

[επιστροφή στις ενημερώσεις](#)

Ο ΚΡΥΜΜΕΝΟΣ ΒΑΣΙΛΙΑΣ (ΟΙ ΚΡΥΜΜΕΝΟΙ ΒΑΣΙΛΙΑΔΕΣ)

Το Κάμελοτ κυβερνούσε από τη σπηλιά του Μέρλιν

*από Miles
Mathis*

Σχεδόν φαίνομαι
Να ακούω τα πουλιά να μου μιλάνε.
Υπάρχει κάποιο
ξόρκι, ίσως, στο
αίμα;
Το περίεργο πουλί εκεί
πάνω- Ακούστε! μου
τραγουδάει.
-Wagner, *Siegfried*

*Το πρώτο προσχέδιο γράφτηκε τον
Δεκέμβριο του 2007 Πρωτοεμφανίστηκε
στο διαδίκτυο 2008-9†*

Όπως βλέπετε, η εργασία αυτή γράφτηκε πριν από αρκετά χρόνια. Την έχω κρατήσει πάνω από επτά χρόνια. Αλλά τώρα, μετά τη δημοσίευση πολλών άλλων εγγράφων της ίδιας γραμμής -για τα πλαστά γεγονότα-, αυτό ίσως είναι κάπως πιο εύκολο να προωθηθεί. Αν η διατριβή σας φαίνεται πολύ μακρινή με μια πρώτη ματιά, διαβάστε πρώτα τα άλλα έγγραφα. Συνιστώ ιδιαίτερα την [εργασία μου για τη δολοφονία του Λίνκολν](#), η οποία έχει πολλούς παραλληλισμούς με αυτήν. Συνιστώ επίσης την πολύ μακροσκελή εργασία μου [για το γεγονός Tate/Manson](#). Τα φωτογραφικά στοιχεία που συγκέντρωσα γι' αυτό το θέμα ξεπερνούν ακόμη και τα φωτογραφικά στοιχεία εδώ - τα οποία είναι εκτεταμένα.

Ως συνήθως, προσφέρω αυτό το έγγραφο ως άρθρο γνώμης, που προστατεύεται ως ελευθερία του λόγου από το Σύνταγμα. Είναι η δική μου

επαγγελματική ανάγνωση των αποδεικτικών στοιχείων, που πρέπει να ληφθεί ως τέτοια. Όταν λέω επαγγελματίας, εννοώ ότι έχω επιδείξει προηγούμενη εμπειρία στην ανάγνωση και την αποκωδικοποίηση φωτογραφικών στοιχείων. Ως επαγγελματίας ρεαλιστής καλλιτέχνης, έχω ακονίσει το μάτι μου επί πολλές δεκαετίες. Μέρος της δουλειάς μου είναι να εργάζομαι από καιρό με βάση φωτογραφίες, τις οποίες τραβάω ο ίδιος. Για να μετατρέψω αυτές τις φωτογραφίες σε πορτρέτα, πρέπει να είμαι σε θέση να διαβάζω όλες τις λεπτές αποχρώσεις και γραμμές που περιέχονται στην εικόνα. Έτσι, έχω συνηθίσει να κοιτάζω πιο προσεκτικά τον κόσμο, πραγματικό και εικονιζόμενο, από ό,τι οι περισσότεροι άνθρωποι. Βλέπω πράγματα που οι περισσότεροι άνθρωποι δεν βλέπουν. Μπορείτε να καταλάβετε πώς αυτή η ικανότητα θα ήταν χρήσιμη για να ξεδιαλύνουμε την ψεύτικη ιστορία που μας έχουν πουλήσει.

Την τελευταία δεκαετία, μερικοί άνθρωποι ξύπνησαν από τον λήθαργο τους. Με αφορμή τα ψέματα γύρω από το 911, την Aurora και το Sandy Hook, έμαθαν να βλέπουν μέσα από τα παραμύθια που τους έλεγαν. Με αυτή την αναστολή της δυσπιστίας να έχει καταστραφεί, είναι τώρα έτοιμοι να επανεξετάσουν τις άλλες ιστορίες της πρόσφατης ιστορίας. Σε αυτή την εργασία θα εξετάσουμε το παραμύθι των Κένεντι. Θα ξεκινήσουμε μελετώντας τη δολοφονία του JFK, αλλά μέχρι το τέλος θα δούμε ότι όλες οι ιστορίες για όλους τους Κένεντι είναι ένα και το αυτό: τίποτα από όσα νομίζετε ότι ξέρετε, από το 1944 μέχρι σήμερα, δεν είναι αληθινό.

Από καιρό είναι σαφές σε όλους σχεδόν τους ευφυείς ανθρώπους που μελετούν τα στοιχεία ότι η Επιτροπή Γουόρεν ήταν μια συγκάλυψη. Κάπου το 80% των ερωτηθέντων παραδέχονται ότι δεν πιστεύουν την έκθεση της Επιτροπής Γουόρεν και πρέπει να υποθέσουμε ότι το υπόλοιπο 20% είναι πολύ εύπιστοι. Ορισμένοι έχουν επίσης μελετήσει τις λεγόμενες θεωρίες συνωμοσίας - τις εναλλακτικές θεωρίες, δηλαδή. Αλλά θα πρέπει να είναι εξίσου σαφές ότι οι εναλλακτικές θεωρίες είναι, με τους περισσότερους τρόπους, εξίσου γεμάτες τρύπες και εξίσου κακοφτιαγμένες με την καθιερωμένη θεωρία. Όπως η έκθεση της Επιτροπής Γουόρεν, έτσι και οι εναλλακτικές θεωρίες μοιάζουν με προπαγάνδα. Το ύφος όλων των αντι-ιστοριών, σε οποιαδήποτε μορφή, ήταν εξίσου ύποπτο με την ιστορία της Επιτροπής Γουόρεν. Για όσους από εμάς έχουν εκπαιδευτεί να εξετάζουν τη μορφή καθώς και το περιεχόμενο, οι αντι-ιστορίες διαβάζονται επίσης σαν ένα σενάριο ή σαν μια διαφανή προσπάθεια ελέγχου του νου.

Επιτρέψτε μου να σας υποδείξω ότι και οι δύο ιστορίες δημιουργήθηκαν κυρίως για παραπλάνηση και παραπληροφόρηση. Αυτό δεν σημαίνει ότι όλοι οι εναλλακτικοί θεωρητικοί ελέγχονται από την κυβέρνηση ή από οποιονδήποτε άλλον. Σημαίνει μόνο ότι οι εναλλακτικές θεωρίες -σε όλες τις μορφές εκτός από μία- φαίνεται να ενθαρρύνονται από την κυβέρνηση και τις εξουσίες. Πάντα υποθέταμε ότι οι εναλλακτικές θεωρίες θα αποδοκιμάζονταν ή θα αποθαρρύνονταν, και παρόλα αυτά δεν έχουμε δει ποτέ μεγάλη πραγματική προσπάθεια καταστολής. Στην πραγματικότητα, στις περισσότερες περιπτώσεις, η διάδοση των εναλλακτικών θεωριών φαίνεται να ενθαρρύνεται από την κυρίαρχη τάση, όχι να καταστέλλεται. Θα πρέπει να αναρωτηθείτε αν οι εναλλακτικές θεωρίες και οι θεωρητικοί μπορεί να πουλάνε τις κύριες γραμμές της επιθυμητής ιστορίας εξίσου πλήρως με την καθιερωμένη θεωρία. Για τις εξουσίες που έχουν την εξουσία, μπορεί να μην έχει σημασία αν πιστεύετε ότι υπήρχε ένας ή πολλοί εκτελεστές, ή ακόμη και αν πιστεύετε ότι εμπλέκεται η CIA ή το FBI. Το μόνο πράγμα που είναι κρίσιμο είναι ότι πιστεύετε ότι ο Κένεντι δολοφονήθηκε εκείνη την ημέρα, και οι εναλλακτικές θεωρίες πουλάνε αυτό το γεγονός με ακόμη μεγαλύτερη έμφαση και με μεγαλύτερη ευχαρίστηση από ό,τι η Επιτροπή Γουόρεν.¹ Όπως αποδεικνύεται, οι εναλλακτικές θεωρίες αναδεικνύουν τον Κένεντι σε πολύ μεγαλύτερο ήρωα από ό,τι η τυπική θεωρία, και ίσως αυτό να είναι μια ευπρόσδεκτη παρενέργεια για τους πραγματικούς συνωμότες.

Το πρώτο ζητούμενο αυτών που ελέγχουν και τις δύο ιστορίες είναι να σας κρατήσουν, το κοινό, σε μνημειώδη σύγχυση, ώστε να μην μπορείτε ποτέ να κάνετε τις κατάλληλες ερωτήσεις. Αυτός ο σκοπός επιτυγχάνεται με την ύπαρξη πολλών ανταγωνιστικών θεωριών. Με αυτόν τον τρόπο, η Επιτροπή Γουόρεν ήταν μόνο η επίσημη ψεύτικη ιστορία. Αλλά οι άλλες ψεύτικες ιστορίες είναι εξίσου σημαντικές στη μακρόχρονη προσπάθεια να φανεί ότι δεν υπάρχει σωστή απάντηση. Οι παραμυθάδες είναι αρκετά ικανοποιημένοι με το να έχουν μια διαρκώς αυξανόμενη μάζα εικασιών και απόψεων, η οποία σχεδόν αναπόφευκτα πρέπει να υπερκεράσει όλους τους ερευνητές. Όσο

περισσότεροι αντιπερισπασμοί δημιουργούνται, τόσο λιγότερο πιθανό είναι να ανακαλύψει κανείς τα πραγματικά στοιχεία.

Ως παράδειγμα για το πώς οι εναλλακτικές θεωρίες έχουν διαδοθεί από την ίδια την κυβέρνηση, σας στέλνω [ένα πρόσφατο άρθρο μου στο περιοδικό *Ramparts*](#). Το *Ramparts* ήταν ένα από τα πρώτα περιοδικά που δημοσίευσε εναλλακτικές θεωρίες για τη δολοφονία, ξεκινώντας στα τέλη της δεκαετίας του 1960. Παρόλο που το *Ramparts* θεωρούνταν τότε ένα ακροαριστερό ή ακόμα και αναρχικό έντυπο, αποδεικνύεται ότι ήταν ένα ακόμα μέτωπο της CIA, όπως το *Encounter*, το *Partisan Review*, το *Paris Review* και τα περισσότερα άλλα "διανοητικά" περιοδικά. Μέχρι τη δεκαετία του 1960, η CIA είχε διεισδύσει σε όλα τα μέσα ενημέρωσης, συμπεριλαμβανομένων μικρότερων, φαινομενικά ανεξάρτητων περιοδικών όπως το

Προμαχόνες. Η CIA ήταν μάλιστα αρκετά καλή ώστε να το παραδεχτεί αυτό κατά τη διάρκεια των ακροάσεων της Επιτροπής Εκκλησίας της Γερουσίας στη δεκαετία του 1970, και μπορείτε να διαβάσετε γι' αυτό στις εργασίες μου για τον πολιτιστικό Ψυχρό Πόλεμο. Μπορείτε επίσης να συμβουλευτείτε τα βιβλία της Frances Stoner Saunders.

Σε αυτή την εργασία θα σας πω τι πραγματικά συνέβη εκείνη την ημέρα και τι πραγματικά συνέβη από το 1944 και μετά. Το μυστήριο του JFK είναι μόνο ένα μέρος ενός πολύ μεγαλύτερου μυστηρίου, ενός μυστηρίου που θα ξετυλίξω για εσάς στο δεύτερο μισό αυτής της εργασίας. Η δολοφονία του JFK είναι το κλειδί που ξεκλειδώνει περισσότερες από μισό αιώνα κλειστών θυρών, επιτρέποντάς μας να δούμε πίσω από τη μεγαλύτερη κουρτίνα όλων.

Το πρόβλημα από την αρχή είναι ότι σας δόθηκαν θεωρίες πριν εξετάσετε εσείς οι ίδιοι τα γεγονότα. Θα το ανατρέψω αυτό, δίνοντάς σας τα γεγονότα πριν σας πω όλη την ιστορία. Θα έχετε ήδη φτιάξει τη δική σας θεωρία, πιθανότατα, πριν καν αρχίσω να συγκεντρώνω. Τα γεγονότα από μόνα τους θα σας οδηγήσουν εκεί. Θα σας παρουσιάσω τα πιο κρίσιμα γεγονότα και ενδείξεις και φωτογραφίες και άλλα αποδεικτικά στοιχεία, χωρίς αρχικά να τα εξετάσω ως μέρος της μιας ή της άλλης θεωρίας. Όπως μας είπε ο Σέρλοκ Χολμς, είναι επικίνδυνο να έχεις μια θεωρία πριν έχεις τα γεγονότα. Και μέχρι τώρα, είχαμε δύο πιθανές θεωρίες. Είτε ο Κένεντι σκοτώθηκε από τον Όσβαλντ είτε σκοτώθηκε από κάποιον άλλον. Θα δείξω ότι τα γεγονότα, από μόνα τους, δεν οδηγούν σε κανένα από αυτά τα δύο συμπεράσματα.

Όσοι έχουν κάνει οποιαδήποτε έρευνα γνωρίζουν τα πολλά επιχειρήματα κατά της καθιερωμένης θεωρίας. Ας δούμε όμως τώρα κριτικά τις εναλλακτικές θεωρίες, όχι ως απολογητές της καθιερωμένης θεωρίας, αλλά απλώς ως ορθολογικοί άνθρωποι.

Οι εναλλακτικές θεωρίες μας λένε ότι όλα όσα μας έχουν πει είναι ψέματα. Μπορούμε να το δεχτούμε αυτό, νομίζω. Στη συνέχεια αρχίζουν να χτίζουν ένα επιχειρήμα δηλώνοντας ότι ο Κένεντι είχε πολλούς εχθρούς. Η κύρια διαφορά μεταξύ των διαφορετικών θεωριών αφορά το ποιος εχθρός τον σκότωσε πραγματικά. Μας λένε ότι αυτοί οι εχθροί ήταν ο Τζόνσον, η CIA, το FBI, ο Χούβερ, η Μυστική Υπηρεσία, οι πετρελαιάδες του Τέξας, ο Κάστρο, οι Ρώσοι, οι τραπεζίτες και η Μαφία. Αυτοί είναι πολλοί και πολύ ισχυροί εχθροί. Κάθε εναλλακτική θεωρία, χωρίς εξαίρεση, δέχεται ότι ο Κένεντι είχε κάνει πολλούς και πολύ ισχυρούς εχθρούς. Ορισμένες θεωρίες μπορεί να υποβαθμίζουν κάποιους από τους παραπάνω παίκτες και να αναδεικνύουν άλλους, αλλά όλες οι θεωρίες ξεκινούν με την ιδέα ότι ο Κένεντι ήταν περικυκλωμένος από εχθρούς.

Τώρα, δεν χρειάζεται να διαφωνήσω με αυτόν τον κατάλογο ή οποιοδήποτε μέρος του. Θα μπορούσα να προσπαθήσω να την διαχωρίσω δείχνοντας ότι, παρόλο που ο Κένεντι είχε κάνει εχθρούς στη CIA, για παράδειγμα, είχε τον έλεγχο ενός άλλου μέρους της, και ότι αυτό το μέρος ήταν επίσης ισχυρό - απολύτως ικανό να συλλέγει πληροφορίες. Θα μπορούσα να δείξω ότι ο αδελφός του, ο Γενικός Εισαγγελέας, ήταν πολύ ισχυρός και είχε κάποιους πολύ ισχυρούς φίλους στο Υπουργείο Δικαιοσύνης και αλλού. Θα μπορούσα να σας θυμίσω ότι ο Τζόζεφ Κένεντι, ο πατέρας του, είχε διασυνδέσεις με τη Μαφία (για να το πω τουλάχιστον) και ότι ο Τζον είχε επίσης άμεσες διασυνδέσεις. Θα μπορούσα να σας θυμίσω τον Φρανκ Σινάτρα και τον Σαμ Τζιανκάννα, για παράδειγμα, οι οποίοι είναι γνωστό ότι βοήθησαν να διεξαχθούν οι εκλογές του 1960. Και ούτω καθεξής. Αλλά δεν χρειάζεται να το κάνω αυτό. Μπορώ να δεχτώ ότι ο Κένεντι περιβαλλόταν από ισχυρούς εχθρούς. Μπορώ να δεχτώ ολόκληρο τον παραπάνω κατάλογο. Στην πραγματικότητα, όσο πιο μεγάλος και τρομακτικός είναι ο κατάλογος, τόσο περισσότερο μου αρέσει. Γιατί οδηγεί στην πρώτη μου ερώτηση προς εσάς:

1) Αν ο Κένεντι ήταν περικυκλωμένος από μια τέτοια αγέλη τσακαλιών που διψούσαν για το αίμα του, γιατί να μπει στα χωράφια τους, να τα διασχίσει μέρα μεσημέρι με ένα ανοιχτό αυτοκίνητο, ανάμεσα σε ανεξέλεγκτα ψηλά κτίρια; Γιατί να το κάνει χωρίς να σταματήσει την κανονική κυκλοφορία στο κέντρο του Ντάλας (υπήρχε κανονική κυκλοφορία που πήγαινε προς την αντίθετη κατεύθυνση στην Commerce - μπορείτε να δείτε τα αυτοκίνητα στο φόντο του Zapruder). Τα παράθυρα του αυτοκινήτου ήταν μάλιστα κατεβασμένα μέχρι κάτω, αν και το 1963 υπήρχαν αλεξίσφαιρα τζάμια και πρέπει να υποθέσουμε ότι το αυτοκίνητο ήταν εξοπλισμένο με αυτά. Κοιτάζτε προσεκτικά τις φωτογραφίες

εκείνης της ημέρας και θα δείτε ότι το παράθυρο στην άλλη πλευρά είναι εν μέρει σηκωμένο, παρέχοντας κάποια προστασία στις κυρίες από εκείνη την πλευρά. Αλλά στην πλευρά του JFK, το παράθυρο είναι εντελώς κατεβασμένο. Επίσης, σύμφωνα με τον Zaprunder και άλλα έγγραφα και ταινίες, ο κόσμος είχε τη δυνατότητα να παρατάξει το δρόμο, μόνο λίγα μέτρα από την αυτοκινητοπομπή. Μπορούμε να δούμε σε αυτές τις φωτογραφίες ότι περισσότερα από ένα άτομα κατέβηκαν από το πεζοδρόμιο και βγήκαν στο δρόμο, χωρίς να τα εμποδίσει η αστυνομία. Μια κυρία ισχυρίζεται ότι βγήκε σε απόσταση αναπνοής από την αυτοκινητοπομπή,

φωνάζοντας, "Κοιτάξτε εδώ για μια φωτογραφία!" Γνωρίζουμε ότι αυτό είναι αλήθεια από άλλα στοιχεία, όπως το φιλμ που τράβηξε ο Ντάνιελς από το αυτοκίνητο που βγαίνει από την άλλη πλευρά της γέφυρας (όπου τα δύο αγοράκια χαιρετούν). Το αυτοκίνητο περνά μόνο λίγα μέτρα από τα αγόρια και την κινηματογραφική κάμερα. Παρουσιάζω περαιτέρω αποδείξεις γι' αυτό παρακάτω, όπου αναλύω φωτογραφίες από τον Bell και άλλους.

Αυτοί οι εναλλακτικοί θεωρητικοί που επισημαίνουν πόσο περίεργο είναι να έχει αποσυρθεί η Μυστική Υπηρεσία από το πίσω μέρος του αυτοκινήτου και να είναι ανοιχτά τα παράθυρα του κτιρίου, δεν αναφέρουν ότι είναι ακόμη πιο περίεργο η διαδρομή να είναι τόσο εντελώς αδιαμφισβήτητη. Υπονοούν, με την παράλειψή τους, ότι το 1963 ήταν φυσιολογικό να βγαίνουν στο δρόμο κυρίες με φωτογραφικές μηχανές και άνδρες με κινηματογραφικές κάμερες που τριγυρνούσαν στο γρασίδι και εκατοντάδες εκδρομείς να κάνουν rubbernecking με όποιο τρόπο τους βόλευε, χωρίς καμία απολύτως προσπάθεια ελέγχου του πλήθους- αλλά δεν ήταν. Συγκρίνετε τις επισκέψεις στο Μαϊάμι ή στο Σικάγο εβδομάδες νωρίτερα και θα δείτε ότι αυτό το πρωτόκολλο δεν ήταν καθόλου φυσιολογικό, ούτε το 1963 ούτε το 1863. Η κοινή λογική θα σας έλεγε ότι δεν επιτρέπετε σε καμία περίπτωση να πλησιάσουν ξένοι τόσο κοντά στον Πρόεδρο. Δεν έχει καμία σχέση με το ότι η δεκαετία του '60 "ήταν μια πιο αθώα εποχή" ή οποιαδήποτε άλλη από αυτές τις παραπλανήσεις. Ο Τρούμαν δεν θα μπορούσε να βρεθεί σε αυτή την κατάσταση, ούτε ο Γουίλσον, ούτε κανένας άλλος, πόσο μάλλον ένας πρόεδρος όπως ο Κένεντι, που υποτίθεται ότι περιβάλλεται από έναν συνδυασμό εχθρών που δεν έχει προηγούμενο στην ιστορία.

Ο κόσμος προσπαθεί τότε να κατηγορήσει τη μυστική του υπηρεσία, αλλά ο Κένεντι είχε μάτια. Ακόμη και αν είναι αλήθεια ότι δεν μπορούσε να γνωρίζει για τα ανοιχτά παράθυρα στο βιβλιοστάσιο μέχρι να φτάσει εκεί, οι άλλοι παράγοντες ήταν ξεκάθαροι σε όποιον ήταν ζύπνιος. Δεν χρειαζόταν να ενημερωθεί ή να βασιστεί σε εκθέσεις πληροφοριών από καλούς ή κακούς. Το μόνο που χρειαζόταν να κάνει ήταν να κοιτάξει γύρω του. Όποιος επέβαινε στην αυτοκινητοπομπή μπορούσε να δει ότι ο κόσμος ήταν παραταγμένος στους δρόμους, ότι η κυκλοφορία ήταν ανεξέλεγκτη, ότι το αυτοκίνητο δεν είχε καμία προστασία κ.ο.κ. Ακόμα κι αν του έλεγαν ψέματα για τη διαδρομή, μπορούσε να δει με τα ίδια του τα μάτια ότι ήταν εύκολος στόχος. Πιστεύετε ότι ένας άνθρωπος με τόσους πολλούς εχθρούς θα χαμογελούσε και θα χαιρετούσε το πλήθος, υποθέτοντας ότι θα ήταν ποτέ τόσο ανόητος ώστε να βρεθεί σε αυτή τη θέση; Όχι, θα κρυβόταν κάτω από το κάθισμα και θα διέταζε τον οδηγό να τον βγάλει από εκεί το συντομότερο δυνατό.

Σε απάντηση σε αυτή την ερώτηση, οι άνθρωποι μου λένε ότι ο Κένεντι ήταν αφελής, ότι ήταν εγωμανής, ότι ήταν ελεγχόμενος και ούτω καθεξής. Αλλά ποιος είναι αφελής εδώ; Μπορούν αυτές οι απαντήσεις να απαντήσουν έστω και κατ' αρχάς στην ερώτησή μου με ουσιαστικό τρόπο; Όχι, είναι απλώς περισσότερη προπαγάνδα, που προβάλλεται για να μας αποτρέψει από το να δούμε τι συνέβη χωρίς μια προκαθορισμένη εξήγηση. Ένας εγωμανής θα ήταν ο τελευταίος άνθρωπος που θα έμπαινε σε αυτή την κατάσταση, αφού εκτιμά τόσο πολύ τη ζωή του. Δεν θα χάριζε τη ζωή του μόνο και μόνο για να απολαύσει μερικές επευφημίες.

Γνωρίζουμε ότι ο Κένεντι δεν ήταν ηλίθιος. Δεν ήταν επίσης αφελής. Σε εκείνη την περίφημη ομιλία που οι εναλλακτικοί θεωρητικοί λατρεύουν να παίζουν*, ο Κένεντι μας προειδοποιεί για τη μυστική κυβέρνηση και μας ζητάει τη βοήθειά μας. Ο ίδιος άνθρωπος που έβγαλε αυτή την ομιλία επιτρέπει στον εαυτό του να μπει σε ένα ανοιχτό αυτοκίνητο σε μια ανεξέλεγκτη μεγάλη πόλη, με έναν στόχο στο κεφάλι του; Φυσικά όχι.

Μια από τις πιο επιδραστικές ταινίες εναλλακτικής θεωρίας, μετά το *JFK του Oliver Stone*, είναι ένα πολυμερές ντοκιμαντέρ που προβλήθηκε για πρώτη φορά στο History Channel με τίτλο *The Men Who Killed Kennedy*. Σημειώστε ότι έχουμε ένα mainstream κανάλι που πουλάει τη θεωρία συνωμοσίας και ότι αυτό το ντοκιμαντέρ απέκτησε με κάποιο τρόπο πρόσβαση σε πολλά σκοτεινά στοιχεία του FBI. [Σημειώστε επίσης ότι το History Channel είναι ένα γνωστό μέτωπο των μυστικών υπηρεσιών, που δημιουργήθηκε ειδικά για να προπαγανδίζει τους θεατές του]. Δεν έχω καμία πρόθεση να ασκήσω κριτική σε αυτή την ταινία σημείο προς σημείο, ή ακόμη και στο σύνολό της. Θέλω μόνο να σας επισημάνω μια σκηνή από αυτήν. Στο Μαϊάμι το FBI είχε διεισδύσει σε σχέδια για μια απόπειρα δολοφονίας παρόμοια με αυτή του Ντάλας, όπως μας λένε. Οι συνωμότες είχαν συλληφθεί σε

μαγνητοφωνημένη ταινία, και στην ταινία οι ίδιοι οι πράκτορες δείχνουν ακόμη και πώς τοποθέτησαν τις συσκευές εγγραφής και σε ποιο σπίτι. Στη συνέχεια ακούμε την κασέτα από τον Οκτώβριο του 1963. Η στιγμή-κλειδί είναι όταν ο κακός ρωτάει τον κατάσκοπο: "Ξέρεις πόσα σωσία έχει εδώ ο πρόεδρος;".

Οι περισσότεροι άνθρωποι δεν σταματούν σε αυτό, αλλά με έκανε να γυρίσω το κεφάλι μου. Ο άνδρας δεν ρωτάει αν υπάρχουν σωσίες, αλλά "πόσες;". Φυσικά, ο Πρόεδρος ταξιδεύει με σωσίες. Οι εναλλακτικοί θεωρητικοί προωθούν τώρα αυτή την ιδέα με τον Σαντάμ Χουσεΐν, αφού σύμφωνα με πολλούς από αυτούς ο Χουσεΐν δεν είναι νεκρός. Στην πραγματικότητα, νομίζω ότι είναι πολύ πιθανό ο Χουσεΐν να μην είναι νεκρός. Η ταινία του θανάτου του Χουσεΐν φαινόταν ψεύτικη. Ήταν

ύποπτο από πολλές απόψεις. Αλλά λίγοι θυμούνται ότι και ο Κένεντι θα έπρεπε να έχει σωσίες, όπως και ο Χουσεϊν.

Αν ο Κένεντι αποφάσιζε ότι η αυτοκινητοπομπή θα έπρεπε να συνεχιστεί, απλώς και μόνο ως κίνηση δημοσίων σχέσεων για να πάρει ψήφους για τις εκλογές του 1964, τότε σίγουρα θα είχε ορίσει ένα από τα σωματικά του αντίγραφα να αναλάβει τη διαδρομή. Οι επικριτές της θεωρίας μου θα πουν ότι οι άνθρωποι θα μπορούσαν να καταλάβουν τη διαφορά, αλλά οι άνθρωποι δεν είναι τόσο καλοί όσο νομίζουν στο να αναγνωρίζουν μικρές διαφορές στο ανθρώπινο πρόσωπο. Στην πραγματικότητα, χωρίς λεκτικές ενδείξεις, ενδείξεις από τα ρούχα και οικείες χειρονομίες, οι άνθρωποι είναι στην πραγματικότητα *απαίσιοι* στο να διακρίνουν μεταξύ ανθρώπων που μοιάζουν μεταξύ τους. Μόλις πρόσφατα ο Conan O'Brien το απέδειξε αυτό στην βραδινή εκπομπή του, στέλνοντας ένα σωσία που του έμοιαζε μόνο από μακριά στους δρόμους για να μιλήσει στον κόσμο. Κανείς δεν αναγνώρισε ότι δεν ήταν εκείνος, παρόλο που ο ίδιος είναι 1,80 μ. και το σωσίας του ήταν κάτω από 1,80 μ. Ο σωσίας ήταν πολύ διαφορετικός σε πολλά άλλα σημεία, η μόνη ομοιότητα ήταν τα κόκκινα μαλλιά, πραγματικά. Η φωνή ήταν επίσης εντελώς διαφορετική, και ο Κόναν είναι διάσημος για το *talk show* του. Στη συνέχεια, το κοινό έκανε ότι έμεινε έκπληκτο που οι άνθρωποι μπορούν να είναι τόσο τυφλοί και κουφοί, αλλά αυτό είναι απολύτως φυσιολογικό. Σύμφωνα με την εμπειρία μου, οι περισσότεροι άνθρωποι είναι τυφλοί σε όλες τις διαφορές εκτός από τις πιο προφανείς, και ο μόνος λόγος που δεν κάνουν περισσότερα λάθη από όσα κάνουν είναι ότι γενικά σχετίζονται με μια μικρή ομάδα οικείων ανθρώπων, και το κάνουν με τη βοήθεια της αναγνώρισης της φωνής, των χειρονομιών και των ρούχων.

Αλλά θα πρέπει να το δηλώσω αυτό ακόμη πιο έντονα. Όπως θα δούμε παρακάτω, οι άνθρωποι δεν είναι καλοί στο να βλέπουν *οποιοσδήποτε* ενδείξεις, όσο προφανείς κι αν είναι, πόσο μάλλον τις λεπτές διαφορές στο πρόσωπο. [Ως το κορυφαίο παράδειγμα, δείτε την ανάλυση των φωτογραφιών του Μπόμπι Κένεντι παρακάτω, στις οποίες οι φωτογραφίες που χρησιμοποιήθηκαν στα πρωτοσέλιδα μεγάλων εφημερίδων έχουν εξόφθαλμα προβλήματα επικόλλησης και κανείς δεν τις έχει δει εδώ και 40 χρόνια].

Όλα αυτά σημαίνουν ότι η μεγάλη πλειοψηφία των ανθρώπων είναι εξαιρετικά εύκολο να ξεγελαστεί, είτε πρόκειται για σωσίες είτε για οτιδήποτε άλλο. Εκείνοι που θα μπορούσαν να διαφοροποιηθούν, ωθούνται από το πλαίσιο να αρνηθούν να θέσουν το ερώτημα. Σχεδόν κανείς δεν πρόκειται να αναρωτηθεί αν ο άνδρας στο αυτοκίνητο είναι ο Κένεντι, αφού υποσυνείδητα σκέφτονται "ποιος άλλος θα είναι στο αυτοκίνητο;". Σχεδόν κανείς δεν ήταν αρκετά κοντά για να κάνει θετική αναγνώριση, και όσοι ήταν, δεν θα έκαναν στον εαυτό τους την ερώτηση. Άλλοι στην αυτοκινητοπομπή θα μπορούσαν επίσης να ξεγελαστούν με πολύ λίγη προσπάθεια. Απλώς τους άφηναν να δουν τον πραγματικό Κένεντι να περιμένει να μπει στο αυτοκίνητο, να κάνουν την αλλαγή την τελευταία στιγμή, στο σκοτάδι ενός γκαράζ ή κάτι τέτοιο, και μετά να συνεχίσουν. Είναι μπροστά, οπότε το μόνο που μπορούν να δουν είναι το πίσω μέρος του κεφαλιού του. Όποιος έχει κάποιο στοιχείο μπορεί να πληρωθεί ή να εξαναγκαστεί.

Αλλά ακόμη και ο εξαναγκασμός θα ήταν περιττός, δεδομένου ότι όσοι βρίσκονται στην αυτοκινητοπομπή είναι είτε φίλοι είτε εχθροί. Δεν σας ενδιαφέρει τι πιστεύουν οι εχθροί σας - χρησιμοποιείτε το σωσία για να τους ξεγελάσετε. Και οι φίλοι σας δεν πρόκειται να πουν τίποτα ούτως ή άλλως. Θα καταλάβουν την ανάγκη για το σωσία, έτσι δεν είναι; Αν χρειαστεί να πουν ψέματα μετά, τι έγινε; Είναι πολιτικοί. Λένε ψέματα για να ζήσουν.

Σε μια από τις πιο *εξωφρενικές* θεωρίες σχετικά με τον JFK, ένας ερευνητής ονόματι Robert Morningstar πρότεινε την ιδέα ότι ο αστυνομικός του Ντάλας J. D. Tippit χρησιμοποιήθηκε ως σωσίας του προέδρου. Αν θυμάστε, ο Tippit λέγεται ότι σκοτώθηκε από τον Oswald καθώς έφευγε από το κέντρο του Ντάλας. Αυστηρά, ο Μόρνινγκσταρ θα είχε τον Τίπιτ να χρησιμοποιεί σωσία, αλλά η ιδέα είναι περίπου η ίδια. Ο Τίπιτ ήταν γνωστός στην αστυνομία του Ντάλας ως κάτι σαν σωσίας του Κένεντι. Επιπλέον, το τραύμα στο κεφάλι του Τίπιτ ήταν παρόμοιο με το τραύμα στο κεφάλι που αποφάσισε η Επιτροπή Γουόρεν για τον Κένεντι. Και τα δύο είναι πολύ ενδεικτικά, όπως νομίζω ότι θα συμφωνήσετε. Ωστόσο, με μια πιο προσεκτική εξέταση, το επιχείρημα του Μόρνινγκσταρ αρχίζει να καταρρέει. Ένα μεγάλο μέρος του επιχειρηματός του επικεντρώνεται στις κρεατοελιές, αλλά

χαρακτηριστικά μεγαλύτερα και πιο εύκολα να τα δει κανείς από τις κρεατοελιές σκοτώνουν την οπτική του απόδειξη. Η πιο διάσημη φωτογραφία πτώματος είναι η φωτογραφία του Robert Groden που "διέρρευσε" από την Bethesda. Η Morningstar δημοσιεύει αυτή τη φωτογραφία ακριβώς δίπλα σε μια φωτογραφία του πτώματος του Tippit. Ήμουν σε θέση να εντοπίσω αμέσως το πρόβλημα, το οποίο είναι το διάφραγμα της μύτης. Αυτό είναι το διαχωριστικό ανάμεσα στα ρουθούνια. Κοιτάμε και τα δύο κεφάλια και τα δύο διαχωριστικά είναι εμφανή. Η μύτη του Τίπιτ είναι εξαιρετική για το πολύ στενό διάφραγμά της. Το πτώμα του Κένεντι, όποιος κι αν είναι, έχει φαρδύ διάφραγμα. Δεν είναι ο Tippit.

Όχι, η θεωρία του Morningstar είναι περισσότερο παραπλανητική. Είναι πιθανόν να πρόκειται για επίσημη παραπληροφόρηση, ή είναι

μπορεί να είναι μόνο ένα τυχερό παραλίγο χτύπημα από έναν ξένο, που του επιτρέπεται να ευδοκιμήσει ακριβώς επειδή είναι λάθος. Όπως και να 'χει, είναι υποβλητικό και παραμένει, ακόμη και όταν έχει αποδειχθεί ότι αποτυγχάνει. Ακόμη και αν πρόκειται για σκόπιμη παραπλάνηση, μπορεί να μετατραπεί, αφού περιέχει έναν κόκκο αλήθειας. Διότι, αν και το πτώμα του Κένεντι στη Μπεθέσδα δεν είναι ο Τίπιτ, δεν είναι ούτε ο Κένεντι, όπως θα δείξω.

Τούτου λεχθέντος, είναι πιθανό ο Tippit να χρησιμοποιήθηκε ως σωσίας του Kennedy σε ένα διαφορετικό μέρος της ιστορίας. Ο Tippit μπορεί να χρησιμοποιήθηκε ως επιπλέον σωσίας στο Ντάλας, αλλά δεν ήταν η σωσία στο Bethesda, όπως θα δείτε. Καθώς μελετούσα τις εικόνες του Morningstar για τον Κένεντι και τον Τίπιτ, καθώς και καθώς επέστρεφα στα αρχεία για να δω όλες τις διάσημες φωτογραφίες του Κένεντι εκεί, μου ήρθαν στο μυαλό αρκετά πολύ χαρακτηριστικά που με διέκριναν. Οι κρεατοελιές μπορούν να καλυφθούν ή να γραφτούν με μολύβι, αλλά άλλα πράγματα δεν είναι τόσο εύκολο να καλυφθούν ή να παραποιηθούν. Στις φωτογραφίες θανάτου της Bethesda δεν μπορούμε να δούμε τα πάντα καθαρά, αλλά υπάρχουν κάποια πράγματα που μπορούμε να δούμε καθαρά. Μπορούμε να δούμε τα πάνω δόντια, μπορούμε να δούμε το μέτωπο, μπορούμε να δούμε το διάφραγμα και το σχήμα της κάτω πλευράς της μύτης, και άλλα τέτοια πράγματα. Επομένως, το λογικότερο που έχουμε να κάνουμε είναι να πάρουμε αυτό που έχουμε, αντί να προσπαθούμε να συγκρίνουμε πράγματα που μπορεί να μην έχουμε. Ξέρουμε ότι οι πληγές έχουν υποστεί χειρισμό, αφού ακόμη και αν δεν είχαν υποστεί χειρισμό για σκοτεινούς σκοπούς, θα είχαν υποστεί χειρισμό για ιατρικούς σκοπούς. Οι γιατροί μπορεί αρχικά να προσπάθησαν να τις κλείσουν για να σταματήσουν την απώλεια αίματος, για παράδειγμα, ή για οποιονδήποτε άλλο ενδεχομένως βάσιμο λόγο. Επομένως, είναι καλύτερο να εξετάσουμε τις περιοχές που δεν μπορούσαν και δεν θα μπορούσαν να χειραγωγηθούν.

Το μέτωπο είναι ένα καλό μέρος για να ξεκινήσετε, καθώς ένα μεγάλο μέρος του είναι παρθένο. Έχουμε το τραύμα αρκετά πάνω από το δεξί μάτι, κοντά στη γραμμή των μαλλιών, και το δεξί φρύδι έχει ξυριστεί. Είναι αλήθεια ότι ο Κένεντι είχε ένα πιο αδύναμο φρύδι σε εκείνη την πλευρά, αλλά ήταν αδύναμο εξωτερικά, όχι εσωτερικά. Μπορούμε να δούμε καθαρά το εσωτερικό μέρος του φρυδιού εδώ, και δεν υπάρχει τίποτα εκεί. *Αυτό είναι πολύ περίεργο.*

Ο συνήθης σχολιασμός αυτής της φωτογραφίας είναι να επισημανθεί ότι η πληγή δεν ταιριάζει με την τεράστια τρύπα του φιλμ Zapruder, και συμφωνώ με αυτό το σχόλιο. Δεν βρίσκομαι εδώ για να αντικρούσω το δεδομένο σχόλιο σε αυτό το τμήμα, αλλά για να το συμπληρώσω. Συμφωνώ ότι η πληγή είναι ύποπτη, αλλά νομίζω ότι άλλα πράγματα είναι ακόμη πιο ύποπτα. Κατ' αρχάς, γιατί ξυρίζεται το φρύδι αλλά όχι η γραμμή των μαλλιών; Το ξύρισμα του φρυδιού είναι μια προεγχειρητική διαδικασία, αλλά δεν θα υπήρχε κανένας λόγος να χειρουργηθεί ένα τέτοιο τραύμα. Πρώτα απ' όλα, ο άνθρωπος ήταν ήδη νεκρός. Δεύτερον, αν οι πρώτοι γιατροί στο Ντάλας επρόκειτο να χειρουργήσουν *μεταθανάτια*, από κάποια άγρια ελπίδα για ένα θαύμα, ή για να καλύψουν τον κώλο τους (όπως ισχυρίστηκαν κάποιοι από τους γιατρούς), τότε θα είχαν ξυρίσει τόσο το φρύδι όσο και τα μαλλιά στην κορυφή του κεφαλιού. Τουλάχιστον θα είχαν ξυρίσει την περιοχή γύρω από το τραύμα. Και όμως δεν

το βλέπουμε αυτό. Τα μαλλιά πολύ πιο κοντά στο τραύμα από το φρύδι είναι στη θέση τους. Οπότε γιατί ξύρισαν το φρύδι; Σας προτείνω ότι το φρύδι ξυρίστηκε απλά επειδή δεν έμοιαζε με του Κένεντι. Το τόξο και το πάχος του φρυδιού είναι πολύ χαρακτηριστικό, και θα ήταν ένα από τα πρώτα πράγματα που θα έψαχνε κανείς για μια ομοιότητα. Το φρύδι αυτού του τύπου δεν ταίριαζε με του Κένεντι, οπότε το ξύρισαν. Είναι τόσο απλό.

Από την πλάγια όψη, το σχήμα του φρυδιού δεν μπορεί να προσδιοριστεί πραγματικά. Το μόνο που μπορούμε να δούμε και από τις δύο φωτογραφίες είναι ότι το αριστερό φρύδι δεν έχει ξυριστεί. Δεν μπορούμε να προσδιορίσουμε πολλά άλλα γι' αυτό. Αλλά ένα άθικτο δεξί φρύδι στην πρώτη φωτογραφία θα ήταν ένα από τα πρώτα πράγματα που θα αναζητούσαμε για μια ομοιότητα. *Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο λείπει.* Αξίζει επίσης να σημειωθεί ότι αυτή η μετωπική φωτογραφία και το αριστερό προφίλ "διέρρευσαν", αλλά όχι το δεξί προφίλ. Το δεξιά προφίλ είναι πολύ πιο σημαντικό, αφού εκεί είναι το τραύμα, αλλά αντ' αυτού έχουμε το αριστερό προφίλ, όπου δεν φαίνεται τίποτα, ούτε καν το τόξο του άθικτου φρυδιού. Αυτό είναι επίσης ένα στοιχείο.

Τώρα πίσω στο μέτωπο. Όπως μπορείτε να δείτε, αυτό το μέτωπο είναι πολύ λείο. Δεν έχει ρυτίδες, ακόμη και στο υψηλό, τσουχτερό φως που έχουμε εδώ. Το φως έρχεται από κάτω, όπως μπορείτε εύκολα να καταλάβετε από τη σκιά πάνω από το άνω χείλος και την ακόμα πιο σκούρα σκιά πάνω από τη μύτη. Και το φως είναι πολύ έντονο, αφού κοιτάμε ένα τραπέζι αυτοψίας, και αφού οι ανταύγειες είναι πολύ λευκές. Και όμως δεν βλέπουμε καθόλου ρυτίδες στο μέτωπο. Αυτό θα έπρεπε να φαίνεται διπλά περίεργο, αφού τα πτώματα δεν φημίζονται για το ότι παίρνουν νερό. Όπως όλοι γνωρίζουν, τα πτώματα στεγνώνουν. Οι ρυτίδες θα έπρεπε να αυξάνονται, όχι να μειώνονται. Ναι, τα πτώματα κάνουν κάποια περίεργα πράγματα και μπορεί να εμφανιστεί φούσκωμα σε άλλα μέρη του σώματος. Αλλά δεν θα μπορούσε να κατακρατηθεί νερό στο κεφάλι, *ειδικά σε ένα κεφάλι χωρίς εγκέφαλο.*

Για να συνεχίσετε με αυτή τη λογική, μελετήστε τα μάτια. Δεν σας φαίνεται περίεργο που είναι ανοιχτά; Αυτό έγινε πολλές ώρες μετά το θάνατο, θυμήσου. Το πτώμα είχε μεταφερθεί σε μεγάλη απόσταση μεταξύ πόλεων. Προφανώς πρέπει να πιστέψουμε ότι τα μάτια δεν ήταν ποτέ κλειστά. Και όμως είναι ακόμα υγρά! Πώς είναι δυνατόν; Τα μάτια σου θα στεγνώσουν αν δεν ανοιγοκλείνεις τα μάτια σου κάθε δέκα δευτερόλεπτα, και είσαι ζωντανός. Αλλά υποτίθεται ότι πρέπει να πιστέψουμε ότι αυτό το "πτώμα" είχε τα μάτια του ανοιχτά για πολλές ώρες, και ότι τα μάτια του είναι με κάποιο θαυμαστό τρόπο γεμάτα με υγρό; Και πάλι, υποτίθεται ότι πρόκειται για ένα πτώμα με κεφάλι χωρίς εγκέφαλο και χωρίς αίμα. Μας λένε ότι και τα δύο έχουν ανατιναχτεί από ένα τουφέκι υψηλής ισχύος. Οπότε δεν θα έπρεπε να υπάρχει τίποτα σε αυτό το κρανίο για να κρατήσει τα μάτια του υγρά. Θα έπρεπε να έχουν συρρικνωθεί. Αυτός ο τύπος όχι μόνο δεν είναι ο Κένεντι, αλλά *δεν είναι καν νεκρός.*

Κάποιοι ισχυρίστηκαν ότι ο κηροπλάστης είχε ήδη φτάσει, προετοιμάζοντας το πτώμα για το φέρετρο, αλλά αυτό είναι παράλογο. Ναι, το κερί του νεκροθάφτη χρησιμοποιείται για να γεμίσει τις ρυτίδες, αλλά δεν χρησιμοποιείται στο τραπέζι της νεκροψίας. Είμαστε περίπου μια μέρα νωρίτερα γι' αυτό. Αυτές οι φωτογραφίες υποτίθεται ότι διαρρέουν από τη νεκροψία, όχι από την ταρίχευση και την προετοιμασία του φέρετρου. Σε αυτές τις φωτογραφίες θα έπρεπε να βλέπουμε τις καθοριστικές ρυτίδες του Τζακ, αλλά δεν τις βλέπουμε. Άλλοι θα πουν ότι το έντονο φως πνίγει τις ρυτίδες, αλλά αυτό είναι ψευδές. Το έντονο φως κάνει τις ρυτίδες χειρότερες, όχι καλύτερες. Δείχνετε νεότεροι στο έντονο πρωινό φως ή στο χαμηλό απογευματινό φως; Φαίνεστε νεότεροι στο χαμηλό φως, και όλοι το γνωρίζουν αυτό. Για να κάνετε κάποιον που δεν είναι νέος να φαίνεται νεότερος σε μια φωτογραφία, φωτογραφίζετε σε χαμηλό φως και βεβαιώνετε ότι δεν είναι τσουχτερό. Εδώ έχουμε έντονο φως που είναι πολύ φωτεινό. Οι ρυτίδες θα έπρεπε να είναι χειρότερες. Σας εγγυώμαι ότι αν φαίνεστε χειρότερα το πρωί, θα φαίνεστε ακόμα χειρότερα όταν πεθάνετε. Το να σας πυροβολήσουν στο κεφάλι δεν θα σας κάνει να δείχνετε νεότεροι και δεν το συνιστώ ως θεραπεία ομορφιάς. Και όμως αυτό το πτώμα φαίνεται χρόνια νεότερο από τον Κένεντι.

Θυμηθείτε ότι ο Κένεντι, αν και διάσημος ως ο νεότερος πρόεδρος, ήταν στη 46 μεσαία 1963. φωτογραφία παραπάνω, είναι αλλά 42, έχει ήδη βαθιές ρυτίδες στο μέτωπο. Η πρώτη φωτογραφία τραβήχτηκε

το 1963, και μπορείτε να δείτε ότι έχει πάρει βάρος. Μοιάζει να είναι 46 ετών: ελαφρώς φουσκωμένος, τα χείλη του λεπταίνουν και ξεραίνονται και στο πρόσωπό του αρχίζουν να εμφανίζονται κηλίδες. Προσέξτε ιδιαίτερα την προεξέχουσα κηλίδα στο αριστερό μάγουλο και τη μικρότερη στο πάνω δεξί χείλος του. Μπορούμε να δούμε την κηλίδα στο χείλος του και στις τρεις φωτογραφίες: πρόκειται μάλλον για ελιά. Και όμως δεν τις βλέπουμε καθόλου στις φωτογραφίες της Bethesda. Το ίδιο ισχύει και για τα πόδια της χήνας και όλα τα άλλα σημάδια ηλικίας στο πρόσωπο. Βλέπουμε κάποιες πολύ αμυδρές γραμμές στην άκρη του ματιού στη φωτογραφία της Βηθεσδά, αλλά αυτές μοιάζουν περισσότερο με τις κορυφογραμμές ενός άνδρα στις αρχές της δεκαετίας των 30, όχι στα τέλη της δεκαετίας των 40. Και πάλι, *οι φωτογραφίες δεν ταιριάζουν με τον Κένεντι.*

Ενώ μελετάμε αυτές τις τρεις φωτογραφίες, μπορούμε να οξύνουμε τα μάτια μας κάνοντας εξάσκηση σε άλλες λεπτομέρειες. Μπορούμε να δούμε ότι ο Τζακ έκανε πλαστική στη μύτη και στα αυτιά κάποια στιγμή μεταξύ της δεύτερης και της τρίτης φωτογραφίας. Η γέφυρα της μύτης του είναι πολύ λεπτότερη και πιο οξεία στις παλαιότερες φωτογραφίες, και το τράβηγμα του αυτιού είναι ξεκάθαρο σε όποιον κοιτάζει προσεκτικά.

Αλλά ας προχωρήσουμε. Ένα άλλο πράγμα που πρέπει να κοιτάξετε είναι οι πτυχές κάτω από τα μάτια. Δεν μπορούμε να δούμε τις πτυχώσεις πάνω από τα μάτια στις φωτογραφίες των πτωμάτων, οι οποίες είναι ιδιαίτερα χαρακτηριστικές, ειδικά στον Κένεντι, αλλά δουλεύουμε με ό,τι έχουμε. Όταν ο Morningstar συνέκρινε τον Kennedy και τον Tippit, ένα από τα πρώτα πράγματα που παρατήρησα ήταν ότι ο Kennedy είχε πολύ μεγαλύτερες πτυχές κάτω από τα μάτια. Ο Tippit δεν έχει καθόλου πτυχές κάτω από τα μάτια. Είναι λείος και έχει μόνο την αρχή των κύκλων. Αλλά ο Κένεντι έχει πολύ έντονες πτυχές, πτυχές που είχε από τότε που ήταν νεότερος. Το πτώμα έχει μια έντονη σκιά από τα ζυγωματικά, αλλά καθόλου πτυχώσεις κάτω από τα μάτια. Με αυτό το τσουχτερό φως, οι πτυχές θα έπρεπε να είχαν τονιστεί, αλλά αντί γι' αυτό εξαφανίστηκαν. Δεν υπάρχει κανένας ιατρικός τρόπος για να το εξηγήσουμε αυτό - εκτός από το να θυμόμαστε ότι δεν είναι ο Κένεντι.

Το επόμενο πράγμα που πρέπει να εξετάσετε είναι τα δόντια. Μπορούμε να δούμε καθαρά τα δόντια του Tippit στη φωτογραφία του θανάτου του, και αυτά τα δόντια του πτώματος δεν είναι του Tippit. Για αρχή, από τον Tippit λείπει ο πρώτος προγόμφιος στη δεξιά πλευρά, ενώ από το πτώμα της Bethesda δεν λείπει. Όλα τα ορατά δόντια είναι επίσης διαφορετικά. Αλλά τι γίνεται με τον Κένεντι; Όπως μπορείτε να δείτε από αυτή τη φωτογραφία, όλοι οι κοπτήρες (4 μπροστινά δόντια) του Kennedy είναι φαρδιοί, ενώ οι ακρολοφίες (κυνόδοντες) του είναι αρκετά κοφτεροί. Το πτώμα της Βηθεσδά έχει μικρότερους κοπτήρες από τον Κένεντι και ακρολοφίες που είναι σχεδόν σαν κοπτήρες (επίπεδες). Στην πραγματικότητα, και τα οκτώ μπροστινά δόντια φαίνεται να έχουν περίπου το ίδιο μέγεθος στη φωτογραφία της Bethesda, κάτι που είναι εξαιρετικά σπάνιο.

Το πτώμα της Βηθεσδά φαίνεται να έχει τελειοποιημένη οδοντοστοιχία ή δόντια κοστούμιού και όχι αληθινά δόντια. Είχε ο Κένεντι βάλει οδοντοστοιχία ή καπάκια μετά από αυτή την πρώιμη φωτογραφία του; Όχι, εδώ είναι ως Πρόεδρος, χαμογελαστός. Φαίνεται καθαρά η μυτερή ακρολοφία.

Κάτι άλλο μας ωθεί προς την κατεύθυνση των ψεύτικων δοντιών, κάτι που παρατήρησα την πρώτη φορά που είδα το

Φωτογραφίες Bethesda. Το άνω χείλος του πτώματος προεξέχει ελαφρώς, όπως ακριβώς κάνει το χείλος σας όταν βάζετε ψεύτικα δόντια πάνω από τα πραγματικά σας δόντια. Το πτώμα είναι ξαπλωμένο ανάσκελα, οπότε η βαρύτητα θα πρέπει να τραβάει το χείλος πιο κοντά στα δόντια αντί να το απομακρύνει. Το στόμα του Κένεντι δεν ήταν καθόλου έτσι. Μερικοί άνθρωποι έχουν τέτοια χείλη, αλλά ο Κένεντι δεν είχε ποτέ. Δεν νομίζω ότι ούτε αυτό το πτώμα έχει. Φαίνεται ότι αυτά τα πολύ τέλεια δόντια είναι ψεύτικα. Δεν είναι καν οδοντοστοιχίες, αφού αυτό θα απαιτούσε την αφαίρεση των πραγματικών δοντιών. Είναι απλά ακριβά δόντια κοστουμιών, όπως αυτά που χρησιμοποιούν στο Χόλιγουντ. Μπορείτε να καταλάβετε πότε τα έχουν οι ηθοποιοί, ακόμα και τώρα που είναι πιο λεπτά και πιο εξελιγμένα, αφού το άνω χείλος πάντα μετακινείται λίγο προς τα έξω για να κάνει χώρο γι' αυτά. Ακόμα και η πιο μικρή αλλαγή σε ένα στόμα θα γίνει αντιληπτή από όσους γνωρίζουν ένα πρόσωπο. Σε ένα ζωγραφισμένο πορτρέτο, η παραμικρή αλλαγή στο στόμα μπορεί να αλλάξει ολόκληρη την ομοιότητα, και το ίδιο ισχύει και στην πραγματική ζωή. Τα δόντια των κοστουμιών πάντα το έκαναν αυτό και εξακολουθούν να το κάνουν. Για οπτική απόδειξη, πηγαίνετε στο DVD των Friends όπου ο Ross λευκαίνει τα δόντια του. Έχει ψεύτικα μέτωπα πάνω από τα δικά του δόντια, και αυτό είναι σαφές αμέσως. Το στόμα του μοιάζει παράξενο μόλις εμφανίζεται στην οθόνη. Και όμως μπορούμε να υποθέσουμε ότι αυτά τα ψεύτικα δόντια ήταν τα καλύτερα που μπορούσες να αγοράσεις. Τα Φιλαράκια δεν είχαν έλλειψη χρημάτων το 2000, και οι σεναριογράφοι δεν θα ήθελαν να νομίζετε ότι ο Ρος φορούσε ψεύτικα δόντια.

Φαίνεται ότι οι υπεύθυνοι της "αυτοψίας Κένεντι" επέλεξαν αυτό το πτώμα επειδή είχε πολύ καλή μύτη και τα γενικά χαρακτηριστικά του κεφαλιού ήταν κοντά στον Κένεντι. Το συνολικό σχήμα του κεφαλιού, και ιδίως του σαγονιού, ταιριάζει απόλυτα. Προσπάθησαν να διορθώσουν τα δόντια και το ορατό φρύδι, αλλά το υπόλοιπο κεφάλι έμεινε ως έχει. Τα δόντια έγιναν σχεδόν αόρατα: είναι όλα ίδια, και επομένως διαφεύγουν της προσοχής. Αυτή ήταν μια καλή ενδιάμεση λύση, αφού θα απαιτούσε από τους ανθρώπους να πάνε στις φωτογραφίες του Κένεντι για να βρουν μικρές διαφορές, και οι περισσότεροι άνθρωποι δεν πρόκειται να το κάνουν αυτό.

Αλλά το μεγαλύτερο πρόβλημα είναι ότι το πτώμα αυτό είναι ενός άνδρα τουλάχιστον μια δεκαετία νεότερου από τον Κένεντι. Το κοινό είδε τον Κένεντι με τέτοια αστέρια στα μάτια που οι περισσότεροι ξέχασαν ότι δεν ήταν πια 30 ή 35 ετών. Ήταν αρκετά νέος και ακόμα αρκετά όμορφος, αλλά απλά δεν είχε δέρμα σαν αυτό. Ποτέ δεν είχε, ακόμη και όταν ήταν 30 ετών, αλλά οι περισσότεροι άνθρωποι δεν παρατηρούν τέτοια πράγματα. Κοιτάξτε τη νεότερη φωτογραφία του ως νεότερος γερουσιαστής, όταν ήταν πραγματικά στις αρχές της δεκαετίας των 30. Ακόμα και τότε μπορείτε να δείτε την κύρια γραμμή του μετώπου και την αρκετά τραχιά επιδερμίδα και τις πτυχές κάτω από τα μάτια. Λέγοντας τραχιά επιδερμίδα, δεν εννοώ ότι είχε κάποια ατέλεια, εννοώ μόνο ότι μοιάζει με άνθρωπο που πάντα έπαιρνε αρκετή ποσότητα ήλιου. Δεν έχει λείο κοριτσίστικο δέρμα, όπως έχουν μερικοί άνδρες, ακόμη και άνδρες στα 40 τους. Αλλά το πτώμα της Βηθεσδά έχει αυτό το είδος λείας επιδερμίδας. Δεν είναι ο Κένεντι. Δεν είναι καν κοντά, πραγματικά.

Για μια τελευταία απόδειξη, κοιτάξτε το πλάνο από ψηλά. Εδώ κοιτάμε προς τα κάτω και βλέπουμε το

σώμα του πτώματος. Ξέρουμε ότι ο Πρόεδρος φρόντιζε αρκετά καλά τον εαυτό του, αλλά αυτό το πτώμα είναι άθλιο, για τα δεδομένα της εποχής. Οι ώμοι είναι πολύ μυώδεις, οι θώρακες δεν κρεμούν και δεν υπάρχει καθόλου κοιλιά. Αυτό δεν μοιάζει με κανέναν 46ηλικιωμένο άνδρα, αλλά κυρίως όχι με τον Κένεντι. Ακόμα και ένας ετήσιος 46 άνδρας που ήταν πρώην αθλητής δεν θα είχε τέτοιο δέρμα. Όπως και με το πρόσωπο, αυτό είναι το δέρμα ενός 30 έτους. Και ο Τζακ...

απλά δεν ήταν τόσο λεπτός και ωραίος. Ήταν σε αρκετά καλή φόρμα, αλλά δεν έκανε προπόνηση για το 200άρι ύπτιο στους Ολυμπιακούς Αγώνες. Σας επιστρέφω στη μεγάλη φωτογραφία του από το 1963. Τέτοια πηγούνια δεν ταιριάζουν με επίπεδη κοιλιά. Αυτές οι φωτογραφίες θα "διέρρεαν" μόνο σε έναν πολύ αδαή και ευκολόπιστο πληθυσμό, από ανθρώπους που δεν έδιναν καμία σημασία στη νοημοσύνη αυτών που προσπαθούσαν να ξεγελάσουν. Κοιτάξτε ξανά: είναι αυτές οι δύο φωτογραφίες του ίδιου ανθρώπου;

Ένα άλλο πράγμα που οι περισσότεροι άνθρωποι δεν γνωρίζουν είναι ότι ο Κένεντι φορούσε νάρθηκα για την πλάτη. Το φορούσε για χρόνια. Επιπλέον, είχε τραυματιστεί στη βουβωνική χώρα το 1963 και φορούσε πλήρη νάρθηκα από τον ώμο μέχρι τη βουβωνική χώρα τη στιγμή της "δολοφονίας". Αυτό όχι μόνο τον εμπόδιζε να σκύψει για να προστατευτεί από τη δεύτερη σφαίρα του Όσβαλντ (μας λένε), αλλά φυσικά θα τον εμπόδιζε και από την άσκηση. Δεν υπάρχει περίπτωση ο κορμός του να έμοιαζε έτσι τον Νοέμβριο του 1963.

Ας αφήσουμε τώρα τον Κένεντι για λίγο και ας δούμε τον Όσβαλντ. Ο Όσβαλντ έχει αναλυθεί περισσότερο από οποιονδήποτε άλλο ζωντανό ή νεκρό, εκτός ίσως από τον Σαίξπηρ. Και όμως υπάρχει τουλάχιστον ένα στοιχείο που έχει αγνοηθεί μέχρι στιγμής. Όταν ο Όσβαλντ μεταφέρθηκε από το ένα κελί στο άλλο, του έδωσαν να φορέσει ένα μαύρο πουλόβερ. Στην ταινία *The Men Who Killed Kennedy*, ο αξιωματικός που πήρε συνέντευξη χρησιμοποιείται ως αλεύρι για την εναλλακτική θεωρία, αλλά η κατάθεσή του δεν έχει ακόμη αναλυθεί πλήρως. Μας λέει ότι ο Όσβαλντ είχε δύο πουλόβερ εκεί και τον ρώτησαν ποιο ήθελε να φορέσει. Μας λέει ότι στην αρχή ήθελε να φορέσει το γκρι, αλλά στη συνέχεια άλλαξε γνώμη και ήθελε το μαύρο. Σημειώστε ότι είναι επιθυμητό να πιστεύουμε ότι ο Όσβαλντ επέλεξε το μαύρο και ότι φαίνεται να είναι αμφίβολο. Φαίνεται εντελώς αυθαίρετο: θα μπορούσε εξίσου εύκολα να είχε επιλέξει το γκρι. Απλώς ο Όσβαλντ πέταξε ένα νόμισμα στο κεφάλι του και επέλεξε από καπρίτσιο. Αν σκεφτούμε κάτι γι' αυτό -κάτι που είναι απίθανο- σκεφτόμαστε ότι ίσως επέλεξε για κάποιον πολύ ανθρώπινο λόγο, που είχε να κάνει με τη γιαγιά του ή τη μικρή του κόρη ή τον παλιό του σκύλο Φίντο. Η φαινομενική τυχαιότητα της επιλογής μάς εμποδίζει να την αμφισβητήσουμε.

Θα πρέπει όμως να θέσουμε τουλάχιστον τέσσερα ερωτήματα. 1) Θα πρέπει να πιστέψουμε ότι ο Όσβαλντ συνελήφθη στο θέατρο με μια τσάντα γεμάτη με διαφορετικού χρώματος πουλόβερ και ότι του επιτράπη να τα κρατήσει στο κελί του; 2) Ή πρέπει να πιστέψουμε, εναλλακτικά, ότι η σύζυγός του Μαρίνα εμφανίστηκε με μια βαλίτσα γεμάτη ρούχα και την έστειλε απευθείας στον Όσβαλντ, για τη μέγιστη δυνατή άνεσή του; 3) Ή μήπως πρέπει να υποθέσουμε ότι οι αξιωματικοί που είχαν λιμοκτονήσει και γρονθοκοπήσει τον Όσβαλντ στη μορφή που τον βλέπουμε στα διάσημα πλάνα, ξαφνικά ανησύχησαν ότι μπορεί να κρυώνει λίγο και του πρόσφεραν τα ρούχα της επιλογής του; 4) Αλλά, κυρίως, θα πρέπει να αναρωτηθούμε γιατί το πουλόβερ είναι μαύρο. Πρέπει να υποθέσουμε ότι δεν ήταν ελεύθερη επιλογή του Όσβαλντ, παρμένη από την ταξιδιωτική του γκαρνταρόμπα. Στους φυλακισμένους δεν δίνονται τέτοιες επιλογές. Ήταν η επιλογή των χειριστών, όποιοι κι αν ήταν αυτοί, η αστυνομία του Ντάλας ή το FBI ή οποιοσδήποτε άλλος. Και επιλέχθηκε για κάποιο λόγο. Γιατί μαύρο;

Αν ο Όσβαλντ φοράει ανοιχτό χρώμα όταν πυροβολείται, ο κόσμος θα δει το αίμα και θα καταλάβει ότι πυροβολήθηκε. Και λοιπόν; Ο κόσμος δεν νοιάζεται αν τον πυροβόλησαν. Οι περισσότεροι άνθρωποι έχουν διάθεση για λιντσάρισμα, και δεν θα υπήρχε λόγος να κρύψουν το αίμα από το κοινό. Όχι, ο σκοπός του να τον πυροβολήσουν στην κάμερα είναι να αποδείξουν ότι πραγματικά πυροβολήθηκε. Οι υπεύθυνοι για τα γεγονότα εκείνης της ημέρας έκαναν μεγάλο κόπο για να είναι σίγουροι ότι τον πυροβόλησαν μπροστά στην κάμερα, από το να τον μετακινήσουν όταν δεν χρειαζόταν να μετακινηθεί, να το κάνουν κατά τη διάρκεια της ημέρας, να το κάνουν με ανεξέλεγκτο τρόπο, να καλέσουν τον Τύπο και να τους προσκαλέσουν μέσα, να ανοίξουν ένα μονοπάτι ώστε ο Όσβαλντ να περπατήσει κατευθείαν προς την κάμερα, να ανοίξουν ένα μονοπάτι ώστε ο Ρούμπι να περπατήσει από μπροστά χωρίς ερωτήσεις.

Αλλά τι γίνεται αν φοράει ένα ανοιχτό χρώμα και ακούγονται πυροβολισμοί και δεν υπάρχει αίμα; Ο κόσμος μπορεί να κάνει ερωτήσεις, όπως "Πού πυροβολήθηκε;" Αν τον πυροβόλησαν στο κεφάλι ή στον κορμό, θα υπήρχε ορατό αίμα αμέσως, και οι άνθρωποι δεν πεθαίνουν από τραύματα στα πόδια. Ο Ρούμπι θα πρέπει να ήταν ηλίθιος για να αστοχήσει ή να τον χτυπήσει στο πόδι από απόσταση δύο μέτρων. Οπότε προφανώς θέλετε ο Όσβαλντ να φοράει μαύρο πουλόβερ, όχι επειδή κρύβει το αίμα, **αλλά επειδή κρύβει την έλλειψη αίματος.** Αν πρόκειται να σκηνοθετήσεις έναν πυροβολισμό,

βάξεις τον Όσβαλντ με μαύρο πουλόβερ. Τότε το μόνο που χρειάζεσαι είναι ο ήχος των πυροβολισμών και ο Όσβαλντ να τραβηχτεί γρήγορα στο πάτωμα. Κανείς δεν θα σχολιάσει την έλλειψη αίματος, γιατί, λόγω του μαύρου πουλόβερ, δεν θα το καταλάβουν.

δεν θα το έβλεπα ακόμα και αν ήταν εκεί. Είναι η τέλεια κάλυψη για ψεύτικους πυροβολισμούς.

Είναι σχεδόν αδιανόητο ότι ο Όσβαλντ θα μπορούσε να φορέσει ένα μαύρο πουλόβερ και κανείς δεν θα το σχολίαζε επί 44 χρόνια. Είναι σύνηθες να βλέπουμε κρατούμενους να μεταφέρονται με μαύρα πουλόβερ; Έχετε δει ποτέ κανέναν άλλο κρατούμενο να μεταφέρεται με μαύρο πουλόβερ; Όχι. Είναι σαν να μεταφέρεται ένας κρατούμενος με γόβες και καπέλο. Απλά δεν γίνεται. Αναρωτηθείτε λοιπόν γιατί η εναλλακτική θεωρία δεν το αναφέρει ποτέ, ή, αν το αναφέρει, το γυρίζει αμέσως με έναν παράλογο τρόπο. Όταν όλος ο κόσμος θέλει το αίμα κάποιου, δεν τον βάζεις σε ένα μαύρο πουλόβερ για να κρύψεις το αίμα- όχι, τον βάζεις σε ένα μαύρο πουλόβερ για να κρύψεις την έλλειψη αίματος.

Ένα άλλο πράγμα είναι πολύ περίεργο εδώ, και είναι επίσης ένα θανάσιμο στοιχείο. Μπορεί να έχει σχολιαστεί στο παρελθόν, δεν ξέρω. Παρακολουθήστε προσεκτικά την ταινία, και θα δείτε ότι ο Όσβαλντ φωνάζει και παραπαίει προς τα εμπρός, ακόμη και πριν πέσει ο πρώτος πυροβολισμός. Θα πρέπει να άκουσε κάποιον να πατάει ένα ζωύφιο ή κάτι τέτοιο. Είναι καλός ηθοποιός σε άλλους τομείς, αλλά εδώ χάνει το στόχο του για περίπου ένα δευτερόλεπτο. Κάνει εμφ και γέρνει λίγο μπροστά, μετά ακούμε τον πρώτο πυροβολισμό και μετά μας κάνει μια μεγάλη οσκαρική γκριμάτσα και λίγο πιο δυνατά εμφ. Μετά τον τραβάνε στο πάτωμα.

Κάποιοι μπορεί να πουν ότι αυτό συμβαίνει επειδή οι σφαίρες ταξιδεύουν ταχύτερα από τον ήχο, αλλά αυτοί οι άνθρωποι είναι κάποιοι ψεύτικοι φυσικοί που έχουν ξεγελάσει τον εαυτό τους. Ναι, αν ο Ρούμπι βρισκόταν αρκετές εκατοντάδες μέτρα μακριά όταν πυροβόλησε, και είχε πυροβολήσει με 30-06, τότε θα υπήρχε μια χρονική καθυστέρηση. Αλλά ήταν μόνο λίγα μέτρα μακριά. Δεν υπάρχει χρονική καθυστέρηση λόγω του ήχου από λίγα μέτρα. Ο Όσβαλντ πυροβολήθηκε με σφαίρα, όχι με λέιζερ. Επιπλέον, ο Ρούμπι χρησιμοποίησε ένα περίστροφο με μύτη, το οποίο στην πραγματικότητα έχει ταχύτητα σφαίρας μικρότερη από την ταχύτητα του ήχου στο έδαφος. Αλλά ακόμη και με ταχύτητα σφαίρας 4000fps, σε λίγα μέτρα δεν θα ήταν εμφανής η χρονική καθυστέρηση. Απλώς δεν υπάρχει αρκετός χρόνος για να αναπτυχθεί ένα κενό. Ο Όσβαλντ δεν θα μπορούσε να αισθανθεί τη σφαίρα ένα ολόκληρο δευτερόλεπτο πριν ακούσουμε τον ήχο, ούτε καν ένα κλάσμα του δευτερολέπτου πριν. Ο άνθρωπος χρειάζεται κάποιο χρόνο για να αντιδράσει, ακόμα και στον πόνο. Η αντίδραση στον πόνο είναι ελαφρώς ταχύτερη από την απτική αντίδραση και ελαφρώς πιο αργή από το μυϊκό αντανακλαστικό, αφού δεν χρειάζεται να περάσει από τον εγκέφαλο, αλλά και πάλι χρειάζεται χρόνος. Δεν είναι στιγμιαία. Είναι της τάξης των 100 χιλιοστών του δευτερολέπτου. Στο ύψος του Ντάλας η ταχύτητα του ήχου θα ήταν περίπου 1200fps. Ο ήχος που ταξιδεύει είκοσι πόδια, ας πούμε (από το όπλο στο μικρόφωνο), θα χρειαζόταν 16 χιλιοστά του δευτερολέπτου. Έτσι, ακόμη και αν ο Όσβαλντ είχε πυροβοληθεί από λέιζερ, με την ταχύτητα του φωτός, και πάλι δεν θα μπορούσε να έχει αντιδράσει πριν ακούσουμε τον ήχο του πυροβολισμού. *Ο πυροβολισμός του Όσβαλντ ήταν ψεύτικος.* Ήταν μια κινηματογραφική παραγωγή και ο Όσβαλντ ήταν ξεκάθαρα στο κόλπο.

Λίγοι άνθρωποι έχουν δει αυτή τη δεύτερη φωτογραφία από τον πυροβολισμό του Όσβαλντ, καθώς έχει ως επί το πλείστον αποσιωπηθεί:

Βλέπετε κάποιο πρόβλημα εκεί; Τι λέτε για το μικρόφωνο που κρέμεται από τα δοκάρια; Δεν νομίζετε ότι είναι ύποπτο ότι αυτή η σκηνή ήταν εκ των προτέρων σκηνοθετημένη, αφού υποτίθεται ότι ήταν απρόβλεπτη και αυθόρμητη; Δεν νομίζετε ότι είναι ύποπτο ότι δύο διαφορετικές κάμερες από δύο διαφορετικές γωνίες έτυχε να καταγράψουν αυτό το απρόβλεπτο γεγονός; Και πού υποτίθεται ότι βρίσκεται αυτός ο δεύτερος εικονολήπτης, κρεμασμένος από το ταβάνι; Είτε αυτό είτε είναι δώδεκα πόδια ψηλός. Επίσης, αυτό υποτίθεται ότι έγινε σε ένα γκαράζ στο υπόγειο του αστυνομικού τμήματος του Ντάλας. Υπάρχει ένα λευκό αυτοκίνητο ακριβώς μπροστά από αυτούς τους τύπους. Ποιο υπόγειο είναι φωτισμένο έτσι; Κοιτάξτε τις σκιές που ρίχνουν οι άνθρωποι καθώς και τη σκιά που ρίχνει το μικρόφωνο που κρέμεται. Υπάρχουν ισχυρά φώτα τοποθετημένα μπροστά από αυτούς τους ανθρώπους. Δεν φωτίζονται από πάνω, όπως θα περίμενε κανείς σε ένα τέτοιο μέρος. Φωτίζονται έντονα από μπροστά, άρα υπήρχαν ισχυρά φώτα που είχαν στηθεί σε αυτή τη σκηνή. Αυτό είναι ένδειξη ότι ήταν σκηνοθετημένη.

Γνωρίζουμε ήδη ότι άλλες φωτογραφίες του Όσβαλντ ήταν πλαστές. Για παράδειγμα, η περίφημη φωτογραφία του Όσβαλντ με το όπλο του, από το περιοδικό LIFE, αποδείχθηκε από τους σύγχρονους ειδικούς ότι ήταν πλαστή.

Ο Malcolm Thompson, βετεράνος επί 30 χρόνια στο επιστημονικό εργαστήριο εγκληματολογίας της βρετανικής αστυνομίας και ειδικός στις ψεύτικες φωτογραφίες, δήλωσε σε [ντοκιμαντέρ του BBC το 1978](#) ότι οι φωτογραφίες αυτές ήταν ψεύτικες. Στο ίδιο ντοκιμαντέρ, ο επικεφαλής του φωτογραφικού τμήματος της καναδικής πολεμικής αεροπορίας κατέληξε στο ίδιο συμπέρασμα. Το κατάλαβα αμέσως, αφού το κεφάλι του είναι πολύ μεγάλο για το σώμα του.

Θα σας πω λίγα περισσότερα για τον Όσβαλντ πριν προχωρήσουμε. Ένας από τους κυβερνητικούς χειριστές του Όσβαλντ είναι γνωστός: το όνομά του ήταν George de Mohrenschildt. Ρωσικής καταγωγής, ο πατέρας του ήταν ταγματάρχης στον στρατό του Τσάρου, πριν αναλάβει ο Λένιν. Μεγάλωσε στην Πολωνία, αλλά μετανάστευσε στις ΗΠΑ το 1938. Αν και από τις καθιερωμένες πηγές μας λένε ότι θεωρήθηκε Γερμανός κατάσκοπος, ο αδελφός του Ντμίτρι παραδέχεται ότι ήταν στην OSS και ιδρυτής του Radio Free Europe της CIA. Ποτέ δεν μπαίνουν στον κόπο να εξηγήσουν γιατί ο ένας αδελφός ήταν ύποπτος ως Γερμανός κατάσκοπος, ενώ ο άλλος προσλήφθηκε αμέσως από τη CIA. Σε κάθε περίπτωση, η CIA σύντομα έμπλεξε τον Γιώργο με τις επιχειρήσεις πετρελαίου, ως κάλυψη. Ως πετρελαιάς ταξίδεψε πολύ, συμπεριλαμβανομένων ταξιδιών στην Κόστα Ρίκα, την Κούβα και τη Γιουγκοσλαβία, όπου κατηγορήθηκε ότι ήταν κατάσκοπος των ΗΠΑ. Έζησε στη Βενεζουέλα για ένα διάστημα, εργαζόμενος για την Panterec Oil, η οποία ανήκε στην οικογένεια του William F. Buckley. Φυσικά, ο Μπάκλεϊ είναι πλέον γνωστό ότι ήταν ο ίδιος μέλος της CIA. Ο De Mohrenschildt ήταν επίσης προσωπικός φίλος του Clint Murchison, του H. L. Hunt, του George Bush Sr. και του Ted Dealey.

Αλλά υπάρχει και κάτι άλλο:

Τον Μάρτιο του 1963, ο de Mohrenschildt έλαβε ένα συμβόλαιο της κυβέρνησης της Αϊτή ύψους 285.000 δολαρίων για τη δημιουργία μιας βιομηχανικής επιχείρησης με άλλους επενδυτές, η οποία περιελάμβανε την έρευνα των πετρελαϊκών και γεωλογικών πόρων του νησιού. Τον Μάιο, συναντήθηκε στην Ουάσινγκτον με επαφές της CIA και των μυστικών υπηρεσιών του στρατού για να προωθήσει τις επαφές του στην Αϊτή.

Όλα αυτά είναι παραδεκτά στη Βικιπαίδεια, η οποία είναι εκπληκτική. Προσπαθούν να ξεπλύνουν τις πληροφορίες, αλλά το κάνουν πολύ κακώς. Για να ξεπλύνουν τις πληροφορίες, πρέπει πρώτα να σας τις δώσουν, και όταν τις έχετε, δεν υπάρχει τρόπος να τις καθαρίσετε πραγματικά. Είναι προφανές ότι ο de Mohrenschildt ήταν της CIA. Ως τέτοιος, του είχε ανατεθεί η δουλειά του χειρισμού του Όσβαλντ στην περιοχή του Ντάλας/Φτεντ Γουόρθ.

Αλλά πίσω στον Ted Dealey. Σας θυμίζει κάτι αυτό το όνομα; Η πλατεία Ντήλεϊ στο Ντάλας πήρε το όνομά της από τον πατέρα του Τεντ. Και οι δύο ήταν εκδότες της *Dallas Morning News*. Έτσι δεν ήταν τυχαίο ότι η υποτιθέμενη δολοφονία έγινε στην πλατεία Ντίλεϊ. Αυτό ήταν μέρος του σχεδίου και του σεναρίου.

Είδαμε ήδη ότι ο de Mohrenschildt ήταν τουλάχιστον πολύ συνδεδεμένος. Δεν ήταν απλώς ένας ιδιώτης που βοηθούσε τον Όσβαλντ επειδή η Μαρίνα Όσβαλντ έτυχε να είναι Ρωσίδα. Δεδομένου ότι όλα αυτά είναι

γνωστό για τον de Mohrenschildt (συμπεριλαμβανομένης της εκτεταμένης μαρτυρίας που έδωσε στην Επιτροπή Warren), πρέπει να διαστρεβλωθεί. Το διαστρεβλώνουν μέχρι σήμερα ακόμη και οι εναλλακτικοί θεωρητικοί. Συνήθως δείχνουν τον de Mohrenschildt ως περαιτέρω απόδειξη συνωμοσίας. Τις περισσότερες φορές, χρησιμοποιούν την ύπαρξή του για να υπονοήσουν ότι η CIA σκότωσε τον Κένεντι. Αλλά αυτό είναι απλώς μια άλλη παραποιημένη ανάγνωση των γεγονότων. Είναι πολύ ευκολότερο και απλούστερο να συμπεράνουμε ότι ο de Mohrenschildt και η CIA ελέγχονταν από τον Κένεντι. Γιατί; Επειδή ο de Mohrenschildt ήταν επίσης στενός προσωπικός φίλος των Κένεντι και των Μπουβιέ. Και πάλι, μπορούμε να το πάρουμε κατευθείαν από τη Wikipedia, η οποία παραδέχεται ότι

Η Jacqueline μεγάλωσε αποκαλώντας τον de Mohrenschildt "θείο George" και καθόταν στα γόνατά του. Έγινε στενός φίλος της θείας της Jacqueline, Edith Bouvier Beale.

Πώς το γυρίζετε αυτό; Λοιπόν, οι άνθρωποι εξακολουθούν να προσπαθούν, συμπεριλαμβανομένου του "θεωρητικού συνωμοσίας αιχμής" Liam Scheff, ο οποίος μας δίνει πολλές από αυτές τις ίδιες πληροφορίες, αλλά στη συνέχεια αρνείται να δει τι σημαίνουν. Μας αποπροσανατολίζει λέγοντάς μας ότι ο Αϊζενχάουερ προειδοποίησε για τη CIA όταν ο 1960, Κένεντι ερχόταν στο γραφείο του. Μας λέει ότι ο Αϊζενχάουερ προειδοποιούσε για τους ολιγάρχες που είχαν καταλάβει τη χώρα. Αλλά αυτό που ξεχνά να σας θυμίσει ο Scheff είναι ότι ο πατέρας του John Kennedy, ο Joseph, ήταν ένας από αυτούς τους ολιγάρχες. Τη δεκαετία του 1950 ήταν ένας από τους πλουσιότερους και ισχυρότερους άνδρες της χώρας, κάτι που αν μη τι άλλο θα έπρεπε να μας λέει η εκλογή του γιου του στην προεδρία.

Και ποιος άλλος ήταν ένας από αυτούς τους ολιγάρχες; Ο Jacob Schiff. Schiff. Scheff. Schiff. Scheff. Χμμμ. Γιατί ο Liam Scheff δεν έχει βιογραφικό στο διαδίκτυο; Όπως και με τον Peter Schiff, το ιστορικό του φαίνεται να έχει διαγραφεί.

Ας επιστρέψουμε τώρα στον Κένεντι. Πολλοί εναλλακτικοί θεωρητικοί έχουν προτείνει ότι το πτώμα της Bethesda δεν είναι ο Kennedy, και έχουν εξηγήσει αυτή την αλλαγή λέγοντας ότι οι δολοφόνοι έπρεπε να είναι σε θέση να ταιριάζουν τα τραύματα με ταινίες ή θεωρίες. Όμως οι πληγές του πτώματος δεν ταιριάζουν με το φιλμ Zapruder. Και άλλωστε, θα ήταν πιο λογικό και πολύ πιο εύκολο να ταιριάζει το φιλμ με τις πληγές παρά οι πληγές με το φιλμ. Οι περισσότεροι εναλλακτικοί θεωρητικοί πιστεύουν ότι το Zapruder ήταν πειραγμένο, οπότε γιατί να μην το πειράξουν για να το ταιριάζουν; Γιατί να πειράξουν τόσο το πτώμα όσο και το φιλμ, μόνο και μόνο για να αντιφάσκουν μεταξύ τους; Τόσο το φιλμ όσο και το πτώμα ήταν παραποιημένα, οπότε μη φανταστείτε ότι το αρνούμαι. Αλλά δεν παραποιήθηκαν για να ταιριάζουν οι πληγές.

Ο άλλος λόγος για την αλλαγή του πτώματος είναι για να ταιριάζει με τη θεωρία της Επιτροπής Γουόρεν για έναν μόνο δράστη και μια μαγική σφαίρα. Αλλά η Επιτροπή Γουόρεν είναι μια φαντασίωση από την αρχή μέχρι το τέλος, όπως μας λένε οι εναλλακτικοί θεωρητικοί. Αν η Επιτροπή μπορούσε να κατασκευάσει και να πουλήσει ένα τέτοιο ψέμα, θα μπορούσε να κατασκευάσει και να πουλήσει ένα παρόμοιο ψέμα που θα ενσωμάτωνε τον Όσβαλντ, τις μαγικές σφαίρες και το *πραγματικό* πτώμα του Κένεντι. Με άλλα λόγια, προφανώς δεν περιορίζονταν σε κανένα γεγονός, αφού αγνοούσαν τα γεγονότα όποτε ήθελαν. Δεν είχαν καμία ανάγκη να αλλάξουν τα πτώματα. Το μόνο που χρειαζόταν ήταν να πουλήσουν ένα ελαφρώς διαφορετικό ψέμα. Τα τραύματα δεν ταιριάζουν με το Zapruder ή με τη θεωρία ως έχει. Σε αυτή την περίπτωση, γιατί να μην έχουν το πραγματικό πτώμα αντί για ένα ψεύτικο; **Το ψεύτικο πτώμα δεν λύνει κανένα πρόβλημα.** Στην πραγματικότητα, ως μέρος είτε της τυπικής θεωρίας είτε της εναλλακτικής θεωρίας, το ψεύτικο πτώμα δεν έχει καμία λογική θέση. Ένα ψεύτικο πτώμα δεν πουλάει κανένα μέρος των πορισμάτων της επιτροπής Γουόρεν και δεν έχει νόημα ούτε σε μια συγκάλυψη. Σε μια συγκάλυψη, αλλάζεις τους δράστες, όχι το πτώμα. Σε μια συγκάλυψη, η αλλαγή του πτώματος θα προκαλούσε περισσότερα προβλήματα, όχι λιγότερα, και αυτό είναι που βλέπουμε.

Όχι, ο μόνος λόγος για τον οποίο θα χρειαζόσασταν ένα σώμα-διπλό πτώμα είναι αν δεν έχετε πραγματικό πτώμα. Αυτοί που υποστηρίζουν ότι το πτώμα δεν είναι ο Κένεντι δεν θέτουν ποτέ τη

σωστή ερώτηση. Η σωστή ερώτηση δεν είναι, "Πού είναι το πτώμα του Κένεντι;" Αν το φιλμ Zapruder είναι ψεύτικο και το πτώμα είναι ψεύτικο, τότε δεν έχουμε καμία απόδειξη ότι ο Κένεντι δολοφονήθηκε καθόλου. Το μόνο που έχουμε είναι ένα σωρό μαρτυρίες αυτοπτών μαρτύρων ότι ένας τύπος σε ένα αυτοκίνητο που έμοιαζε με τον Κένεντι φαινόταν να είναι τραυματισμένος, και ένα σωρό μαρτυρίες από μάρτυρες αυτιών για πυροβολισμούς. Αυτό δεν είναι απόδειξη για τίποτα. Είδαμε ήδη ότι ο Όσβαλντ προσποιήθηκε ότι χτυπήθηκε (ένα δευτερόλεπτο παραπάνω).

νωρίς), χωρίς αίμα, αλλά επειδή έγινε μπροστά στην κάμερα, με τον κόσμο να παρακολουθεί, νομίζουμε ότι έχουμε ένα δισεκατομμύριο μάρτυρες. Ναι, έχουμε ένα δισεκατομμύριο μάρτυρες για έναν τύπο που πέφτει κάτω αφού ακουστεί ένας πυροβολισμός. Έχουμε μάρτυρες για το τίποτα. Ομοίως, με τον Κένεντι. Έχουμε μάρτυρες για το απόλυτο τίποτα. Μπορεί να ήταν η δολοφονία ενός προέδρου, η δολοφονία ενός σωσία, ή μια ολοκληρωμένη πράξη. Χωρίς το πτώμα του Προέδρου, το σωστό ερώτημα είναι, πού είναι ο Πρόεδρος; Πού κρύβεται; Αυτή είναι η σωστή ερώτηση. Αυτή είναι η σωστή ερώτηση εδώ και δεκαετίες. Και κανείς δεν την έχει θέσει ποτέ.

Ούτε ο κ. Morningstar το ζητάει. Μας παρουσιάζει μια πολύ λεπτομερή θεωρία που μας παρέχει ένα πτώμα-αντικαταστάτη. Αλλά το χρησιμοποιεί μόνο ως περαιτέρω απόδειξη της συνωμοσίας. Δεν ακολουθεί τα δικά του στοιχεία με κανένα λογικό τρόπο. Ναι, ένα πτώμα-αντικαταστάτης αποτελεί περαιτέρω απόδειξη μιας συνωμοσίας, αλλά αυτή η συνωμοσία πρέπει να περιλαμβάνει και τον ίδιο τον Κένεντι, αφού δεν υπολογίζεται. Επειδή ο Μόρνινγκσταρ σταματά τόσο απότομα, τείνει κανείς να υποθέσει ότι πιστεύει ότι επειδή ο Τίπιτ πρέπει να είναι θαμμένος στον τάφο του Κένεντι, ο Κένεντι πρέπει να είναι θαμμένος στον τάφο του Τίπιτ. Ποιο θα ήταν το νόημα αυτού; Ή ίσως θέλει να υποθέσουμε ότι οι εχθροί του Κένεντι ήταν τόσο μοχθηροί που τάισαν τα λείψανά του στα σκυλιά τους ή τον έφαγαν οι ίδιοι, ως τελική εκδίκηση.

Αυτό είναι το περίεργο με όλες σχεδόν τις εναλλακτικές θεωρίες: είναι γελοία υπέρ του Κένεντι. Μπορώ να καταλάβω ότι είναι κατά του Κάστρο, ή κατά του Μομπ, ή κατά του Τζόνσον, ή κατά της CIA. Αλλά αυτό δεν σημαίνει ότι πρέπει να πιστεύετε ότι ο Κένεντι ήταν ένας άγιος, που πολέμησε αυτές τις συνδυασμένες δυνάμεις του κακού. Είμαι τόσο μακριά από την ατζέντα των Ρεπουμπλικάνων ή των μεγάλων χρημάτων όσο μπορεί να βρεθεί κανείς, αλλά ξέρω και εγώ κάτι για τον Κένεντι. Ξέρω κάτι για την αμερικανική πολιτική, και ξέρω ότι δεν γίνεσαι πρόεδρος με το να είσαι ένας λευκός ιππότης οποιουδήποτε είδους.

Ο Μόρνινγκσταρ, κατά δική του ομολογία, εργάστηκε για την εκστρατεία του Κένεντι το και 1960, όλες οι θεωρίες του είναι στραμμένες προς τον Κένεντι μέχρι σήμερα. Άλλοι εναλλακτικοί θεωρητικοί είναι ακόμη πιο μονόπλευροι, και αν τους πιστέψουμε, ο Κένεντι μετέτρεπε την Αμερική σε παράδεισο, μόνο και μόνο για να τον εμποδίσουν κρυφοί ναζί στο ίδιο του το υπουργικό συμβούλιο, ναζί που ο ίδιος είχε διορίσει. [Ακόμα και ο Lyndon Larouche προωθεί αυτή την άποψη για τον Κένεντι, η οποία είναι εξαιρετικά περίεργη.] Ο Τζόνσον, μας λένε, δεν ήθελε τίποτα περισσότερο από το να κλιμακώσει το Βιετνάμ, απλώς για να γίνει πλουσιότερος, και όμως ο Τζακ δεν είχε καμία υποψία γι' αυτό. Με άλλα λόγια, ο Τζόνσον, αν και Δημοκρατικός, ήταν ένα φασιστικό γουρούνι, ενώ ο Κένεντι ήταν ένας πουρναρότυφος ιδεαλιστής, που αγνοούσε τα πιο προφανή γεγονότα γύρω του. Οφείλω να ομολογήσω ότι δεν μου αρέσει αυτό το είδος ανόητης και διαφανούς προπαγάνδας περισσότερο από ό,τι μου αρέσει το είδος της προπαγάνδας που λαμβάνω από τις κυρίαρχες πηγές.

Ως περαιτέρω υποστήριξη αυτού, σας στέλνω ολόκληρη την ομιλία του Κένεντι για τη σκιάδη κυβέρνηση, αυτή που ανέφερα προηγουμένως*. Το διαδίκτυο είναι πλέον γεμάτο με αποσπάσματα από αυτή την ομιλία, και τα αποσπάσματα χρησιμοποιούνται για δύο βασικούς λόγους. 1) Για να δείξουν ότι ο Κένεντι αγωνιζόταν εναντίον αυτής της σκιάδους κυβέρνησης, με τον τρόπο που λέγεται ότι το έκανε ο Τέντι Ρούσβελτ, 2) Για να μας δείξουν ότι αυτή η σκιάδης κυβέρνηση έχει πλέον αναλάβει την εξουσία, μετά την ψεύτικη σημαία του 911. Αλλά η πλήρης ομιλία δεν κάνει τίποτα από τα δύο. Το μόνο που έχετε να κάνετε είναι να ακούσετε την *πλήρη* ομιλία για να συνειδητοποιήσετε ότι τα αποσπάσματα είναι αποσπασματικά και ότι η ουσία της ομιλίας είναι ακριβώς το αντίθετο από αυτό που μας έχουν πει. Ο JFK στην πραγματικότητα μιλάει *υπέρ* του κυβερνητικού απορρήτου. Δεν υπάρχει καμία αμφιβολία γι' αυτό, δεν υπάρχει περιθώριο για συζήτηση. Το λέει ξεκάθαρα, σε απλή γλώσσα. Μιλάει ενώπιον του Τύπου, ζητώντας τους να λογοκρίνουν τους εαυτούς τους από πατριωτισμό. Λέει ότι ο πόλεμος δεν έχει κηρυχθεί - άρα ορισμένες νομικές διατάξεις δεν ισχύουν αυστηρά - αλλά ζητά από τον Τύπο και τον αμερικανικό λαό να ενεργήσουν σαν να βρίσκονται σε κηρυγμένο πόλεμο και, ως εκ τούτου, να ανεχθούν αυξημένα επίπεδα κυβερνητικής και επίσημης μυστικότητας. Η ομιλία του JFK όχι μόνο δεν αποτελεί αντίφαση με τις ομιλίες του Μπους μετά την 911, αλλά αποτελεί σαφή προάγγελο. Ο JFK έχει καλύτερη φωνή ομιλίας, αλλά λέει το ίδιο πράγμα.

Χρησιμοποιεί τον ψυχρό πόλεμο ως δικαιολογία για τη μυστικότητα και τη μη λογοδοσία.

Το πραγματικό νόημα της πλήρους ομιλίας σκοτώνει το #1, παραπάνω, αφού ο Κένεντι ήταν ήδη μέλος της σκιώδους κυβέρνησης, ζητώντας περισσότερη σκιά. Παρατηρήστε όμως ότι εξουδετερώνει και το #2. Η σκιώδης κυβέρνηση δεν ανέλαβε μετά την Η 911. σκιώδης κυβέρνηση πάντα υπήρχε. Θα δούμε σε ποιο βαθμό παρακάτω. Το γεγονός ότι αυτή η ομιλία πρέπει τώρα να χρησιμοποιηθεί από τους φιλελεύθερους για να αντιμετωπιστεί η ατζέντα των νεοσυντηρητικών είναι εκπληκτικό. Εμείς

πρέπει να υποθέσουμε ότι όσοι το χρησιμοποιούν με αυτόν τον τρόπο, συμπεριλαμβανομένων των αληθινών του 911 και των εναλλακτικών θεωρητικών του JFK, είναι είτε πολύ αδαείς είτε πολύ ανέντιμοι, ή και τα δύο. Νομίζω ότι είναι πιθανό, ακόμη και πιθανό, ότι η παραπληροφόρηση μεταδίδεται σκόπιμα από όλες τις πλευρές- και είναι επίσης πιθανό, ακόμη και πιθανό, ότι εκείνοι που εκκόλασαν τη συνωμοσία του Κένεντι ελέγχουν και τις δύο πλευρές και τις δύο θεωρίες, τόσο υπέρ όσο και κατά, τόσο το καθιερωμένο μοντέλο όσο και το εναλλακτικό μοντέλο.

Αλλά ας επιστρέψουμε στο Ντάλας, για να ασχοληθούμε με τον Zapruder και τις άλλες ταινίες, καθώς και με άλλα πράγματα που συνέβαιναν εκείνη την ημέρα. Όπως έχουν επισημάνει και άλλοι, το φιλμ Z ήταν από την αρχή ύποπτο, λόγω των καρτέ που λείπουν. Περιέχει πολλές άλλες ανωμαλίες, που ανακαλύφθηκαν από εκατοντάδες ερευνητές. Κάποιες από αυτές τις ανωμαλίες θα τις επιβεβαιώνα εδώ, αν με ενδιέφερε, αλλά δεν το κάνω. Δεν το κάνω, γιατί τελικά όλες αυτές οι ανωμαλίες λειτουργούν ως μεγαλύτερη παραπλάνηση. Μας κάνουν να εστιάζουμε σε λεπτομέρειες, ενώ θα έπρεπε να κοιτάμε τη συνολική εικόνα.

Το μεγαλύτερο πρόβλημα με το φιλμ Zapruder και άλλες αναλύσεις ταινιών ήταν μέχρι τώρα η εστίαση. Και δεν εννοώ την εστίαση της ταινίας, εννοώ την εστίαση της ανάλυσης. Πρέπει να ξεχωρίσουμε τα πιο σημαντικά γεγονότα από τα λιγότερο σημαντικά. Υπάρχουν πολλά γεγονότα στο Ντάλας, αλλά μόνο λίγα από αυτά θα είναι κρίσιμα για οποιοδήποτε τελικό επιχείρημα. Δεν χρειαζόμαστε σωρούς και σωρούς από ασαφή ευρήματα, χρειαζόμαστε μόνο μερικά πειστικά ευρήματα. Αυτό θα ήταν αρκετό.

Αρχικά, τα "γεγονότα" που βασίζονται σε μαρτυρίες δεν είναι ποτέ πραγματικά γεγονότα. Η άλλη πλευρά μπορεί πάντα να απορρίψει τη μαρτυρία, αποκαλώντας την ψέμα ή λανθασμένη ανάμνηση. Επομένως, χρειαζόμαστε γεγονότα που δεν βασίζονται στη μαρτυρία κανενός. Αν δεν δέχονται τις δικές μας μαρτυρίες, σίγουρα δεν χρειάζεται να δεχτούμε τις δικές τους. Με την ίδια λογική, αν πιστεύουμε ότι οι μάρτυρές τους λένε ψέματα, δεν υπάρχει κανένας λόγος να πιστέψουν τις δικές μας. Και τότε υπάρχει η πολύ πραγματική πιθανότητα να μην λείει κανείς την αλήθεια παρά μόνο εκείνοι που δεν ξέρουν τίποτα. Επομένως, πρέπει να ξεκινήσουμε με καθαρό μητρώο. Όλοι οι μάρτυρες και από τις δύο πλευρές πρέπει να απορριφθούν ως αναξιόπιστοι.

Μόλις το κάνουμε αυτό, θα προχωρήσουμε σε ανάλυση των ταινιών και των φωτογραφιών, καθώς και άλλων υπαρχόντων φυσικών στοιχείων. Τα όπλα και οι σφαίρες μπορεί να έχουν τοποθετηθεί ή να μην έχουν τοποθετηθεί, οπότε πρέπει να τα αντιμετωπίσουμε όπως και τους μάρτυρες. Αναξιόπιστοι. Αυτό μας αφήνει τα φιλμ και τις φωτογραφίες. Αυτές μπορεί επίσης να είναι πλαστογραφημένες, οπότε χρειαζόμαστε στοιχεία που να υπερβαίνουν κάθε πιθανή πλαστογραφία. Είναι δυνατόν να βρούμε τέτοια στοιχεία; Θα ήταν δυνατόν να δεχτούμε, χωρίς επιχειρήματα, ότι όλες οι ταινίες είναι γνήσιες και πλήρεις και να εξακολουθούμε να έχουμε τέλειες αποδείξεις για μια συνωμοσία παραπλάνησης; Είναι δυνατόν. Στην πραγματικότητα, είναι πολύ εύκολο.

Ο κόσμος χρειάζεται υπενθύμιση ότι το βάρος της απόδειξης εδώ είναι στην πλευρά της κυβέρνησης. Αυτοί είναι που προσπαθούν να πουλήσουν μια ιστορία. Αυτή η ιστορία είναι ότι ο JFK δολοφονήθηκε στο Ντάλας. Αυτή η ιστορία θα έπρεπε να είναι πολύ εύκολο να αποδειχθεί πέρα από κάθε αμφιβολία. Το μόνο που χρειαζόμαστε είναι ένα πτώμα. Λοιπόν, έδειξα ότι δεν έχουμε πτώμα. Δεν ήθελαν να μας το δώσουν. Μας έδωσαν πολλές πολύ κακές φωτογραφίες άλλων ανθρώπων, με τραύματα και ιστορίες που άλλαξαν με θεαματικό τρόπο μεταξύ Ντάλας και Μπεθέσντα. Χωρίς αυτά τα στοιχεία, πρέπει να κοιτάζουμε τις ταινίες και τις φωτογραφίες από το Ντάλας. Δεν χρειάζεται να δείξουμε ότι είναι ψεύτικες ή παραποιημένες για να δείξουμε ότι δεν αποδεικνύουν τίποτα. Μπορούμε να τις δεχτούμε όπως είναι, ως γνήσιες και πλήρεις, και να εξακολουθήσουμε να δείχνουμε ότι δεν αποδεικνύουν τίποτα. Αυτό το κάνουμε δείχνοντας ότι δεν είναι συνεχείς.

Θα παραδεχτούμε ότι ορισμένες από τις ταινίες και τις φωτογραφίες από νωρίτερα στη διαδρομή φαίνεται να μας δίνουν μια θετική ταυτότητα για τους Κένεντι. Θα υποθέσουμε επίσης ότι πράγματι τραβήχτηκαν εκείνη την ημέρα, αν και ακόμη και αυτό δεν είναι βέβαιο (βλ. παρακάτω). Αλλά δεν έχουμε κανένα φιλμ ή φωτογραφία από την οποία να είναι δυνατόν να ταυτοποιήσουμε τους επιβάτες του αυτοκινήτου, μόλις αυτό φτάσει στην Dealey Plaza. Το Zapruder και όλα τα άλλα φιλμ και οι

φωτογραφίες από το Dealey Plaza δεν είναι τέτοιας ποιότητας ώστε να προσδιορίσουμε αν βλέπουμε τους Κένεντι ή σωσίες. Μπορούμε να δούμε πολλούς ανθρώπους να τραβούν φωτογραφίες στην Dealey Plaza, αλλά πάντα καταφέρνουν να τραβούν από μακριά ή από πίσω. Και η Zapruder είναι η λιγότερο καθαρή από όλες. Από το Zapruder, είναι σχεδόν αδύνατο να αναγνωρίσουμε το αυτοκίνητο με ακριβείς λεπτομέρειες, πόσο μάλλον τους επιβάτες.

Αυτό ισχύει ακόμη και πριν φτάσουμε στην Plaza. Η φωτογραφία του Altgens στην Houston St. (παρακάτω), λίγο πριν στρίψει στην Plaza, είναι από πίσω. Και η φωτογραφία του Scott Hale (ακριβώς παρακάτω) από την Main St., αν και από το πλάι, είναι ασαφής. Αν μη τι άλλο, η φωτογραφία του Hale είναι απόδειξη ενός σωσία, αφού αυτό το προφίλ

δεν μοιάζει καθόλου με τον Κένεντι. Πότε ο Κένεντι απέκτησε ένα σαρόνι που προεξέχει έτσι;

Παρατηρήστε επίσης την ημερομηνία στην κορυφή της φωτογραφίας. **MAR Σας δοκιμάζουν**64..

Είναι τόσο εξαιρετικά ασυνήθιστο όσο και εξαιρετικά ενδεικτικό το γεγονός ότι δεν έχουμε καμία μη σταματημένη κάλυψη ολόκληρης της περιόδου στο Ντάλας. Μια προεδρική αυτοκινητοπομπή μέσα από μια μεγάλη πόλη, στην ύπαιθρο, μια ηλιόλουστη μέρα: ένα πολύ σπάνιο γεγονός, για πολλούς λόγους, ο κυριότερος εκ των οποίων δεν ήταν ότι θα ήταν σίγουρη αυτοκτονία, για τον Κένεντι ή για οποιονδήποτε άλλο πρόεδρο πριν ή μετά. Και παρόλα αυτά δεν έχουμε καμία συγκινητική κάλυψη από τα τρία μεγάλα κανάλια; Πρέπει να βασιστούμε σε ασταθείς εικονολήπτες όπως ο Bell και ο Zapruder και ούτω καθεξής, οι οποίοι δεν μπορούν καν να κεντράρουν την εικόνα; Γιατί; Γιατί είναι αυτό; Και γιατί κανείς άλλος δεν κάνει αυτή την ερώτηση; Γιατί οι εναλλακτικοί θεωρητικοί θέτουν πάντα ερωτήσεις που οδηγούν σε βάλτο ή τέλμα, αλλά ποτέ δεν θέτουν ερωτήσεις που οδηγούν κάπου; Γιατί έχουμε 44 χρόνια που οι άνθρωποι βαλτώνουν σε τεχνικές λεπτομέρειες, μαρτυρίες αυτοπτών μαρτύρων και άλλα αδιέξοδα, ενώ τα κρίσιμα ερωτήματα δεν τίθενται ποτέ;

Το ζήτημα της αλλοίωσης ή παραποίησης των ταινιών είναι ενδιαφέρον, αλλά δεν είναι κρίσιμο. Το κεντρικό γεγονός όλων των ταινιών είναι ότι, στο σύνολό τους, δεν παρέχουν συνέχεια. Ολόκληρη η αυτοκινητοπομπή θα μπορούσε να είχε σταματήσει λίγο πριν από την Dealey Plaza για κρύα ποτά και ένα διάλειμμα για τουαλέτα, και δεν θα το γνωρίζαμε αυτό. Θα πείτε ότι θα υπήρχαν μαρτυρίες για κάτι τέτοιο. Αλλά θα έπρεπε να πείτε, ότι *θα μπορούσε να υπάρχει* μαρτυρία για κάτι τέτοιο. Αν κάποιος το θεωρούσε αρκετά σημαντικό για να το αναφέρει, και αν αυτός ο κάποιος δεν είχε αποσιωπηθεί, τότε ναι, θα το γνωρίζαμε από τη μαρτυρία. Διαφορετικά, δεν θα το γνωρίζαμε. Υπάρχουν πολλά πράγματα που δεν γνωρίζουμε από εκείνη την ημέρα, και το να προσθέσουμε ένα ακόμη πράγμα σε αυτόν τον κατάλογο δεν είναι καθόλου επαναστατικό.

Ας υποθέσουμε ότι, λίγο πριν από το Dealey Plaza, οι Κένεντι όντως έτρεξαν μέσα σε ένα πολυκατάστημα πολύ γρήγορα, περικυκλωμένοι από τη Μυστική Υπηρεσία, και στη συνέχεια έφυγαν ξανά, μόλις ένα λεπτό αργότερα. Το πλήθος θα νόμιζε ότι ήταν διάλειμμα για τουαλέτα και δεν θα το σκεφτόταν καθόλου. Μετά από μια δολοφονία, ποιος σκέφτεται να αναφέρει κάτι τέτοιο; Πώς θα μπορούσε να είναι σχετικό; Αν κάποιος το αναφέρει, το αποσιωπά ως ασήμαντο.

Θα πείτε, δεν έχουμε καμία απόδειξη ότι αυτό συνέβη. Και εγώ θα απαντήσω, δεν έχουμε αποδείξεις ότι *δεν συνέβη*. Εξαιτίας των περιέργων αποδεικτικών στοιχείων βίντεο που έφτασαν σε εμάς, η πιθανότητα είναι ορθάνοιχτη. Αυτό είναι το μόνο που χρειάζομαι. Δεν χρειάζεται να αποδείξω τίποτα. Το μόνο που χρειάζεται να δείξω είναι ότι δεν έχουμε αξιόπιστες αποδείξεις ότι οι Κένεντι είναι στο αυτοκίνητο στο Dealey Plaza.

[Το τμήμα προστέθηκε, Μάρτιος, 2015: [Connally](#), όπου παραδέχεται ότι σταμάτησαν δύο ή τρεις φορές.

κ. **SPECTER**. Σταμάτησε το αυτοκίνητο σε κάποιο σημείο κατά τη διάρκεια της πομπής;

Κυβερνήτης CONNALLY. Ναι, έτσι ήταν. Υπήρξαν τουλάχιστον δύο περιπτώσεις κατά τις οποίες το αυτοκίνητο σταμάτησε στο Ντάλας και, ίσως, μια τρίτη. Υπήρχε ένα κοριτσάκι, νομίζω ότι ήταν, το οποίο κρατούσε μια πινακίδα που έλεγε: "Κύριε Πρόεδρε, μπορείτε να σταματήσετε και να μου δώσετε το χέρι;" ή κάτι τέτοιο -αυτή ήταν η σημασία της πινακίδας- και απλώς είπε στον οδηγό να σταματήσει, και αυτός σταμάτησε και μου έδωσε το χέρι- και, φυσικά, αμέσως τον πολιορκούσαν ένα μάτσο νεαροί, και οι άνδρες της Μυστικής Υπηρεσίας από το αυτοκίνητο που μας ακολουθούσε έπρεπε αμέσως να ανέβουν και να σφηνωθούν ανάμεσα στο πλήθος και το αυτοκίνητο για να τους κρατήσουν μακριά από το αυτοκίνητο, και ήταν μια πολύ σύντομη στάση.

Σε ένα άλλο σημείο της διαδρομής, μια αδελφή, μια καθολική καλόγρια, ήταν εκεί, προφανώς από ένα καθολικό σχολείο, με ένα μάτσο μικρά παιδιά, και σταμάτησε και μίλησε σ' αυτήν και στα παιδιά- και νομίζω ότι υπήρξε και μια άλλη στάση στη διαδρομή, στο κέντρο της πόλης, αλλά δεν θυμάμαι την ακριβή κατάσταση. **Ξέρω όμως ότι ήταν δύο, αλλά νομίζω ότι υπήρχε ακόμη ένα.**

Γνωρίζοντας αυτά που γνωρίζουμε τώρα, πρέπει να παραδεχτείτε ότι αυτή είναι μια περίεργη μαρτυρία. Και οι τρεις στάσεις είναι περίεργες. Οι δύο πρώτες μοιάζουν με σενάριο του Χόλιγουντ, που εισάγεται ειδικά για συναισθηματικό αποτέλεσμα. Παιδιά και καλόγριες. Απλώς εκπλήσσομαι που δεν χρειάστηκε να ακούσουμε για έναν τρίποδο σκύλο και έναν βετεράνο σε αναπηρικό καροτσάκι και μια μαμά με μηλόπιτα. Αλλά το τρίτο είναι το πιο παράξενο: Ο Connally μπορεί να θυμάται αυτά τα παιδιά και τις καλόγριες, αλλά δεν μπορεί να θυμηθεί την τρίτη στάση; Οποιοσδήποτε ψυχολόγος θα σας έλεγε ότι αυτό μοιάζει σαν κάποιος να κρύβει κάτι. Είναι εγχειρίδιο. Έχει όλα τα σημάδια κακού ψέματος. Κάποιος λέει ένα ψέμα και δεν το κάνει καθόλου καλά. *Πιστεύει ότι σταμάτησαν για τρίτη φορά, αλλά δεν μπορεί να μας πει τι ήταν. Τότε γιατί να το αναφέρει; Γιατί δεν λέει απλά δύο φορές, ή γιατί δεν επινοεί κάποια ηλίθια ιστορία για την τρίτη φορά; Επειδή είναι κακός ψεύτης, και η συνείδησή του μπαίνει ακριβώς εδώ. Είναι μια τεράστια φροϋδική κόκκινη σημαία. Προτείνω ότι αυτή η τρίτη φορά που σκέφτεται ο Connally είναι η στιγμή που σταμάτησαν για να φέρουν το σωσία, όπως ακριβώς είπα. Είναι αδύνατο να το ξέρουμε, φυσικά, αλλά αυτό αποδεικνύει την άποψή μου. Είπα ότι αυτό θα μπορούσε να έχει συμβεί, και - όσον αφορά το σταμάτημα - όντως συνέβη. Σύμφωνα με αυτή την περίεργη μαρτυρία σταμάτησαν τουλάχιστον τρεις φορές. Τρεις φορές, ενώ -αν αυτό το πράγμα δεν είχε ελεγχθεί πλήρως- δεν θα έπρεπε να είχαν σταματήσει καθόλου].*

Η κυβέρνηση διεκδικεί κάτι, όχι εγώ. Η κυβέρνηση έχει κάποιο ελάχιστο βάρος απόδειξης, όχι εγώ. Εσείς και εγώ είμαστε οι ένορκοι, όχι οι δικηγόροι. Θα πρέπει να μας παρουσιάζονται πραγματικά στοιχεία, όχι να περιμένουμε να τα παρουσιάσουμε. Η κύρια δουλειά μας είναι να διαψεύδουμε τους ισχυρισμούς, όχι να τους διατυπώνουμε. Η κυβέρνηση ισχυρίζεται ότι ο Κένεντι δολοφονήθηκε, και μας προσφέρει ως αποδεικτικά στοιχεία τις φωτογραφίες της Bethesda και τις ταινίες από το Ντάλας. Το μόνο που χρειάζεται να δείξω είναι ότι τα στοιχεία της κυβέρνησης δεν αποδεικνύουν τίποτα. Δεν καλούμαι να αποδείξω μια εναλλακτική θεωρία- αντίθετα, η κυβέρνηση καλείται να αποδείξει ότι ο Πρόεδρος δολοφονήθηκε. Δεν το έχει κάνει αυτό. Λόγω της έλλειψης συνέχειας στις ταινίες και της έλλειψης θετικής αναγνώρισης στο Dealey Plaza, δεν έχουμε αποδείξεις για τίποτα. Τα στοιχεία δείχνουν μόνο ότι ο Κένεντι δολοφονήθηκε. Αλλά, λογικά, *δεν το κάνουν.*

Αν παρακολουθήσετε όλες τις ταινίες εκείνης της ημέρας, θα έχετε την εντύπωση ότι έχουμε μια πλήρη καταγραφή της αυτοκινητοπομπής στο Ντάλας. Νομίζεις ότι είσαι σε θέση να αναγνωρίσεις θετικά τους Κένεντι στην αρχή, υποθέτεις τη συνέχεια, και έτσι υποθέτεις ότι οι Κένεντι είναι στην ταινία Zapruder. Αλλά, όπως έχω δείξει, δεν έχουμε ΚΑΜΙΑ απόδειξη ότι οι Κένεντι είναι στο αυτοκίνητο στο φιλμ Zapruder. Ελλείψει συνέχειας, έχουμε μόνο αυτό που μπορούμε να δούμε, και αυτό που μπορούμε να δούμε είναι άνθρωποι που μοιάζουν με τους Κένεντι από απόσταση. Γνωρίζουμε ότι οι Κένεντι ταξίδευαν με σωσίες, οπότε αυτό δεν αποδεικνύει απολύτως τίποτα. Με βάση τα στοιχεία που έχουμε, είναι πιθανό (και, θα έλεγα, σχεδόν βέβαιο) ότι ο Τζακ Κένεντι δεν βρίσκεται σε εκείνο το αυτοκίνητο στην πλατεία Ντιλέι.

Με αυτά τα δεδομένα, απλά δεν έχει σημασία αν τα φιλμ ή οι φωτογραφίες ήταν παραποιημένα ή πλαστά. Ακόμα και σε πλήρη και τέλεια μορφή, δεν αποδεικνύουν ούτε καν υποδεικνύουν τίποτα. Το μόνο πράγμα που δείχνουν είναι ότι κάποιος που μοιάζει με τον Κένεντι χτυπήθηκε στο κεφάλι από κάτι. Δεδομένης της ποιότητας των ταινιών και των φωτογραφιών, θα μπορούσε να είναι μια σφαίρα ή μια ντομάτα. Δεν μπορούμε να ξέρουμε. Νομίζω ότι το φιλμ Zapruder είχε αλλοιωθεί, αλλά ακόμη και

αν δεχτούμε το τελικό κόψιμο ως γνήσιο, το "μοιραίο χτύπημα" εξακολουθεί να μοιάζει περισσότερο με άνθρωπο που χτυπήθηκε από ντομάτα από μπροστά παρά με άνθρωπο που πυροβολήθηκε είτε από μπροστά είτε από πίσω. Ως θέμα βαλλιστικής, το μοιραίο χτύπημα δεν μοιάζει με σφαίρα που χτυπάει οτιδήποτε. Οποιοσδήποτε ειλικρινής

ειδικός στα πυροβόλα όπλα θα σας το έλεγε αυτό. Τα τραύματα εισόδου δεν μοιάζουν καθόλου με αυτό, και τα τραύματα εξόδου δεν έχουν τέτοιο μοτίβο ψεκασμού. Ένα πραγματικό τραύμα εξόδου από ένα τουφέκι θα είχε ψεκαστεί προς τα εμπρός πάνω στους Connallys, σε έναν ορατό μπροστινό κώνο, όχι σε ένα κυκλικό μικρό χτύπημα. Όλες οι "μαρτυρίες εμπειρογνομόνων" που είδατε στην τηλεόραση ή διαβάσατε είναι φυτευτές παραπληροφορίες. Αλλά δεν έχει σημασία. Όλα τα συγκεκριμένα και μικροσκοπικά ερωτήματα των γεγονότων είναι εκτός θέματος μόλις συνειδητοποιήσετε ότι δεν έχουμε καμία ισχυρή ή έστω κύρια απόδειξη ότι κάποιος σκοτώθηκε εκείνη την ημέρα.

Δεν χρειάζεται να αποδείξουμε ότι ήταν ή δεν ήταν ο Κένεντι ή ότι ήταν ή δεν ήταν μια σφαίρα ή ότι ήταν ένας δράστης ή είκοσι δράστες. Όλα αυτά τα πράγματα είναι πέρα από κάθε απόδειξη ή διάψευση, δεδομένων των στοιχείων που έχουμε. Το συμπέρασμα είναι ότι δεν έχουμε καμία απόδειξη -που θα μπορούσε να σταθεί στο δικαστήριο- ότι ο Κένεντι ή οποιοσδήποτε άλλος σκοτώθηκε εκείνη την ημέρα. Στην πραγματικότητα, αυτός ακριβώς είναι ο λόγος για τον οποίο ο Όσβαλντ έπρεπε να εμφανιστεί για να σκοτωθεί. Η κυβέρνηση δεν μπορούσε να ρισκάρει να τον πάει σε δίκη και να του δώσει δικηγόρο. Όχι μόνο δεν είχαν κανένα στοιχείο εναντίον του, αλλά δεν είχαν και κανένα στοιχείο ότι ο Πρόεδρος ήταν νεκρός. Οποιοσδήποτε καλός δικηγόρος θα είχε βρει τις γιγαντιαίες τρύπες που μόλις βρήκα, και οποιοσδήποτε έντιμος ένορκος θα έπρεπε να απορρίψει την υπόθεση λόγω έλλειψης πτώματος.

Δεδομένου αυτού, το σωστό ερώτημα δεν είναι: "Πού είναι το πτώμα του Κένεντι;" ή "Ποιος σκότωσε τον Κένεντι και γιατί;". Η σωστή ερώτηση είναι, "Γιατί ο Κένεντι σκηνοθέτησε τον θάνατό του;" Η έλλειψη πτώματος, η συγκάλυψη, η αλλοίωση των στοιχείων, η απίστευτη ποσότητα ασυνέπειας, τα ψέματα που λέγονται από όλες τις πλευρές από όλους, η παραπλάνηση και η παραπληροφόρηση, η συνεχιζόμενη παραπλάνηση και παραπληροφόρηση μετά από 44 χρόνια, όλα δείχνουν ότι ο θάνατος ήταν πολύ απλά σκηνοθετημένος. Ούτε η συνήθης θεωρία ούτε η εναλλακτική θεωρία ταιριάζουν με τα γεγονότα ή τα στοιχεία. Και οι δύο αποδέχονται τη δολοφονία χωρίς καμία απόδειξη ή απαιτούν καμία απόδειξη. Γιατί; Τι είδους ερευνητές αποδέχονται μια δολοφονία χωρίς πτώμα; Τι είδους εναλλακτικοί ερευνητές είναι αρκετά "γενναίοι και ειλικρινείς" ώστε να προτείνουν ότι χρησιμοποιήθηκαν ψεύτικα πτώματα, αλλά ποτέ δεν βλέπουν ότι αυτό σημαίνει ότι δεν υπάρχει πραγματικό πτώμα; Γιατί οι εναλλακτικοί θεωρητικοί σπεύδουν στο αρχικό συμπέρασμα -ότι ο Κένεντι δολοφονήθηκε- εξίσου γρήγορα με τους ανθρώπους της μίας σφαίρας;

Θα πείτε ότι το κάνουν επειδή ο Κένεντι δεν ήταν πλέον πρόεδρος, δεν ήταν πλέον ορατός, δεν ζούσε πλέον στην παλιά του διεύθυνση, δεν βρέθηκε πλέον στο Hyannisport ή στο Martha's Vineyard κ.λπ. Αλλά αυτό δεν αποδεικνύει τίποτα. Θα μπορούσα να πω ότι είναι απόδειξη ότι η κυβέρνηση των ΗΠΑ επέλεξε να κρυφτεί εκείνη την ημέρα, στις 22 Νοεμβρίου 1963, και ότι αυτός είναι ο τρόπος που επέλεξε να το κάνει. Ο Κένεντι ήθελε περισσότερη μυστικότητα και ποιος καλύτερος τρόπος για να το πετύχει αυτό από το να πάει ολόκληρη η προεδρία υπόγεια; Αυτό δεν σημαίνει ότι ο Κένεντι έπρεπε να ζήσει στο Iron Mountain και να μην ξαναδεί ποτέ το φως της ημέρας, αλλά ότι έπρεπε να σταματήσει τις δημόσιες εμφανίσεις, να κρύψει τις κινήσεις του κ.ο.κ. Άλλοι άνθρωποι το έκαναν αυτό για δεκαετίες, άνθρωποι χωρίς τους πόρους του Λευκού Οίκου και της ομοσπονδιακής κυβέρνησης.

Οι αρνητές θα ισχυριστούν ότι αυτό είναι αδύνατο. Οι αρνητές προβάλλουν το ίδιο επιχείρημα για το 911, το οποίο εδώ έχει την ίδια αξία με εκεί: καμία. Λένε ότι τα πράγματα δεν μπορούν να κρατηθούν μυστικά, ότι οι άνθρωποι δεν μπορούν να εξαφανιστούν και ούτω καθεξής. Πλήρης ανοησία, φυσικά, αφού έχουμε πολλά παραδείγματα και για τα δύο. Πολλά πράγματα κρατούνται μυστικά για δεκαετίες, και άνθρωποι που δεν είναι νεκροί εξαφανίζονται συνεχώς. Η επίσημη έκθεση της δολοφονίας είναι η ίδια η απόδειξη γι' αυτό. Ακόμη και αν πιστεύετε την Επιτροπή Γουόρεν, πρέπει να γνωρίζετε ότι ορισμένα μυστικά εξακολουθούν να υπάρχουν. Τα τελικά έγγραφα της Επιτροπής δεν πρόκειται να δοθούν στη δημοσιότητα πριν από το 2017 (αν υποθέσουμε ότι τα κρίσιμα έγγραφα δεν έχουν καταστραφεί εδώ και πολύ καιρό). Τα έγγραφα της δολοφονίας της Βουλής στο Εθνικό Αρχείο, περίπου 848 κουτιά με σφραγισμένα έγγραφα, δεν πρόκειται να δημοσιοποιηθούν πριν από το 2039. Αυτό είναι κοινή γνώση. Αυτά είναι μυστικά που διατηρούνται με επιτυχία, έτσι δεν

είναι; Ένα άλλο παράδειγμα είναι το σχέδιο Μανχάταν, που κρατήθηκε μυστικό για χρόνια. Ένα άλλο μυστικό είναι το Lookout Mountain στο Laurel Canyon, που κρατήθηκε μυστικό για δεκαετίες. Ένα άλλο παράδειγμα είναι η τρέχουσα εντολή αποσιώπησης της Sibel Edmonds. Αυτό είναι ένα μυστικό που διατηρείται σήμερα, έτσι δεν είναι; Η κυβέρνηση έχει πολλά επίσημα μέσα για να κρατάει μυστικά, από εντολές φίμωσης και σφραγισμένα έγγραφα, μέχρι επεξεργασμένα αποσπάσματα σε διάφορα επίπεδα διαβάθμισης. Το να υποθέσουμε ότι τα μυστικά δεν μπορούν να διατηρηθούν είναι απλά η παραδοχή της αφέλειας. Και η

η κυβέρνηση μπορεί να υποθέσει ότι έχει και άλλες μεθόδους διατήρησης μυστικών, μη επίσημες.

Ξέρετε τι συμβαίνει στο Iron Mountain, στο Πεντάγωνο, στο Λος Άλαμος, στο Γκουαντάναμο, στο Λάνγκλεϊ, στο Βιετνάμ, στη Μέριδα του Μεξικού, σε κάθε μικρό νησί που βρίσκεται στις ακτές της Βόρειας Αμερικής; Όχι. Η υπόγεια ανάληψη της Προεδρίας θα ήταν μια μικρή ανησυχία, σε σύγκριση με άλλα πράγματα που κάνει η κυβέρνηση καθημερινά. Προσποιείσαι έναν θάνατο, βάζεις έναν άλλο τύπο στον Λευκό Οίκο ως βιτρίνα (τον Τζόνσον) και στη συνέχεια καλείς τις εντολές σου στο τηλέφωνο. Θα μπορούσατε ακόμη και να κρύψετε τον Τζακ στο Hyannisport ή στο Martha's Vineyard, χωρίς να ταλαιπωρήσετε τον ίδιο ή την οικογένειά του. Ξέρετε τι συμβαίνει στα κτήματα των Κένεντι; Γνώριζε ποτέ κανείς οτιδήποτε συνέβαινε εκεί, εκτός αν αυτοί που ήταν εκεί ήθελαν να το μάθουν; Όχι. Γιατί, ακριβώς, θα ήταν δύσκολο να γίνει μια Προεδρία υπόγεια; Δεν ξέρετε τι συμβαίνει στο σπίτι μου ή στο διπλανό σας σπίτι. Τι σε κάνει να πιστεύεις ότι ξέρεις ή θα μπορούσες να ξέρεις ή θα μπορούσες να ξέρεις οτιδήποτε για τους Κένεντι, εκτός αν ήθελαν να το μάθεις;

Ο Τύπος δεν ήταν καν αρκετά έξυπνος ώστε να εμφανιστεί για να κινηματογραφήσει την αυτοκινητοπομπή στο Ντάλας. Γι' αυτό πρέπει να βασιστούμε στους Shakyhands Zaprunder και Highshot Bell. Ο Τύπος δεν ήταν αρκετά έξυπνος για να ζητήσει αποδείξεις ότι ο Πρόεδρος ήταν νεκρός. Ο Τύπος δεν ήταν αρκετά έξυπνος για να καταλάβει την πράξη του Όσβαλντ. Τι σας κάνει να πιστεύετε ότι ο Τύπος είναι αρκετά έξυπνος ή με κίνητρο τον εαυτό του για να διεισδύσει στα μυστικά των Κένεντι; Έψαξε ποτέ κανείς για τον Τζακ, στο Martha's Vineyard ή αλλού; Όχι. Δεν έχει γίνει ποτέ καμία έρευνα αυτού του είδους, ούτε καν στο σπίτι των Κένεντι. Ο Τζακ θα μπορούσε να είναι ακόμα εκεί, να βλέπει τηλεόραση και να τρώει Doritos, και κανείς δεν θα καταλάβαινε τη διαφορά. Δεν βρίσκεις πράγματα που δεν ψάχνεις, και κανείς δεν διερεύνησε ποτέ την πιθανότητα ο Τζακ να συνέχισε να είναι Πρόεδρος μετά τις 22 Νοεμβρίου, 1963.

Πριν προχωρήσουμε, θέλω να επισημάνω ότι αυτό εξηγεί όλες τις "συμπτώσεις" μεταξύ της δολοφονίας του Λίνκολν και της δολοφονίας του Κένεντι. Αυτές οι συμπτώσεις περιλαμβάνουν συμπτώσεις ονομάτων και ημερομηνιών και έχουν δημοσιοποιηθεί εδώ και πολλές δεκαετίες. Πιθανόν να τις έχετε ακούσει. Μία από αυτές αφορά, για παράδειγμα, τον γραμματέα του Λίνκολν Κένεντι και τον γραμματέα του Κένεντι Λίνκολν. Λοιπόν, αφού έδειξα ότι και οι δύο δολοφονίες ήταν κατασκευασμένες, βλέπουμε τώρα ότι οι συμπτώσεις δεν ήταν καθόλου συμπτώσεις. Ήταν *παραλληλισμοί που σκόπιμα εισήχθησαν* και στις δύο ιστορίες εκ των υστέρων από τους παραμυθάδες. Μπορείτε επίσης να τις θεωρήσετε ως ενδείξεις. Ήταν ενδείξεις που τοποθετήθηκαν από την Υπηρεσία Πληροφοριών για να δοκιμάσουν τη νοημοσύνη σας. Οι παραμυθάδες θέλουν να σας ξεγελάσουν, ναι, αλλά ταυτόχρονα θέλουν να παίξουν μαζί σας, αφού αυτό τους κάνει να αισθάνονται διπλά ισχυροί. Θα δούμε πολλά ακόμη παραδείγματα αυτού του γεγονότος παρακάτω.

Αλλά ας επιστρέψουμε στο Ντάλας για περισσότερα στοιχεία. Σύμφωνα με την κυρίαρχη ιστορία, η ασφάλεια ήταν τρομερή εκείνη την ημέρα: το κέντρο του Ντάλας ήταν ανεξέλεγκτο. Σύμφωνα με τις εναλλακτικές θεωρίες, η ασφάλεια ήταν ακόμη χειρότερη, επιτρέποντας πολλαπλούς δράστες και άμεση ελεύθερη πρόσβαση στο δρόμο. Θα δείξω ότι αυτή η εμφάνιση ότι το Ντάλας ήταν ανεξέλεγκτο είναι ψευδής.

Θυμηθείτε ότι οι εναλλακτικοί θεωρητικοί βλέπουν τα ανοιχτά παράθυρα στο βιβλιοστάσιο και υποθέτουν ότι αυτό σημαίνει ότι η Μυστική Υπηρεσία δεν είχε τον έλεγχο του κτιρίου. Αλλά στη συνέχεια υποθέτουν αργότερα ότι η Μυστική Υπηρεσία ήταν μέρος της συνωμοσίας, ή ότι ένα όπλο ήταν τοποθετημένο στο Αποθετήριο, ή ότι ο Όσβαλντ ήταν ένα εξιλαστήριο θύμα και/ή ότι τον παγίδευσαν, και ούτω καθεξής. Με άλλα λόγια, υπονοούν ότι τα ανοιχτά παράθυρα δεν ήταν ατύχημα ή παράλειψη. Το κτίριο δεν ήταν ανεξέλεγκτο- ελεγχόταν από τους κακούς, όποιοι κι αν ήταν αυτοί, και ήταν μέρος της κυβέρνησης.

Αν και συμφωνώ ότι το κτίριο ήταν ελεγχόμενο, κάνω μια διαφορετική υπόθεση σχετικά με το ποιος το ήλεγχε. Υποθέτω ότι εφόσον ο Κένεντι είχε τον έλεγχο του συνολικού γεγονότος, οι άνδρες του πρέπει να είχαν τον πλήρη έλεγχο ολόκληρου αυτού του τμήματος της πόλης. Αυτό σημαίνει ότι είχαν τον πλήρη έλεγχο του πλήθους και όλων των κτιρίων. Αν τα παράθυρα είχαν μείνει ανοιχτά, δεν τα άφησαν ανοιχτά για να ενθαρρύνουν τους ελεύθερους σκοπευτές, τα άφησαν ανοιχτά για να είναι

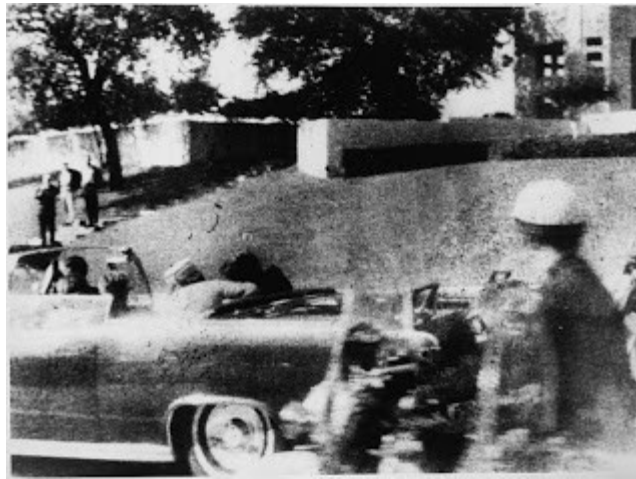
εμφανή κομμάτια σε ένα έργο.

Για να το πω αλλιώς, **ολόκληρη η αυτοκινητοπομπή ήταν σαν χολιγουντιανή ταινία**. Ναι, γύριζαν ταινία εκείνη την ημέρα. Στην πραγματικότητα, γύριζαν πολλές. Προσέλαβαν πολλούς "ερασιτέχνες" εικονολήπτες για να κινηματογραφήσουν

τη μονοήμερη ταινία τους, καθώς και πλήθος κομπάρσων. Όλοι όσοι ήταν εκεί εκείνη την ημέρα, συμπεριλαμβανομένων του Zapruder, του Bell και όλων των υπολοίπων, ήταν κομπάρσοι στην ταινία. Με αυτή την έννοια, ήταν όλοι συνωμότες. Αλλά, θυμηθείτε, δεν ήταν συνωμότες σε μια δολοφονία, πράγμα που το κάνει κάπως πιο εύκολο να το καταλάβουμε. Ήταν πολύ πιο εύκολο για όλους αυτούς τους ανθρώπους να πουν ψέματα, αφού δεν υπήρχε ποτέ αίμα στα χέρια κανενός εκείνη την ημέρα. Δεν έλεγαν ψέματα για τη δολοφονία ενός προέδρου- όχι, έλεγαν ψέματα μόνο για έναν πρόεδρο που "κρύφτηκε για την ασφάλειά του". Προστάτευαν τον αγαπημένο τους Αρχιστράτηγο.

Έχουμε ήδη εκτεταμένες αποδείξεις ότι πολλοί από αυτούς τους ανθρώπους ήταν εμπιστευτικοί. Ο Zapruder είναι το καλύτερο παράδειγμα. Με κάποιο τρόπο κατάφερε να πέσει πάνω στη Μυστική Υπηρεσία λίγα λεπτά πριν από τους πυροβολισμούς και το φιλμ από την κάμερά του το πήραν για να το εμφανίσουν. Αυτό είναι γνωστό, και όμως δεν ερμηνεύεται. Όπως θα έλεγε και ο Σέρλοκ, "φαίνεται αλλά δεν παρατηρείται". Ο Ζαπρούντερ ήταν κομπάρσος εκείνη την ημέρα, πιθανότατα πληρωμένος κομπάρσος. Επομένως, τίποτα από όσα έκανε εκείνη την ημέρα δεν ήταν τυχαίο. Όλα ήταν σεναριακά σχεδιασμένα. Αν ήταν πολύ μακριά για θετική αναγνώριση, αυτό δεν ήταν ατύχημα. Αν είχε έναν σύντροφο για να επιβεβαιώσει την ιστορία του, αυτό δεν ήταν ατύχημα. Αν έπεσε πάνω στη Μυστική Υπηρεσία αμέσως μετά τους πυροβολισμούς, αυτό δεν ήταν τυχαίο. Αυτό ήταν το σχέδιο.

Το ίδιο πράγμα με τον Bell. Γιατί και οι δύο εικονολήπτες τραβούσαν από εκατό μέτρα μακριά στην πλατεία Ντήλεϊ, ενώ ξέρουμε ότι ο κόσμος τραβούσε φωτογραφίες από το πεζοδρόμιο; Δεν είναι ότι ο Zapruder ή ο Bell έφτασαν εκεί αργά. Ο Zapruder μας λέει ότι γύρισε πίσω για να σταθεί στον τοίχο. Αλλά γιατί να το κάνει αυτό; Το πλήθος ήταν τόσο αραιό στην πλατεία Ντήλεϊ που δεν χρειαζόταν να πυροβολήσει πάνω από κανέναν.

Ο Zapruder υποτίθεται ότι τραβούσε από εκείνο τον λευκό τοίχο εκεί πίσω. Αλλά κανείς δεν είναι μπροστά του. Γιατί δεν τραβάει από το πεζοδρόμιο; Και εξάλλου, ο κόσμος έβγαινε στο δρόμο για να τραβήξει φωτογραφίες, όπως γνωρίζουμε από τις ίδιες τις φωτογραφίες (βλ. παρακάτω). Από τις ταινίες του Zapruder και του Bell βλέπουμε ότι δεν υπήρχαν σχοινιά και δεν υπήρχε παρουσία αστυνομικών για να κρατήσουν τους φωτογράφους στο γρασίδι ή σε ασφαλή απόσταση. Ο Zapruder δεν χρειάστηκε να κάνει πίσω εκατό μέτρα. Πρέπει να υποθέσουμε ότι το έκανε για κάποιο λόγο, και η καλύτερη υπόθεση που μπορούμε να κάνουμε είναι ότι το έκανε κατόπιν εντολής. Από την άκρη του πεζοδρομίου, μπορεί να κινηματογράφησε κάτι σημαντικό. Από το πίσω μέρος του λευκού τοίχου, το φιλμ του ήταν άχρηστο εκτός από προπαγάνδα.

Με την ίδια λογική, τα παράθυρα στο βιβλιοστάσιο ήταν απλώς μέρος του σεναρίου, μέρος της ταινίας που γυριζόταν. Ήταν ανοιχτά για να δώσουν το σύνθημα στο κοινό, για να διευκολύνουν τον θεατή να εντοπίσει τη θέση του κακού.

Περισσότερες αποδείξεις προς επίρρωση αυτού του γεγονότος βρίσκουμε εξετάζοντας το πλήθος στην πλατεία Ντιλέϊ. Αυτό το πλήθος έχει μελετηθεί λεπτομερώς, αλλά το μεγάλο ερώτημα δεν έχει τεθεί. Αυτό το ερώτημα είναι: "Γιατί τόσο λίγοι άνθρωποι;" Έχετε γαλάζιο ουρανό και πολύ πράσινο γρασίδι. Αυτός είναι ο μόνος ανοιχτός χώρος, η μόνη περιοχή που μοιάζει με "πάρκο" κατά μήκος της

διαδρομής. Αυτό θα ήταν το καλύτερο μέρος για να κατασκηνώσετε, περιμένοντας την αυτοκινητοπομπή. Δεν βλέπουμε σχοινιά, σχεδόν καθόλου αστυνομία: το κοινό φαίνεται να είναι ευπρόσδεκτο. Δεν μας δίνεται καμία ένδειξη ότι το κοινό ήταν

κρατήθηκαν μακριά, αφού, αν ήταν έτσι, ούτε αυτοί οι "εκδρομείς του Ντάλας" που βλέπουμε θα ήταν εκεί. Όχι, πρέπει να πιστέψουμε ότι το κοινό ήταν ευπρόσδεκτο, αλλά εμφανιζόταν μόνο σε δυάδες και τριάδες. Ο Κένεντι ήταν ο πιο δημοφιλής πρόεδρος από την εποχή του Τέντι Ρούσβελτ, κι όμως το Ντάλας αποφάσισε να μείνει σπίτι του;

Μπορεί να νομίζετε ότι λίγοι γνώριζαν για την αυτοκινητοπομπή, αλλά η *Dallas Morning Star* είχε δημοσιεύσει ένα χάρτη της διαδρομής εκείνο το πρωί. Και οι δύο εφημερίδες του Ντάλας είχαν δημοσιεύσει τη διαδρομή στις 19 του μηνός, τρεις ημέρες νωρίτερα, οπότε ο κόσμος είχε χρόνο να κάνει σχέδια για πικνίκ και άλλα τέτοια. Θα περίμενε κανείς ότι όλοι όσοι εργάζονταν στο κέντρο της πόλης θα έκαναν διάλειμμα για καφέ και θα κατέβαιναν κάτω. Όσοι δεν δούλευαν στο κέντρο και δεν χρειαζόταν να μπορούν να επιστρέψουν στο γραφείο τους μετά, θα τραβούσαν φυσικά προς την ανοιχτή πλατεία με το γρασίδι, όπου συγκεντρώνονταν τα μεγαλύτερα πλήθη. Οι κλίσεις θα επέτρεπαν ακόμη και στους αργοπορημένους να βλέπουν πάνω από τους μπροστινούς τους, όπως μπορείτε να δείτε από τις σκάλες που οδηγούν στο χορταριασμένο ύψωμα. Ο λόφος είναι ένας λόφος. Και όμως, βλέπουμε μόνο μια διακεκομμένη γραμμή παρατηρητών στο κέντρο της πόλης και μια σχεδόν άδεια πλατεία Ντήλεϊ. Για σαφή απόδειξη αυτού, δείτε το βίντεο της Marie Muchmore, τραβηγμένο από την αντίθετη πλευρά του Zapruder. Πού είναι όλοι; Γιατί υπάρχουν μόνο διάσπαρτοι άνθρωποι εδώ, όπου υπάρχει το καλύτερο γρασίδι και ο πιο ανοιχτός χώρος;

Αυτό δεν έχει νόημα αν δεχτείτε την καθιερωμένη θεωρία. Και οι εναλλακτικές θεωρίες δεν καταβάλλουν καμία προσπάθεια να το εξηγήσουν. Σύμφωνα με αυτές, είναι απλώς μια σύμπτωση ή ένα ατύχημα. Είναι πέρα από κάθε εξήγηση. Αλλά στην πραγματική ιστορία εξηγείται εύκολα. Αυτή η περιοχή δεν ήταν ανοιχτή για το κοινό. Απλά φαινόταν να είναι ανοιχτή για το κοινό. Στην πραγματικότητα, όλοι εκεί ήταν σκηνοθετημένοι και σεναριακά σχεδιασμένοι. Τους είπαν τι να πουν μετά, ή τους είπαν να μην πουν τίποτα.

Και αυτός είναι ο λόγος που βλέπετε τόσο λίγους ανθρώπους. Οι βοηθοί σκηνοθέτες της ταινίας είχαν κάθε λόγο να περιορίσουν τον αριθμό των κομπάρσων που προσλαμβάνονταν, αφού κάθε κομπάρσος ήταν ένα πιθανό ρίσκο. Θα μπορούσαν να μιλήσουν αργότερα. Αυτή είναι η προφανής εξήγηση για το γιατί το πλήθος ήταν μόνο ένα άτομο στο πρώτο τμήμα της αυτοκινητοπομπής και γιατί είναι σχεδόν ανύπαρκτο στην Dealey Plaza. Όλοι οι κομπάρσοι που βρίσκονταν πιο πίσω στη διαδρομή μπορούσαν να πουν ψέματα. Μπορούν να αντιμετωπιστούν σχεδόν όπως το αδαές κοινό. Μόνο στους κομπάρσους που βρίσκονται πραγματικά στο Dealey Plaza πρέπει να ειπωθούν μεγαλύτερα μέρη της ιστορίας, και έτσι οι βοηθοί σκηνοθέτες θα ήθελαν φυσικά να περιορίσουν τον αριθμό τους όσο το δυνατόν περισσότερο. Έχετε αρκετούς κομπάρσους εκεί για να λειτουργήσουν ως ψεύτικοι μάρτυρες και εικονολήπτες, αλλά όχι περισσότερους. Αυτή είναι η εξήγηση για την αραιότητα του πλήθους στο καλύτερο σημείο της διαδρομής.

Μπορείτε να δείτε ότι είναι πολύ πιο λογικό να υποθέσουμε ότι ο Κένεντι είχε τον πλήρη έλεγχο του Ντάλας εκείνη την ημέρα, παρά να υποθέσουμε ότι ήταν παράλογα εκτός ελέγχου των πάντων. Αυτό που είδαμε ήταν μια αυτοκινητοπομπή που δεν έβγαζε νόημα. Φαινόταν παράλογα εκτός ελέγχου. Τόσο η συνήθης ιστορία όσο και η εναλλακτική ιστορία δεν βγάζουν νόημα. Σπρώχνουν την ιστορία προς την κατεύθυνση του όλο και μεγαλύτερου χάους. Η τυπική ιστορία θέλει να πιστέψουμε ότι ο Κένεντι θα περνούσε μέσα από μια μεγάλη πόλη με τα πλήθη και τα κτίρια ανεξέλεγκτα. Έχουμε ανθρώπους που αφήνονται σκόπιμα να στέκονται στο πεζοδρόμιο χωρίς σχοινιά ή αστυνομία, και έχουμε κτίρια με ανοιχτά παράθυρα κ.ο.κ. Δεν βγάζει νόημα. Η εναλλακτική θεωρία διορθώνει αυτή τη θεωρία όχι σπρώχνοντάς την προς την ευαισθησία ή τον έλεγχο, αλλά σπρώχνοντάς την σε μεγαλύτερα επίπεδα χάους. Αντί για έναν δράστη σε μια τοποθεσία, έχουμε πολλούς δράστες σε πολλές τοποθεσίες. Έχουμε ανθρώπους που μεταφέρουν όπλα στην περιοχή της αυτοκινητοπομπής από όλα τα σημεία της πυξίδας, και όχι μόνο πιστόλια αλλά και τουφέκια, τα οποία δεν είναι τόσο εύκολο να κρυφτούν. Έχουμε τις Μυστικές Υπηρεσίες να βγαίνουν από το αυτοκίνητο. Έχουμε βλάβες προς κάθε κατεύθυνση, όλες απαρατήρητες από τον Κένεντι. Στην πραγματικότητα, για να δεχτούμε τις εναλλακτικές θεωρίες, πρέπει να υποθέσουμε ότι ο ήρωάς τους, ο Κένεντι, ήταν ένας απόλυτος ηλίθιος. Σύμφωνα με τις εναλλακτικές θεωρίες, έχουμε μια πόλη σε τέτοια κατάσταση χάους που μόνο μια ηρεμισμένη κούκλα θα μπορούσε να μην το αντιληφθεί.

Αλλά αντί να ωθήσετε τη σκηνή προς αυτή την κατεύθυνση, είναι πολύ πιο λογικό να την ωθήσετε προς την αντίθετη κατεύθυνση. Αν βλέπουμε φαινομενικό χάος, είναι πιο λογικό να υποθέσουμε ότι αυτό το χάος είναι ψεύτικο. Για παράδειγμα, αν βλέπουμε τις μυστικές υπηρεσίες να απομακρύνονται από το αυτοκίνητο, πρέπει να υποθέσουμε ότι ο Κένεντι μπορεί να αισθανθεί το βάρος που χάνεται από το πίσω μέρος. Βρίσκεται κοντά στο πίσω μέρος του αυτοκινήτου. Δύο ενήλικες άνδρες που κατεβαίνουν από το αυτοκίνητο δεν πρόκειται να περάσουν απαρατήρητοι από τον Κένεντι. Επομένως, πρέπει να υποθέσουμε ότι το γνώριζε. Δεν κοίταξε

πίσω και να τους διατάξει να τα ξαναβάλουν, οπότε μπορούμε να υποθέσουμε ότι είναι αυτός που τους διέταξε να τα βγάλουν. Αν κάνουν περίτεχνες διαμαρτυρίες με χειρονομίες προς τους ανώτερους αξιωματικούς τους, πρέπει να υποθέσουμε ότι αυτές οι διαμαρτυρίες είναι σεναριακά σχεδιασμένες.

Στην πραγματικότητα, μοιάζουν σεναριακά σχεδιασμένες. Στο *The Men Who Killed Kennedy*, βλέπουμε τον πράκτορα να σηκώνει τους ώμους τρεις φορές, "κάθε φορά πιο προφανής από την προηγούμενη", μας λέει ο αφηγητής. Ναι, και γιατί συμβαίνει αυτό; Πιστεύετε ότι ο πράκτορας τραβούσε την προσοχή στον εαυτό του; Αυτό διδάσκονται να κάνουν οι πράκτορες; Αν πρόκειται να δολοφονήσουν τον πρόεδρο, πιστεύετε ότι τσακώνονται δημόσια γι' αυτό, με τεράστιες χειρονομίες; Όχι, ήταν μέρος του παιχνιδιού, όπως και τα ανοιχτά παράθυρα. Ο Κένεντι πρόκειται να σκηνοθετήσει το θάνατό του, οπότε πρέπει να ανοίξει το δρόμο για την ψεύτικη σφαίρα. Ξέρει ότι η σφαίρα υποτίθεται ότι προέρχεται από τα ανοιχτά παράθυρα, και δεν θέλει κανείς να κάνει ερωτήσεις αργότερα για την οπτική επαφή με τον Όσβαλντ. Αλλά το να τραβήξει τους πράκτορες από το αυτοκίνητο πρέπει να φαίνεται παράξενο, οπότε ο Κένεντι το κάνει μέρος του σεναρίου. Ο πράκτορας καλείται να το ζαμπώσει, σαν να ρωτάει τους τύπους στο επόμενο αυτοκίνητο γιατί συμβαίνει αυτό. Δεν μπορεί να σκεφτεί ότι ο Κένεντι τους διέταξε να κατέβουν, αφού αυτό θα ήταν ακόμη πιο ύποπτο από το να τους διατάξουν οι ανώτεροι αξιωματικοί. Έτσι, η Μυστική Υπηρεσία παίζει τον μικρό της ρόλο και επιτρέπει στον εαυτό της να φανεί ως μέρος της συνωμοσίας. Ήξεραν ότι δεν θα μπορούσαν ποτέ να διωχθούν για έναν ψεύτικο θάνατο, οπότε τι ήταν λίγο θέατρο; Ήταν όλα μέρος της δουλειάς. Στην πραγματικότητα προστάτευαν τον Πρόεδρό τους, όπως βλέπετε τώρα.

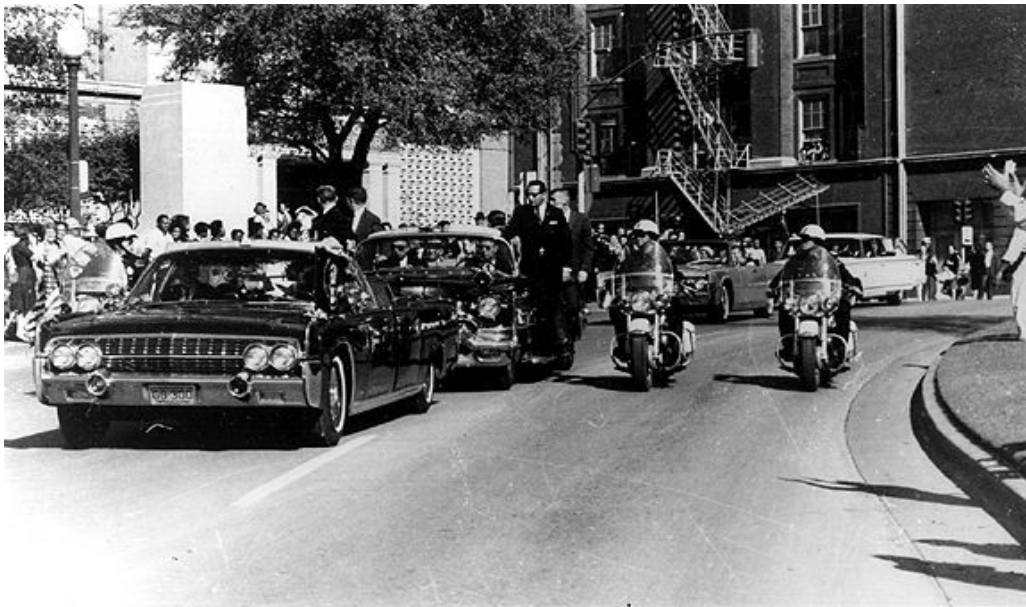
"Υπήρχε όμως σωσία στο Dealey Plaza ή όχι;" θα με ρωτήσουν. Ξόδεψα μια σελίδα για να παρουσιάσω αυτό το επιχείρημα, αλλά αν το όλο θέμα ήταν μια σκηνοθεσία, τότε δεν φαίνεται να υπάρχει ανάγκη για σωσία.

Ναι, νωρίτερα άφησα ανοιχτό το ενδεχόμενο να χρησιμοποιήθηκε ένας σωσίας κασκαντέρ στο δεύτερο μέρος της διαδρομής, και μάλιστα άφησα ανοιχτό το ενδεχόμενο να σκοτώθηκε αυτός ο σωσίας κασκαντέρ. Αλλά ένας πραγματικός φόνος στο Dealey Plaza δεν είναι απαραίτητο μέρος της πλοκής αυτής της ταινίας. Δεν έπεσαν πραγματικοί πυροβολισμοί. Κάτι τέτοιο θα εγκυμονούσε τον κίνδυνο να χαθεί μια σφαίρα στο γρασίδι, που θα μπορούσε να βρεθεί αργότερα. Καλύτερα να ρίξεις άσφαιρα και να βάλεις όλες τις σφαίρες και τις ζημιές αργότερα, ακριβώς εκεί που τις χρειάζεσαι. Έχετε τον έλεγχο του αυτοκινήτου μετά, οπότε μπορείτε να ρίξετε όποιες σφαίρες θέλετε αργότερα. Επιπλέον, έχετε τις ταινίες. Αν δεν θέλετε να κλείσετε ξανά την Dealey Plaza στο μέλλον, προκειμένου να διορθώσετε τυχόν κενά που θα εμφανιστούν αργότερα, έχετε τα φιλμ που μπορείτε να ρετουσάρετε. Στην πραγματικότητα, αυτό ήταν το νόημα των ταινιών. Δεν έχετε μόνο ένα αρχείο για να στέκεστε ως απόδειξη στο κοινό, αλλά έχετε και ένα διορθώσιμο αρχείο. Οι πραγματικοί συνωμότες εξακολουθούν να διορθώνουν το φιλμ Zapruder, όπως μπορούμε να δούμε από το διαδίκτυο μέχρι σήμερα. Τα περισσότερα από τα αντίγραφα του φιλμ Z που έχουν αναρτηθεί στο διαδίκτυο έχουν αλλοιωθεί με κάποιο τρόπο, είτε κόβοντας την αρχή ή το τέλος, είτε τρέχοντας μόνο σε αργή κίνηση, είτε κόβοντας τις άκρες, είτε με μια "σταθεροποίηση" που καθαρίζει βολικά αυτή ή εκείνη την ανωμαλία.

Κανείς δεν σκοτώθηκε: υπήρχε ένα σωσίας στο Dealey Plaza. Χρησιμοποίησα το επιχείρημα του σωσία νωρίτερα, κυρίως για να δείξω ότι δεν υπήρχε καμία απόδειξη δολοφονίας. Η απλή ιδέα ενός σωσία, σε συνδυασμό με την έλλειψη συνέχειας της ταινίας, σήμαινε ότι δεν είχαμε κανένα στοιχείο που θα μπορούσε να σταθεί στο δικαστήριο ότι κάποιος δολοφονήθηκε εκείνη την ημέρα. Αλλά είναι σαφές ότι ο Κένεντι δεν βρισκόταν καθόλου στην πλατεία Ντιλέι. Για διάφορους λόγους. Πρώτον, ο Zapruder και οι Bell και Daniels τράβηξαν από μακριά ή απομακρύνθηκαν την κρίσιμη στιγμή. Ο Moorman τράβηξε από πίσω. Αν ο Κένεντι ήταν πράγματι εκεί, δεν θα είχαμε λόγο να κρατήσουμε τις ταινίες σε απόσταση. Δεύτερον, ό,τι κι αν συνέβη στον σωσία του Κένεντι, είτε επρόκειτο για κινηματογραφική πλαστογράφηση και βαριά υποκριτική είτε για ντομάτα είτε για κάτι άλλο, μάλλον δεν ήταν ευχάριστο. Αν υποθέσουμε ότι βλέπουμε κάτι περισσότερο από χοντροκομμένα ειδικά εφέ στο κρίσιμο χτύπημα, τότε ακόμη και το λιγότερο δυσάρεστο πράγμα -η ντομάτα- θα ήταν κάτι που ο Κένεντι θα ήθελε να αποφύγει. Το να χτυπηθεί κανείς στο μάτι με μια ντομάτα δεν είναι πολύ διασκεδαστικό, και θα μπορούσε να προκαλέσει τραυματισμό. Τρίτον, μόλις αρχίσεις να έχεις άσφαιρα και ψεύτικους θανάτους, είσαι σε δύσκολη θέση, όσο κι αν έχεις τον έλεγχο της σκηνής. Το μόνο που χρειάζεται είναι ένας προδότης, ο οποίος θα αντικαταστήσει μια αληθινή σφαίρα με μια άσφαιρη, και ο

ψεύτικος θάνατός σας θα γίνει αληθινός. Ναι, θα είχες αμέσως τον άνθρωπό σου, αλλά μερικοί προδότες δίνουν τη ζωή τους για έναν σκοπό. Θα ήταν πολύ ριψοκίνδυνο για τον Κένεντι να είναι στο αυτοκίνητο κατά τη διάρκεια της κρίσιμης σκηνής της ταινίας. Κάποια στιγμή, στα τέλη της διαδρομής, έγινε η αλλαγή, αν και φυσικά δεν μπορώ να πω ακριβώς πώς. Αν όλοι οι θεατές ήταν κομπάρσοι, είναι πολύ πιο εύκολο να εξηγηθεί, αφού κανείς δεν χρειάζεται να ξεγελαστεί. Είναι πιο πιθανό, ωστόσο, οι περισσότεροι από αυτούς να ξεγελάστηκαν με κάποιο τρόπο. Όσο περισσότερους ξεγελάς, τόσο λιγότερους πρέπει να πληρώσεις ή να απειλήσεις.

ή να πείσει.

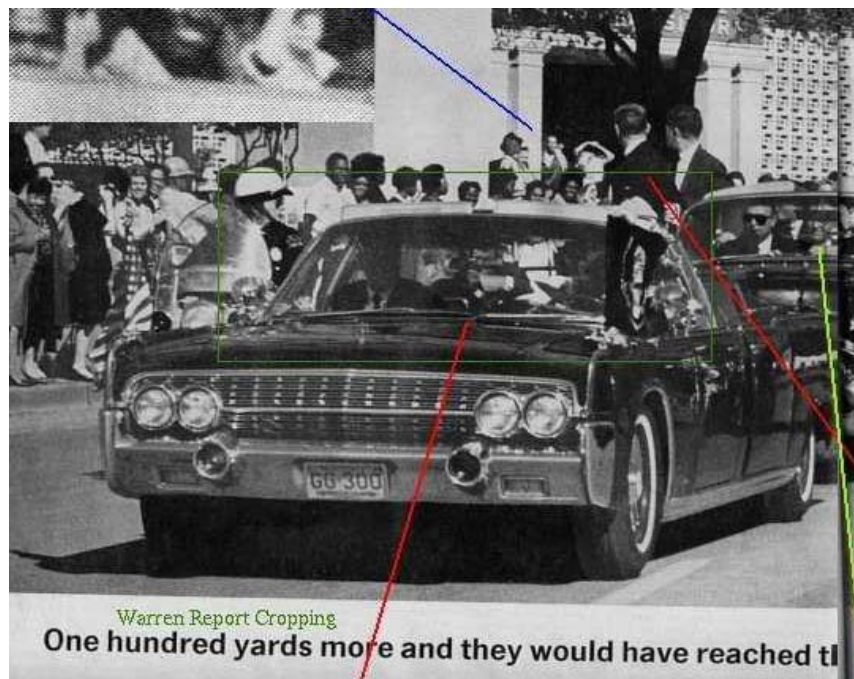
Μια πιθανότητα μπορεί να μας δώσουν δύο διάσημες φωτογραφίες του Altgens. Έχουμε τη φωτογραφία από πίσω που τράβηξε ο Altgens στην οδό Houston Street, την οποία έχω ήδη αναφέρει. Στη συνέχεια έχουμε μια φωτογραφία που τραβήχτηκε από μπροστά από τον Altgens στην Elm, αμέσως μετά το μοιραίο χτύπημα. Παρεμπιπτόντως θα αναφέρω ότι σε καμία από τις δύο φωτογραφίες δεν μπορούμε να αναγνωρίσουμε τους επιβάτες, πράγμα που είναι βολικό, αλλά δεν είναι αυτό το θέμα μου εδώ. Το θέμα μου είναι ότι ο Altgens πρέπει να είχε υπεράνθρωπη ταχύτητα για να ξεπεράσει το αυτοκίνητο μεταξύ Houston και Elm. Κάποιοι θα κοιτάξουν τη διαδρομή και θα πουν ότι έκοψε απέναντι από το τρίγωνο, αλλά αυτό δεν στέκει αφού υπήρχε ένα κτίριο στη μέση. Ενώ η αυτοκινητοπομπή πήγαινε γύρω από τη γωνία, θα έπρεπε είτε να την ακολουθήσει γύρω από τη γωνία, πέφτοντας πάνω στο πλήθος, είτε να τρέξει προς τα πίσω, γύρω από το κτίριο, διασχίζοντας την πλατεία, προλαβαίνοντας το αυτοκίνητο στο σημείο της δεύτερης φωτογραφίας. Δυσκολεύομαι να πιστέψω ότι θα μπορούσε να το κάνει αυτό. Το βρίσκω ακόμα πιο δύσκολο να πιστέψω ότι θα έμπαινε στον κόπο να το κάνει αυτό, μόνο και μόνο για να μπει στο

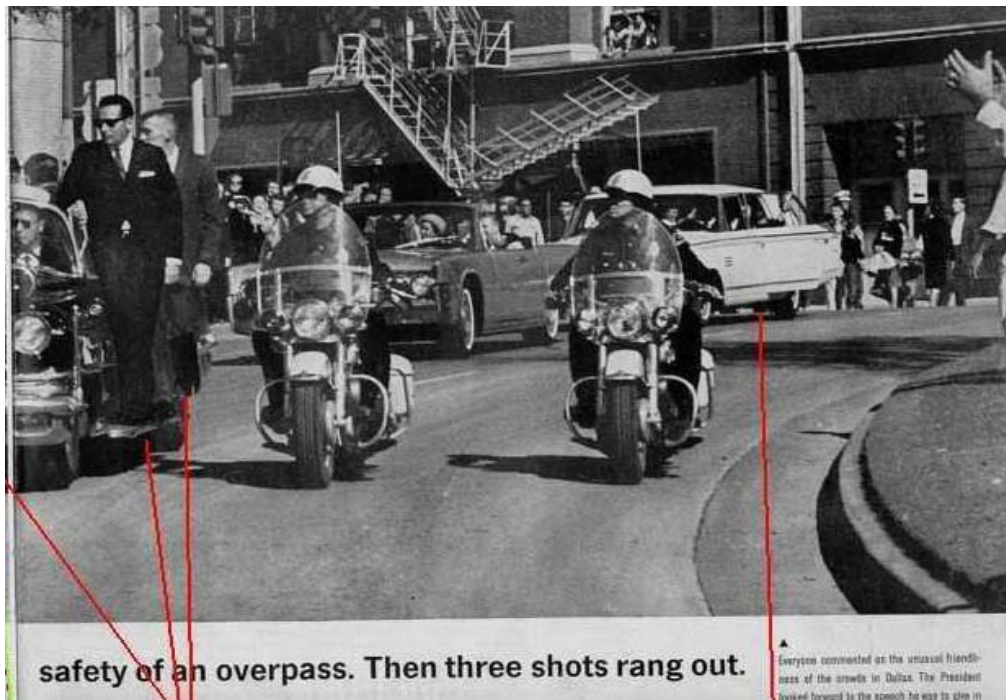
δεύτερη θέση και βγάλτε άλλη μια φωτογραφία χωρίς κανέναν. Γιατί κάποιος να τραβήξει μια φωτογραφία του πίσω μέρους του κεφαλιού του Προέδρου, μετά να πει "Ωχ, γαμώτο!", να τρέξει μπροστά, φροντίζοντας να ξεπεράσει το αυτοκίνητο, και μετά να τραβήξει μια φωτογραφία του μπροστινού παρμπρίζ, χωρίς να υπάρχει κανένας σημαντικός στο κάδρο;

Δύο άλλα σενάρια είναι πολύ πιο πιθανά, δεδομένων των στοιχείων. Είτε και τα δύο πλάνα στήθηκαν για τον Altgens από τους βοηθούς σκηνοθέτες, φροντίζοντας να μην είναι ορατό τίποτα σημαντικό. Ή, η αυτοκινητοπομπή σταμάτησε σε κάποιο σημείο μεταξύ των δύο φωτογραφιών, δίνοντας χρόνο στον Altgens να προηγηθεί. Η αυτοκινητοπομπή δεν θα είχε κανένα λόγο να σταματήσει για την κυκλοφορία στη διασταύρωση των οδών Χιούστον και Ελμ, οπότε ενδεχομένως σταμάτησαν για να αλλάξουν τον πραγματικό Κένεντι με τον ψεύτικο.

Η δεύτερη φωτογραφία του Altgens (ακριβώς παραπάνω) αποτελεί επίσης απόδειξη ενός από τους άλλους ισχυρισμούς μου, ότι δηλαδή ο κόσμος έβγαινε στο δρόμο για να τραβήξει φωτογραφίες. Η γωνία αυτής της φωτογραφίας καθιστά σαφές ότι ο Altgens βρισκόταν ακριβώς στη μέση του δρόμου, όχι πολύ μακριά από τους αστυνομικούς με τις μοτοσικλέτες. Αυτό είναι από μόνο του εξαιρετικό. Υποδηλώνει ότι όλοι οι κανονικοί κανόνες συμπεριφοράς ήταν εκτός παραθύρου εκείνη την ημέρα, και υποδηλώνει ότι αυτοί οι "ερασιτέχνες" εικονολήπτες και φωτογράφοι δεν ήταν καθόλου ερασιτέχνες. Πληρώνονταν για να κάνουν αυτό που έκαναν, πληρώνονταν για να το κάνουν άσχημα και τους επιτρεπόταν εξαιρετική πρόσβαση για να το κάνουν.

Ας δούμε πιο προσεκτικά αυτό το πλάνο του Altgens

safety of an overpass. Then three shots rang out.

Everyone commented on the unusual friendliness of the crowds in Dallas. The President looked forward to the speech he was to give in

Σε αυτές τις μεγεθύνσεις, μπορούμε να δούμε ότι ο Connally κοιτάζει προς τα δεξιά του, αλλά, όπως είπα, δεν μπορούμε να αναγνωρίσουμε τον Kennedy. Βρίσκεται πίσω από τον καθρέφτη και λέγεται ότι κρατάει το λαιμό του. Στην περαιτέρω μεγέθυνση, βλέπουμε αρκετά ακόμη προβλήματα. Ναι, βλέπουμε ένα μεγάλο χέρι ψηλά, αλλά δεν μπορούμε να δούμε τι σφίγγει, ή αν σφίγγει οτιδήποτε. Μπορούμε να δούμε σίγουρα ότι το χέρι του κρατιέται από ένα λευκό γάντι, το οποίο υποθέτουμε ότι είναι το χέρι της Jacqueline. Αλλά μου φαίνεται ότι σκύβει, όχι ότι σφίγγει το λαιμό του. Το κεφάλι του είναι κάτω από το χέρι. Το κεφάλι του είναι κάτω από το χέρι. Επειδή το πάνω μισό κεφάλι που βλέπουμε δεν ανήκει στον άνδρα με το χέρι ψηλά. Είναι πολύ μικρό. Κοιτάζτε πρώτα πόσο μεγάλο είναι το χέρι σε σύγκριση με το κεφάλι. Στη συνέχεια, συγκρίνετε αυτό το κεφάλι με το κεφάλι του συνοδηγού στο μπροστινό κάθισμα. Στη συνέχεια, συγκρίνετε αυτό το μικρό κεφάλι με το κεφάλι των ανδρών στο επόμενο αυτοκίνητο. Αυτό το κεφάλι είναι μικρότερο από τα κεφάλια των ανδρών στο επόμενο αυτοκίνητο! Αυτό είναι το κεφάλι κάποιου που γονατίζει πίσω από το αυτοκίνητο. Επίσης, δεν μοιάζει με τον Κένεντι ούτε ως ή άλλως. Αν ο Κένεντι είναι μέσα στο αυτοκίνητο, σκύβει πίσω από τον Κόνελι, όχι σφίγγει το λαιμό του.

Λοιπόν, αν σκύβει, πρέπει να κινδυνεύει, σωστά; Ίσως, αλλά όχι από πυροβολισμούς. Ο Mike Rivero ρώτησε γιατί ο άνδρας στο επόμενο αυτοκίνητο, στη μέση πίσω από τον καθρέφτη, χαμογελάει (βλέπε πράσινη γραμμή). Βλέπει αυτόν τον άνδρα ως συνωμότη. Αλλά μια καλύτερη ερώτηση είναι γιατί όλοι οι άνθρωποι στο πλήθος συνεχίζουν να χαμογελούν και να χειροκροτούν. Παρατηρήστε ότι στην άκρη δεξιά, κάποιος βρίσκεται στη μέση ενός χειροκροτήματος. Και στην άκρη αριστερά, όλοι οι άνθρωποι συνεχίζουν να χαμογελούν και να κοιτούν μπροστά. Θα το έκαναν αυτό αν οι πυροβολισμοί

είχαν μόλις

χτύπησε το κουδούνι; Αν είχαν μόλις ακουστεί τρεις πυροβολισμοί, τα αυτοκίνητα θα είχαν σταματήσει, οι αστυνομικοί με τις μοτοσικλέτες θα είχαν πατήσει τα πόδια τους στο πεζοδρόμιο και οι Μυστικές Υπηρεσίες θα είχαν πηδήξει προς το αυτοκίνητο. Οι άνθρωποι θα ούρλιαζαν από τρόμο ή θα είχαν το στόμα τους ανοιχτό ή θα έπεφταν στο έδαφος. Είτε είναι σκηνοθετημένο είτε όχι, αυτή δεν είναι μια εικόνα με πυροβολισμούς που ακούγονται. Αν δεν ήξερα τίποτα από ιστορία και μελετούσα αυτή τη φωτογραφία ως ιατροδικαστής, θα έλεγα ότι ο άνδρας πίσω από το αυτοκίνητο είχε μόλις πηδήξει στο δρόμο πίσω από τον Κένεντι, η Ζακλίν τον είχε προειδοποιήσει και είχε σκύψει το κεφάλι του κάτω από το μπράτσο του για προληπτικούς λόγους. Ο Connally και οι δύο μυστικοί πράκτορες έχουν γυρίσει για να παρακολουθήσουν τη μικρή απειλή, όπως και ο αστυνομικός στα αριστερά. Το πλήθος στα αριστερά φαίνεται επίσης να κοιτάζει προς εκείνη την κατεύθυνση, αλλά επειδή χαμογελούν υποθέτω ότι ο άνδρας πίσω από το αυτοκίνητο κάνει απλώς καραγκιοζιλίκια ή τρέχει στο δρόμο για να αρπάξει κάποιο ενθύμιο ή κάτι τέτοιο. Οι άνθρωποι χαμογελούν ή ανταποκρίνονται σε μια χαμηλού βαθμού απειλή επειδή αυτό συμβαίνει. Δεν βλέπω κανένα σημάδι πυροβολισμών ή ίντριγκας.

Πέρα από αυτό, ξαναρωτώ γιατί κανείς δεν βλέπει τον Altgens ως απειλή για την αυτοκινητοπομπή, παρόλο που προφανώς στέκεται στη μέση του καταραμένου δρόμου για να τραβήξει αυτή τη φωτογραφία. Οι αστυνομικοί με τις μοτοσικλέτες θα τον παρακάμψουν και θα τον χτυπήσουν στην πλάτη καθώς περνούν; Μια ακόμα καλύτερη ερώτηση είναι γιατί μας λένε ότι αυτό είναι το σημείο των τριών πυροβολισμών, ενώ είναι σαφώς πολύ νωρίς. Υπάρχουν ακόμα κτίρια στα αριστερά. Δεν έχουμε φτάσει καν στην πινακίδα, πόσο μάλλον στο σημείο της ακολουθίας του φιλμ Zapruder. Κοιτάζτε την καμπύλη του δρόμου! Η αυτοκινητοπομπή είναι ακόμα στη στροφή. Ο Όσβαλντ θα έπρεπε να πυροβολήσει μέσα από εκείνο το δέντρο από εκεί.

Ένα άλλο πράγμα που πρέπει να παρατηρήσετε είναι το σκιασμένο πρόσωπο του συνοδηγού. Γιατί δεν μπορούμε να δούμε το πρόσωπό του; Μπορούμε να δούμε το πρόσωπό του σε άλλες φωτογραφίες, οπότε δεν είναι για να εμποδιστεί η αναγνώρισή του εκείνη την ημέρα. Θα έλεγα ότι είναι για να μας εμποδίσει να παρατηρήσουμε ότι δεν είναι ο ίδιος τύπος όπως σε άλλες φωτογραφίες εκείνης της ημέρας. Όπως θα δείτε σε λίγο, έγιναν πολλές λήψεις, ίσως και σε διαφορετικές ημέρες, και έχουμε πολλά προβλήματα συνέχειας. Ίσως να μην θυμήθηκαν καν να βάλουν τον σωστό τύπο στον σωστό ρόλο εκεί, και αναγκάστηκαν να τον σκιαγραφήσουν αργότερα στο εργαστήριο.

Τέλος, παρατηρήστε τους ανθρώπους που κρέμονται από το παράθυρο στη δεύτερη μεγέθυνση. Είναι αυτό απόδειξη μιας διαδρομής που έχει ασφαλιστεί σωστά; Όχι. Δεν πρόκειται για μια πραγματική προεδρική αυτοκινητοπομπή, αλλά για ένα είδος χολιγουντιανής παραγωγής, κακοδιαχειρισμένης για λόγους συνέχειας και αληθοφάνειας.

Ακολουθούν άλλα δύο φωτογραφικά στοιχεία που υποστηρίζουν τη θεωρία μου. Η πρώτη φωτογραφία** δημοσιεύθηκε τελευταία φορά από το ABC τον Νοέμβριο του 2007 με τη λεζάντα: "Η προεδρική αυτοκινητοπομπή στο Ντάλας λίγα λεπτά πριν πυροβοληθεί ο Τζον Κένεντι, 35ος πρόεδρος των Ηνωμένων Πολιτειών. (Βιβλιοθήκη του Κογκρέσου/ Getty Images)". Συγγραφέας της συνοδευτικής ιστορίας ήταν ο Chuck Goudie του WLS TV. Παρατηρείτε κάτι περίεργο εδώ; Ο Connally βρίσκεται στο πίσω κάθισμα μαζί με τον Jack, εκεί που συνήθως βλέπουμε την Jackie. Επιπλέον, φοράει ένα γκρι κοστούμι. Στις άλλες φωτογραφίες της ημέρας φοράει μαύρο κοστούμι. Στις άλλες φωτογραφίες, τα μαλλιά του είναι χωρισμένα στην αριστερή πλευρά. Εδώ είναι χτενισμένα προς τα πίσω. Και κοιτάξτε τις δύο κυρίες, όποιες κι αν είναι. Θυμηθείτε ότι η Jackie φοράει ένα μεγάλο, δώροφο ροζ καπέλο εκείνη την ημέρα, το οποίο θα φαινόταν λευκό σε αυτή τη φωτογραφία. Αλλά καμία από αυτές τις κυρίες δεν φοράει ένα λευκό καπέλο. Είναι εξαιρετικά αμφίβολο ότι η Jackie θα έβγαζε το καπέλο σε ένα ανοιχτό αυτοκίνητο, αφού, όπως όλες οι κυρίες τότε και τώρα, δεν θα ήθελε να χαλάσουν τα μαλλιά της. Είναι σχεδόν βέβαιο ότι το καπέλο θα ήταν καρφωμένο. Το φορούσε νωρίτερα στη διαδρομή και το φορούσε στο Zapruder. Γιατί είναι στο μπροστινό κάθισμα εδώ χωρίς καπέλο; Πρέπει να υποθέσουμε ότι υποτίθεται ότι είναι αυτή στην άλλη πλευρά, όχι στην κοντινή, αφού η κοντινή θέση ήταν πάντα κατειλημμένη από την κυρία Connally. Περαιτέρω απόδειξη γι' αυτό μπορεί να δει κανείς κοιτάζοντας τα κολάρα τους. Η Jackie είχε ένα φαρδύ μαύρο γιακά στο ροζ φόρεμά της. Η κυρία της κοντινής πλευράς έχει ένα αναποδογυρισμένο κολάρο στο ίδιο χρώμα με το φόρεμά της.

Φαίνεται ότι αυτή η ταινία γυρίστηκε σε πολλές διαφορετικές μορφές και ότι έχουμε κάποια προβλήματα συνέχειας εδώ. Οι μεταγενέστεροι μοντέρ δεν ήταν πολύ προσεκτικοί, και έχουν επιβιώσει φωτογραφίες -που εντυπωσιακά χρησιμοποιούνται ακόμα ως προπαγάνδα- οι οποίες θα έπρεπε να είχαν καταστραφεί. Είναι μάλιστα πιθανό αυτές οι κακές φωτογραφίες να δημοσιεύονται επίτηδες, για να δοκιμαστεί η συνεχιζόμενη βλακεία του αμερικανικού κοινού. Μπορώ να ακούσω τους Κένεντι, όπου κι αν βρίσκονται, να γελούν και να λένε: "Θα μπορούσαμε να βάλουμε έναν γορίλα με ροζ καπέλο και πουά σουτιέν στο πίσω κάθισμα μαζί με τον Τζακ και κανείς δεν θα το πρόσεχε". Πιστεύετε ακόμα ότι ο κόσμος θα μπορούσε να αναγνωρίσει τη διαφορά μεταξύ του Τζακ και ενός σωσία, όταν δεν μπορούν να ξεχωρίσουν τη διαφορά μεταξύ της Ζακλίν και του Τζον Κόνελι;

Βλέπουμε ένα παρόμοιο πρόβλημα σε αυτή τη φωτογραφία. Ο πλαστογράφος της φωτογραφίας έβαλε πάλι τον Connally σε λάθος σημείο:

Εδώ είναι μια άλλη φωτογραφία με σημαντικά προβλήματα συνέχειας:

Παρατήρησα αμέσως ότι δεν έμοιαζε με τον JFK, οπότε κοίταξα πιο προσεκτικά τη φωτογραφία. Το αυτοκίνητο δεν ταιριάζει. Συγκρίνετε το αυτοκίνητο με την προηγούμενη φωτογραφία. Πρώτα απ' όλα, η σημαία δεν έχει χρυσά διακοσμητικά στοιχεία σε αυτή τη φωτογραφία. Δεύτερον, αυτό το αυτοκίνητο δεν έχει πλευρικούς καθρέφτες. Θα έπρεπε να έχει δύο σε αυτή την πλευρά, αλλά δεν έχει κανέναν. Τρίτον, το μερικό παράθυρο μπροστά από τον Connally δεν είναι σωστό. Είναι πολύ στενό και δεν συνδέεται με την πάνω μπάρα στο

με τον ίδιο τρόπο. Αυτή η φωτογραφία ήταν ψεύτικη για να σας κάνει να νομίζετε ότι έχουμε φωτογραφικές αποδείξεις για το χτύπημα στο λαιμό. Εδώ είναι μια άλλη προφανής πλαστογραφία:

Και πάλι, το πρώτο πράγμα που παρατήρησα ήταν ο γελοίος ψεύτικος Κένεντι, χωρίς τραύμα στο κεφάλι. Έτσι κοίταξα προσεκτικά το αυτοκίνητο. Το αυτοκίνητο δεν ταιριάζει. Συγκρίνετε το με αυτό το διάσημο:

Αυτό που πρέπει να κοιτάξετε είναι το σχέδιο στο πίσω κάθισμα. Στη δεύτερη φωτογραφία, το μοτίβο είναι τετράγωνο. Στην πρώτη φωτογραφία, το μοτίβο είναι ριγέ.

Αποδεικνύεται ότι αυτές οι φωτογραφίες είναι από μια ταινία για τον Όσβαλντ, αλλά δεδομένου ότι δεν τις επισημαίνουν με αυτόν τον τρόπο σε μια αναζήτηση στο Google, οι περισσότεροι άνθρωποι θα υποθέσουν ότι βλέπουν φωτογραφίες από το πραγματικό γεγονός. Οι φωτογραφίες από την ταινία λειτουργούν τότε ως "απόδειξη" του γεγονότος, βλέπετε. Στην πραγματικότητα, με περισσότερη έρευνα αυτό ακριβώς βρήκα. [Πολλές ιστοσελίδες πωλούν αυτές τις εικόνες](#) από μεταγενέστερες ταινίες ως εικόνες από το Ντάλας το 1963. Τις πλασάρουν όχι μόνο ως απόδειξη του γεγονότος, αλλά και ως μέρος μεταγενέστερων κατασκευασμένων ιστοριών.

Εδώ είναι ένα άλλο πρόβλημα:

Αυτό δεν είναι από μεταγενέστερη ταινία. Μπορείτε να εντοπίσετε το πρόβλημα εδώ; Ο τύπος μπροστά είναι ο λάθος τύπος. Σε άλλες φωτογραφίες είναι μεγαλύτερος και έχει γκρίζα μαλλιά. Ο Connally φαίνεται επίσης λάθος εδώ. Το κεφάλι του είναι πολύ μικρό. Ο Connally είχε μεγάλο κεφάλι. Συγκρίνετε το κεφάλι του Connally με το κεφάλι του τύπου μπροστά του. Φαίνεται σαν κάποιος να συρρίκνωσε το κεφάλι του Connally. Και κοιτάξτε πόσο μεγάλο είναι το χέρι του: θα μπορούσε να καλύψει ολόκληρο το πρόσωπό του. Δείτε αν το χέρι σας μπορεί να καλύψει ολόκληρο το πρόσωπό σας.

Ως ένα τελευταίο φωτογραφικό τεκμήριο για ένα κινηματογραφικό σκηνικό εκείνης της ημέρας, ας δούμε τη λεγόμενη "μεταγενέστερη" φωτογραφία του Μπιλ Νιούμαν και της οικογένειάς του να βουτάνε στο έδαφος για ασφάλεια. Αυτό είναι το χειρότερο κομμάτι υποκριτικής που έγινε ποτέ, νομίζω. Πρώτα απ' όλα, δεν έχουμε καμία απόδειξη ότι αυτή η φωτογραφία τραβήχτηκε καν στις 22 του μηνός. Ο Zaprunder δεν είναι εκεί πίσω στην εξέδρα του, για ένα πράγμα. Στη συνέχεια, έχουμε τον μπαμπά και τον γιο να κοιτάζουν απευθείας όχι έναν αλλά δύο εικονολήπτες, έναν ακίνητο και έναν βίντεο. Και οι δύο εικονολήπτες φορούν μαύρα κοστούμια και δεν φαίνεται να ανησυχούν καθόλου για τις σφαίρες που πετούν. Στην πραγματικότητα, ούτε ο μπαμπάς και ο γιος. Ο μπαμπάς υποτίθεται ότι καλύπτει τον γιο, προστατεύοντάς τον από τα ιπτάμενα θραύσματα, αλλά το κεφάλι του γιου εξακολουθεί να είναι προκλητικά έξω στον αέρα, όπου οι εικονολήπτες μπορούν να δουν την ομορφιά του. Η μαμά είναι αρκετά μέτρα μακριά, επίσης αδιαφορώντας για τον γιο. Φαίνεται να κοιτάζει πίσω στην κάμερα νούμερο τρία, πιθανώς αναρωτιέται αν το φόρεμά της είναι τσαλακωμένο από πίσω. Παρατηρήστε ότι κανείς δεν τρέχει πίσω τους, αν και σε άλλες φωτογραφίες εκείνης της εποχής, έχουμε πολλούς ανθρώπους που τρέχουν στην ίδια περιοχή. Στην πραγματικότητα, αν είστε πολύ παρατηρητικοί, μπορείτε να δείτε δύο ανθρώπους να κάθονται κάτω από ένα δέντρο, στη σκιά. Κοιτάξτε κάτω από την πινακίδα "Απαγορεύεται η ορθοστασία", στην άκρη της φωτογραφίας. Έχετε δύο άτομα με κόκκινα πουκάμισα, ο ένας φοράει ανοιχτόχρωμο παντελόνι και ο άλλος φοράει μαύρα γυαλιά ηλίου. Ουπς! Ξέχασαν να κόψουν αυτή τη φωτογραφία, θα έλεγα.

Ένα άλλο πρόβλημα είναι η βιντεοκάμερα που βλέπουμε καθαρά στα χέρια του άνδρα. Αυτή δεν είναι μια μίζερη Bell&Howell Zoomatic. Αυτή είναι μια επαγγελματική βιντεοκάμερα όπως χρησιμοποιούν οι τηλεοπτικοί σταθμοί. Είναι επίσης αυτό που χρησιμοποιούσαν οι κινηματογραφιστές του Χόλιγουντ εκείνη την εποχή. Αυτό υποτίθεται ότι είναι υλικό αμέσως μετά τους πυροβολισμούς στην πλατεία Ντιλέι, αλλά αν είναι έτσι, γιατί πρέπει τώρα να βασιστούμε στο φιλμ Ζαπρούντερ; Μήπως αυτός ο τύπος με το μαύρο κοστούμι κινηματογραφούσε τα παπούτσια του λίγα δευτερόλεπτα νωρίτερα όταν περνούσε η αυτοκινητοπομπή; Για το θέμα αυτό, γιατί θεωρεί ότι αυτή η αβλαβής οικογένεια στο έδαφος είναι πιο σημαντική για την ιστορία από τον Πρόεδρο που μόλις πυροβολήθηκε και ο οποίος θα ήταν ακόμα στο κάδρο; Αυτός ο επαγγελματίας εικονολήπτης βρίσκεται μόλις λίγα μέτρα μακριά από το σημείο που μόλις πέρασε η αυτοκινητοπομπή, στην ίδια γραμμή με τον Zaprunder. Δεν θέλω να δω τα πλάνα του για την ψεύτικη οικογένεια, θέλω να δω τα πλάνα του για τον Κένεντι.

Αλλά, όπως είναι προφανές, δεν είχε κανένα υλικό από τον Κένεντι, αφού όλη αυτή η φωτογραφία "μετά" είναι στημένη. Πρόκειται για μια φωτογραφία για το δελτίο τύπου, μια αφίσα για την ταινία, που τραβήχτηκε κάποια στιγμή αργότερα. Έχει γίνει με τέτοια απίστευτη έλλειψη φινέτσας ή προμελέτης ή κατεύθυνσης που αμφιβάλλω αν έγινε καν από τους ανθρώπους της ταινίας Κένεντι. Πιθανότατα την προσέλαβαν πολύ αργότερα, αφού όλοι οι επαγγελματίες είχαν επιστρέψει στο Χόλιγουντ, για να καλύψουν κάποιο κενό που κάποιος αποφάσισε ότι έπρεπε να καλυφθεί. Η εικασία μου είναι ότι αν ο Κένεντι δεν σκότωσε κάποιον για να σκηνοθετήσει τον θάνατό του, μπορεί να σκότωσε τον υπεύθυνο για τη δημοσίευση αυτής της αηδίας της φωτογραφίας.

Τέλος, με βάση αυτά που σας έδειξα, μπορούμε τώρα να αναγνωρίσουμε τον Umbrella Man.

Ο άνθρωπος με την ομπρέλα είναι ένας μυστηριώδης άντρας στο πεζοδρόμιο εκείνη την ημέρα, που λέγεται ότι είναι ο ένας από τους δύο άγνωστους ανθρώπους (ο άλλος είναι η Babushka Woman).

Κρατούσε την ομπρέλα του ανοιχτή κατά τη διάρκεια της εκδήλωσης, παρόλο που δεν έβρεχε και δεν υπήρχε απειλή βροχής. Λίγο πριν πέσουν οι πυροβολισμοί που φέρεται να έπεσαν, γύρισε την ομπρέλα μία φορά προς τη φορά του ρολογιού. Αφού πέρασαν τα αυτοκίνητα, κάθισε χαλαρά στο πεζοδρόμιο για λίγα λεπτά και στη συνέχεια περιπλανήθηκε και μπήκε στο κτίριο του Book Depository. Αυτό είναι πλέον τόσο εύκολο να το καταλάβουμε. Παρατηρήστε ότι έχει και έναν βοηθό. Ο τύπος ακριβώς μπροστά του κρατάει το χέρι του ψηλά.

Κάθονται ο ένας δίπλα στον άλλον αφού περάσουν τα αυτοκίνητα. Ο άνθρωπος με την ομπρέλα είναι ο σκηνοθέτης και ο άλλος τύπος είναι ο βοηθός σκηνοθέτη. Ο βοηθός σκηνοθέτη κρατάει το χέρι του ψηλά, που σημαίνει "annnnnnd". Η περιστρεφόμενη ομπρέλα σημαίνει "δράση". Μαζί, έχουμε: "Annnnd. . . ΔΡΑΣΗ!" Πιστεύετε πραγματικά ότι ήταν σύμπτωση που η ομπρέλα περιστράφηκε μια φορά με μια κίνηση "roll-'em", μόλις ένα δευτερόλεπτο πριν από τη δράση; Πιστεύετε πραγματικά ότι είναι σύμπτωση ότι ο άνθρωπος με την ομπρέλα είναι ορατός ακριβώς μπροστά από το αυτοκίνητο; Όχι, ήταν τοποθετημένος για να δώσει αυτό το πολύ προφανές σήμα, και μπορούμε τώρα να δούμε ότι ήταν απλώς ένα σήμα για να ταιριάξουν οι πυροβολισμοί που έπεσαν με τις αντιδράσεις των ηθοποιών.

Πριν αφήσουμε το 1963 και προχωρήσουμε, ας δούμε έναν άλλο περίεργο θάνατο εκείνης της χρονιάς. Ο εκδότης της *Washington Post*, Phillip Graham, είχε υποτίθεται αυτοκτονήσει λίγους μήνες πριν από τη "δολοφονία". Ο θάνατός του δεν εξηγήθηκε ποτέ. Ούτε η γρήγορη πτώση του σε μανιοκατάθλιψη. Ο Γκράχαμ ήταν στενός φίλος του Κένεντι και είχε διασκεδάσει μαζί του, μοιραζόμενος τα κορίτσια. Μια θεωρία είναι ότι ο Γκράχαμ αυτοκτόνησε επειδή άρχισε να φλυαρεί για τις γυναίκες. Έχει αναφερθεί² ότι ο Graham είπε σε μια ομάδα δημοσιογράφων στο Φοίνιξ ότι ο Kennedy κοιμόταν με τη Mary Pinchot Meyer (βλ. παρακάτω), λίγους μήνες πριν πεθάνει. Αλλά αυτό δεν θα ήταν είδηση για κανέναν, αφού κάθε δημοσιογράφος γνώριζε ήδη ότι ο Κένεντι κοιμόταν με όποια έλεγε ναί. Ο Τύπος ήταν ήδη ελεγχόμενος και ο Κένεντι το γνώριζε αυτό, οπότε αυτό το λάθος, αν και κακό για τον Γκράχαμ, δεν θα σήμαινε πολλά για τον Κένεντι. Δεν άξιζε να τον σκοτώσουν γι' αυτό. Όχι, είναι πιο πιθανό ότι ο Γκράχαμ φλυαρούσε ή απειλούσε να φλυαρήσει για το μεγάλο σχέδιο να καταλάβει την προεδρία υπογείως, το οποίο πλέον απείχε μόλις λίγους μήνες. Αυτό θα εξηγούσε επίσης τη μανία του Γκράχαμ. Το να συμφωνήσει να γίνει αγωγός επίσημων πληροφοριών και παραπληροφόρησης ήταν ένα πράγμα για έναν εκδότη εφημερίδας. Η συγκάλυψη μιας δημοκρατικής και συνταγματικής ανατροπής ή υπονόμησης ήταν άλλο πράγμα, και το μόνο που προκαλεί έκπληξη είναι ότι περισσότεροι άνθρωποι δεν τρελάθηκαν από τη γνώση αυτή. Όμως η αυτοκτονία του Γκράχαμ ήταν ο τέλειος συγχρονισμός για τους Κένεντι, αφού η δολοφονία του δεύτερου σημαντικότερου εκδότη της χώρας θα εξασφάλιζε τη σιωπή και τη συνενοχή του Τύπου τους επόμενους μήνες και χρόνια. Επιπλέον, δεν υπάρχει κανένας λόγος να πιστεύουμε ότι ο Γκράχαμ είτε δολοφονήθηκε είτε σκοτώθηκε. Όπως και πολλοί άλλοι, θα μπορούσε απλώς να είχε μεταφερθεί στη Νότια Αμερική. Η σκηνοθεσία του θανάτου του ήταν μικρή υπόθεση σε σύγκριση με όλα τα άλλα πράγματα που συνέβαιναν. [Το ίδιο μπορεί να ειπωθεί και για τη Μέριλιν Μονρόε](#), αν και δεν θα έχω χρόνο να το εξετάσω αυτό εδώ.

Τώρα ας αφήσουμε το Ντάλας και ας αναζητήσουμε μεταγενέστερα στοιχεία. Ένα μάλλον προφανές στοιχείο είναι ότι ο Τζόνσον δεν έθεσε υποψηφιότητα για επανεκλογή το 1968. Μας λένε ότι είχε κουραστεί από την αντιμετώπιση του Τύπου σχετικά με τον πόλεμο του Βιετνάμ. Αλλά αυτό είναι να είσαι πρόεδρος. Ο Τζόνσον το αντιμετώπιζε αυτό σε όλη του τη ζωή. Αν μισούσε τόσο πολύ τους Κένεντι, όπως μας λένε οι εναλλακτικοί θεωρητικοί, γιατί να δώσει ουσιαστικά το χρίσμα στον Μπόμπι; Οι παράλογοι θα πουν ότι το έκανε επειδή ήξερε ότι και ο Μπόμπι επρόκειτο να δολοφονηθεί. Αυτό όμως θα σήμαινε ότι έδινε την προεδρία στον Νίξον. Επίσης απίθανο, ελπίζω να το παραδέχεστε. Όσο συνεχίζουμε να αποδεχόμαστε την επίσημη ιστορία, η απόφαση του Τζόνσον να μην θέσει υποψηφιότητα παραμένει ένα άλυτο μυστήριο. Δεν βγάζει νόημα.

Αλλά είναι λογικό αν ο Τζόνσον ήταν μόνο μια μαριονέτα. Ο Τζόνσον παραιτήθηκε επειδή είχε κουραστεί να είναι ο προστινός άνθρωπος. Στην αρχή πίστευε ότι θα ήταν υπέροχο να ζει στον Λευκό Οίκο και να τον αποκαλούν πρόεδρο Τζόνσον. Αλλά το να είσαι μαριονέτα χάνει γρήγορα τη γοητεία του, ανεξάρτητα από το πού θα ζήσεις. Όταν έχεις έναν υπόγειο βασιλιά, ο τίτλος του προέδρου χάνει μεγάλο μέρος του κύρους του. Ο Τζόνσον θα μπορούσε εύκολα να είχε σκηνοθετήσει τον θάνατό του όπως οι υπόλοιποι και να ζήσει τη ζωή του στο ράντσο του στο κεντρικό Τέξας.

Ναι, είπα βασιλιάς. Αν δεν έχουμε αποδείξεις ότι ο JFK δολοφονήθηκε, πρέπει να υποθέσουμε ότι δεν δολοφονήθηκε. Αν δεν δολοφονήθηκε, τότε παρέμεινε πρόεδρος. Αλλά από τη στιγμή που αναλαμβάνεις την Προεδρία υπόγεια, δεν απαιτείται να σταματήσεις να είσαι Πρόεδρος, ποτέ. Σε αυτό

το σημείο, η ψηφοφορία γίνεται για τον πρόεδρο-μαριονέτα, όχι για τον βασιλιά. Οι συγκρίσεις με το Κάμελοτ αποκτούν ένα εντελώς νέο νόημα σε αυτή την περίπτωση, έτσι δεν είναι;

Να ένα ακόμη παράξενο στοιχείο, που μέχρι στιγμής δεν έχει εξηγηθεί ή συνδεθεί με κάποια συνεπή θεωρία. Στο 1964,

ένα χρόνο μετά το "θάνατο" του JFK, μια γυναίκα ονόματι Mary Pinchot Meyer φέρεται να δολοφονήθηκε σε ένα προφανές χτύπημα στο Georgetown μέρα μεσημέρι. Αποδείχθηκε ότι ήταν μια από τις ερωμένες του JFK, αλλά κανείς δεν γνωρίζει περισσότερα μέχρι σήμερα. Είχε παντρευτεί τον Cord Meyer, έναν από τους πιο υψηλόβαθμους πράκτορες της CIA στη χώρα, και το ημερολόγιό της αφαιρέθηκε από τη CIA κάτω από περίεργες συνθήκες. Η τρέχουσα θεωρία είναι ότι της είχε πει κάτι ο JFK για τους εχθρούς του, αλλά αν είναι έτσι, τότε αυτοί οι εχθροί θα την είχαν σκοτώσει ένα χρόνο νωρίτερα. Όχι, το γεγονός ότι είναι ένα χρόνο *αργότερα* είναι το μεγάλο στοιχείο. Δεν είναι αυτό που ήξερε για τους εχθρούς του που την έθεσε σε κίνδυνο, αλλά αυτό που ήξερε για τον JFK. Ήξερε ότι ήταν ακόμα ζωντανός, επειδή *την επισκεπτόταν ακόμα*. Αυτό την έθεσε σε κίνδυνο με δύο τρόπους: 1) αν ο JFK έβγαινε κρυφά από το καταφύγιό του για να επισκεφθεί παλιές φίλες, αυτό θα έθετε σε κίνδυνο ολόκληρη την υπόγεια κυβέρνηση. Οι σύμμαχοι και οι υποστηρικτές του Τζακ δεν μπορούσαν να το επιτρέψουν αυτό. Ο καλύτερος και συχνά ο μόνος τρόπος για να σπάσετε έναν εθισμό είναι να απαλλαγείτε από τον πειρασμό. 2) Η Μαίρη ήταν πλέον 44 ετών, που είναι μια δύσκολη ηλικία για μια όμορφη γυναίκα. Η ομορφιά της μάλλον ξεθώριαζε γρήγορα και ίσως ο Τζακ να την είχε κουράσει. Σε μια τέτοια κατάσταση, μια γυναίκα μπορεί να αρχίσει να παίζει επικίνδυνα παιχνίδια, ακόμη και όταν δεν εμπλέκεται η εθνική ασφάλεια. Μπορεί να απελπιστεί και να αρχίσει να κάνει απειλές. Η Mary μπορεί να βρέθηκε σε μια κατάσταση που μοιάζει πολύ με εκείνη της Mary Jo Korechne (παρακάτω) ή της Marilyn Monroe. Μετά από πάρα πολλά highballs ή υπερβολική δόση ναρκωτικών, απείλησε ότι θα το μαρτυρήσει και ο Κένεντι δεν μπορούσε να πάρει το ρίσκο. Όσο για το ημερολόγιο, έπρεπε να καταστραφεί λόγω των ημερομηνιών που περιείχε. Ένας αναγνώστης θα είχε σοκαριστεί όταν θα ανακάλυπτε ότι η Μαίρη έγραφε για συναντήσεις με τον Τζακ το 1964. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο ο Τόνι και ο Μπεν Μπράντλι συμφώνησαν να δώσουν το ημερολόγιο στη CIA "χωρίς να το διαβάσουν". Αν το είχαν διαβάσει, θα βρίσκονταν στην ίδια θέση με τη Μαίρη. Είτε δεν ήθελαν να μάθουν, είτε δεν ήθελαν να μάθει η CIA ότι ήδη γνώριζαν. Η άγνοια ήταν η μόνη τους ελπίδα.

Αλλά και πάλι, στο πλαίσιο της παραπάνω θεωρίας μου, υποθέτω μόνο ότι δολοφονήθηκε. Όπως είδαμε, αυτή είναι μια αδύναμη υπόθεση. Ο Τζακ μπορεί απλώς να ήθελε να τον ακολουθήσει υπογείως, οπότε μεταφέρθηκε, όχι δολοφονήθηκε. Ή, μπορεί να ήθελε να την ξεφορτωθεί, οπότε μεταφέρθηκε στη Νότια Αμερική ή κάπου αλλού. Η καλύτερη εικασία μου είναι ότι ο θάνατός της ήταν σκηνοθετημένος όπως και των υπολοίπων: απλά πήγε με τους φίλους της στο Martha's Vineyard.

Πριν τελειώσουμε με τον Τζακ, ας δούμε μια τελευταία σειρά φωτογραφιών. Ο Mike Rivero και πολλοί άλλοι έχουν χρησιμοποιήσει αυτές τις φωτογραφίες για να τοποθετήσουν τον E. Howard Hunt και τον Frank Sturgis στην Dealey Plaza εκείνη την ημέρα, ποζάροντας ως αλήτες. Ενώ θεωρώ πιθανό ότι πολλοί από τους ανθρώπους που βρίσκονταν εκεί εκείνη την ημέρα ήταν υπάλληλοι της CIA ή άλλοι υπάλληλοι της κυβέρνησης, και ενώ θεωρώ ότι είναι πιθανό ο Χαντ και ο Στέρτζις να ήταν εκεί, νομίζω ότι στοιχεία όπως αυτό βλάπτουν οποιαδήποτε αποκαλούμενη έρευνα. Οποιοσδήποτε με καλό μάτι μπορεί να δει ότι αυτοί οι αλήτες δεν είναι ο Hunt ή ο Sturgis. Δεν θα μπορούσατε να εμπιστευτείτε τις άλλες φωτογραφικές αποδείξεις μου, αν πίστευα σε αυτό. Θα σας δείξω τι να κοιτάξετε για άλλη μια φορά. Η ταύτιση με τον Στέρτζις είναι πιο κοντά, αφού τα μάτια, η μύτη, τα κυματιστά μαλλιά, ακόμα και το αυτί ταιριάζουν, αλλά αποτυγχάνει πιο ξεκάθαρα στο μέτωπο. Ο αλήτης έχει ψηλότερη γραμμή μαλλιών από τον Στέρτζις, και η γραμμή των μαλλιών σου δεν πέφτει όσο μεγαλώνεις. Ο Sturgis έχει επίσης πολύ πιο φαρδύ και μυώδη λαιμό. Ακόμα και αν πήρε λίγο βάρος (δεν είναι παχύς σε καμία από τις δύο φωτογραφίες), δεν τείνεις να παίρνεις μυϊκό βάρος στο λαιμό σου. Αλλά χρειαζόμαστε κάτι περισσότερο από το πρόσωπο για να αποφασίσουμε, και το πλήρες σώμα κλείνει τη συμφωνία.

Ο Στέρτζις δεν ήταν ποτέ τόσο ψηλός. Έχει κοντό λαιμό, ο οποίος ταιριάζει με ένα πιο κοντόχοντρο, πιο συμπαγές πλαίσιο. Αλλά ο αλήτης είναι αρκετά ψηλός και σωματώδης, με μακρύτερο λαιμό. Μοιάζει περισσότερο με τον Tim Robbins παρά με τον Sturgis. Θα συμφωνήσω, όμως, ότι δεν μοιάζει με αλήτη. Μοιάζει με έναν άντρα από το Χάρβαρντ που παριστάνει τον αλήτη. Οι αλήτες δεν έχουν φρεσκοπλυμένα μαλλιά σαν αυτό, για ένα πράγμα.

Όσο για τον Χαντ, η ομοιότητα δεν είναι καν μεγάλη. Ο αλήτης το 1963 φαίνεται μεγαλύτερος από τον Χαντ το 1972. Το πρόσωπο είναι πολύ μακρύτερο και ο αλήτης είναι πιο αδύνατος. Ο αλήτης έχει μεγαλύτερο κενό μεταξύ μύτης και στόματος, τα μάτια του είναι πιο πεσμένα στις γωνίες και τα φρύδια του είναι ψηλότερα. Ο αλήτης φαίνεται επίσης να έχει αρκετά μαλλιά μπροστά, που βγαίνουν κάτω από το καπέλο. Το αυτί είναι επίσης λάθος. Ο Χαντ μπορεί να ήταν εκεί, αλλά δεν είναι αυτός. Οι θεωρίες του Ριβέρο μου φαίνονται περισσότερο παραπλανητικές.

Αλλά ας προχωρήσουμε. Όταν γίνεις βασιλιάς, το μόνο πρόβλημα που έχεις είναι να πεθάνεις πριν την ώρα σου. Φαίνεται ότι ο Τζακ πέθανε πρόωρα το 1968, όταν ήταν μόλις 51 ετών. Η ζωή "υπόγεια" είναι πιο δύσκολη απ' ό,τι νομίζεις, και ο Τζακ πήρε βάρος και έπαθε κατάθλιψη. Η υγεία του ήταν πάντα κακή και έπασχε από τη νόσο του Addison. Επιπλέον, χρειαζόταν την προσοχή και τα φώτα της δημοσιότητας και το να είναι μυστικός άρχοντας δεν τον βόλευε. Έτσι, ο Μπόμπι κλήθηκε να πάρει τη θέση του. Ήταν καιρός να σκηνοθετήσει και τον θάνατό του και να του δώσει τον χρόνο του στον θρόνο.

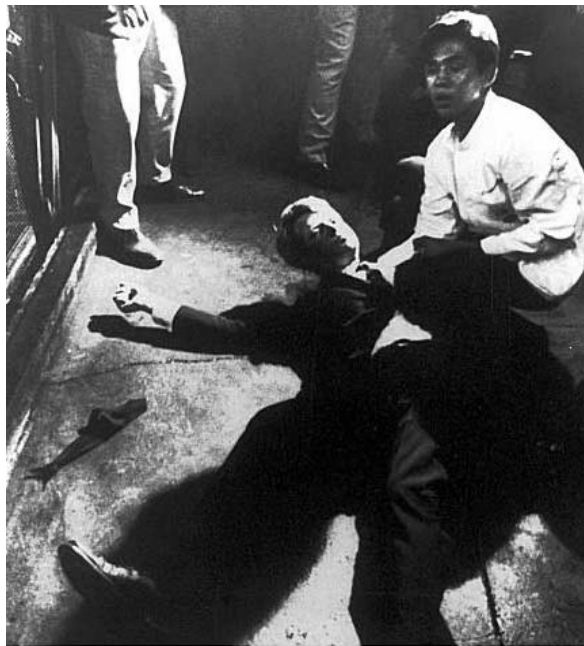
Τώρα που γνωρίζετε τη μέθοδό μου, μπορείτε να δείτε ότι η δολοφονία του Μπόμπι πάσχει από την ίδια έλλειψη αδιάσειστων στοιχείων που πάσχει και η δολοφονία του Τζακ, και ακόμη

περισσότερο. Όταν ένα άτομο δολοφονείται πραγματικά, έχεις ένα πτώμα που μπορεί να αναγνωριστεί και γεγονότα που μπορούν να διερευνηθούν. Αλλά οι Κένεντι είχαν μάθει από τα λάθη τους στο Ντάλας. Αυτή τη φορά με τον Μπόμπι δεν έχουμε φωτογραφίες του πτώματος ή της αυτοψίας ή του φόνου που μπορούν να αναλυθούν. Πρέπει απλώς να πιστέψουμε τα λεγόμενά τους. Αν προσέλαβαν κάποιον...

ανθρώπους να αφηγηθούν μια ιστορία, πρέπει να πιστέψουμε αυτή την ιστορία, αφού δεν έχουμε κανένα αναλύσιμο στοιχείο που να αποδεικνύει ότι ο Μπόμπι ή οποιοσδήποτε άλλος σκοτώθηκε. Μας δείχνουν κάποιες φωτογραφίες από τρύπες στον τοίχο, αλλά κανείς δεν είχε την άδεια εκείνη την εποχή να κάνει κανονικές εξετάσεις σε αυτές. Δεν έχουμε τίποτα απολύτως για να συνεχίσουμε.

Και έκπληξη, οι θεωρητικοί της συνωμοσίας θεωρητικολογούν για άλλη μια φορά τα πάντα εκτός από το προφανές. Περιλαμβάνουν στις θεωρίες τους κάθε ύποπτο πρόσωπο στο γνωστό σύμπαν, αλλά δεν αναφέρουν ούτε μια φορά την πιθανότητα ο Μπόμπι να σκηνοθέτησε το θάνατό του για κάποιο λόγο. Αν δεν έχετε αποδείξεις ότι κάποιος δολοφονήθηκε, η πρώτη σας υπόθεση θα πρέπει να είναι ότι δεν δολοφονήθηκε. Αν δεν δολοφονήθηκε, τότε πρέπει να είναι ακόμα ζωντανός. Με κάποιο τρόπο αυτό δεν περνάει ποτέ από το μυαλό κανενός.

Αυτό που μας έχουν παρουσιαστεί ως αδιάσειστα στοιχεία για τους πυροβολισμούς είναι μερικές φωτογραφίες, όπως η περίφημη φωτογραφία του Μπόρις Γιάρο, οι οποίες είναι όλες εξαιρετικά παράτυπες.

AP / BORIS VARO

Κατ' αρχάς, δεν μπορείτε να κάνετε μια θετική ταυτότητα (μπορείτε, ωστόσο, να κάνετε μια αρνητική ταυτότητα, όπως θα δείξω). Το μόνο που μπορείτε να πείτε είναι ότι κάποιος που μοιάζει κάπως με τον Μπόμπι είναι ξαπλωμένος στο έδαφος. Αλλά πέρα από αυτό, είναι πολύ περίεργο το γεγονός ότι έχουμε ένα αγόρι να ποζάρει με τον θανάσιμα τραυματισμένο άνδρα και όλους τους άλλους να στέκονται πίσω. Είναι σαν κάποιος να είχε πει: "Εντάξει, όλοι, ας βγάλουμε τη φωτογραφία του "πτώματος" για να τη βάλουμε στις εφημερίδες. Κάντε όλοι πίσω για να έχω καθαρή λήψη. Εσύ, νεαρέ, που φαίνεσαι αθώος και καθολικός, πήγαινε εκεί μέσα και βάλε αυτό το κομποσκοίνι πάνω του, αυτό θα τους κάνει να δακρύνουν!". Ακόμα πιο παράξενο είναι ότι έχουμε έναν άνθρωπο που μόλις πυροβολήθηκε, κανείς δεν ξέρει αν είναι νεκρός (στην πραγματικότητα, δεν είναι, σύμφωνα με την επίσημη ιστορία), αλλά δεν υπάρχει καμία βιασύνη να τον μεταφέρουν σε ασθενοφόρο ή να τον περιθάλψει ένας γιατρός στο κοινό ή ακόμα και να κλείσει τις πληγές του με μια χαρτοπετσέτα κουζίνας. Όχι, το πρώτο πράγμα που κάνουν είναι να φέρουν τον φωτογράφο από το TIME για να τον βγάλουν φωτογραφία να αιμορραγεί μέχρι θανάτου στην αγκαλιά του σερβιτόρου.

Θα ήταν τραγικό, εκτός από το ότι αυτός δεν είναι ο Μπόμπι. Ας δούμε μερικές από τις δευτερεύουσες φωτογραφίες, για να το αποδείξουμε αυτό.

Η τελευταία φωτογραφία βρίσκεται στα [αρχεία των Los Angeles Times](#). Πού είναι το χέρι που κρατάει το κεφάλι του; Η μανσέτα είναι άδεια! Αυτό το κεφάλι είναι κολλημένο.

Αν δεν με πιστεύετε, κοιτάξτε αυτή τη φωτογραφία λίγα λεπτά αργότερα. Η χωρίστρα στα μαλλιά του μόλις άλλαξε πλευρά! Από εκεί και πέρα, ο "Μπόμπι" φοράει ένα λευκό πουκάμισο με λευκό γιακά, με πολλά τραύματα, μεταξύ των οποίων και τραύματα (μας λένε ακόμα και τώρα) στο κεφάλι, στο λαιμό και στο στήθος. Φέρεται να πυροβολήθηκε τρεις φορές από έναν άνδρα που τον πλησίασε από μπροστά. Αλλά δεν υπάρχει αίμα σε καμία από αυτές τις φωτογραφίες. Μπορείτε να δείτε και μόνοι σας ότι ο σερβιτόρος έχει δέσει ένα σκούρο ύφασμα γύρω από το λαιμό του Μπόμπι, ακριβώς πάνω από τη γραβάτα και το κολάρο του (τρίτη φωτογραφία). Αυτό το στήριγμα φαίνεται και στη φωτογραφία του Υατο, που βρίσκεται στο πλάι. Φαίνεται να είναι μια επιπλέον γραβάτα. Ίσως κάποιος έβγαλε τη γραβάτα του για να τη χρησιμοποιήσει ως επίδεσμο ή επίδεσμο πληγής. Αυτό υποστηρίζεται από το γυαλιστερό σημείο στη γραβάτα της φωτογραφίας, το οποίο³ είναι πιθανώς ένα κλιπ γραβάτας ή ένα διακοσμητικό στοιχείο. Ως εκ θαύματος, κανένα αίμα δεν έχει λεκιάσει το κολάρο του Bobby, ακριβώς κάτω από την πληγή, και το κολάρο και το πουκάμισο είναι ακόμα παρθένα λίγα λεπτά αργότερα, στις άλλες φωτογραφίες όπου το κολάρο είναι ανοιχτό. Τι είδους τραύμα στο λαιμό από σφαίρα δεν αιμορραγεί; Ίσως ο Μπόμπι να λέει στον σερβιτόρο: "Ξέχνα το ηλίθιο ύφασμα γύρω από

το λαιμό μου, μια πληγή στο λαιμό δεν είναι μέρος της σκηνής εδώ: αυτός ήταν ο αδελφός μου!"

Όσον αφορά το τραύμα στο στήθος, είναι πιθανό να βλέπουμε μια μικρή κηλίδα αίματος κάτω από το τρίτο δάχτυλό του και ανάμεσα στο τρίτο και το τέταρτο δάχτυλο. Κάποιοι είπαν ότι κρύβει το μεγαλύτερο μέρος του αίματος με το χέρι του. Έχουν πει ότι στη φωτογραφία με το πουκάμισό του ανοιχτό, βλέπουμε καθαρά την πληγή, ανάμεσα στα χέρια του και πάνω από το κομπολόι. Απαντώ, δεν βλέπουμε τίποτα καθαρά, εκτός από κάποια πολύ ανώμαλα πράγματα. Βλέπουμε μια καθαρή κηλίδα σε ένα κατά τα άλλα παρθένο λευκό πουκάμισο, και αυτή η κηλίδα θα μπορούσε να έχει προστεθεί αργότερα στο σκοτεινό θάλαμο. Θα μπορούσε ακόμη και να είναι ένα κουμπί, για να ταιριάζει με τα σκούρα κουμπιά στις μανσέτες του. Δεν υπάρχει κανένας λόγος να υποθέσουμε ότι έχει λευκά κουμπιά σε λευκό πουκάμισο. Ο λόγος που δεν βλέπουμε τα άλλα κουμπιά είναι ότι είναι ξεκούμπωτα και κάτω από το ύφασμα. Στην πραγματικότητα, βρίσκεται ακριβώς εκεί που θα έπρεπε να βρίσκεται ένα από τα κουμπιά. Επομένως, τίποτα δεν είναι ξεκάθαρο. Το σκοτάδι ανάμεσα στα δάχτυλά του θα μπορούσε να είναι μια σκιά που αποφεύχθηκε στο σκοτεινό θάλαμο, ή θα μπορούσε να είναι κάτι σκοτεινό που κρατάει ο Μπόμπι. Και η φωτογραφία με το ανοιχτό πουκάμισο είναι ακόμη λιγότερο σαφής και πιο ανώμαλη. Αυτό το σκούρο σημείο πάνω από το κομπολόι δεν είναι ξεκάθαρα ούτε πληγή ούτε αίμα. Αλλά αν υποθέσουμε ότι είναι πληγή, δεν αιμορραγεί, αν και ο Μπόμπι είναι ακόμα ζωντανός εδώ. Αν υποθέσουμε ότι είναι αίμα, γιατί δεν τρέχει; Γιατί δεν είναι στα χέρια του ή στο κομπολόι; Ακόμα περισσότερο, πώς αυτοί οι άνθρωποι άνοιξαν το πουκάμισο του Μπόμπι χωρίς να κουνήσουν το χέρι του; Το χέρι του είναι ακριβώς στο ίδιο σημείο πριν και μετά, όπως βλέπετε. Και αν υπάρχει μια πληγή εκεί, γιατί αυτοί οι άνθρωποι δεν προσπαθούν να την κλείσουν; Μας λένε ότι βρίσκονται σε μια κουζίνα, και σε κάθε κουζίνα που έχω πάει, υπάρχουν χαρτοπετσέτες. Δεν χρειάζεται να υπάρχουν γιατροί ή διδάκτορες για να ξέρεις ότι μια πληγή την τραυματίζεις και ότι δεν την τραυματίζεις με κομπολόι.

Αν δεν πιστεύετε ότι αυτές οι φωτογραφίες θα μπορούσαν να έχουν υποστεί επεξεργασία στο σκοτεινό θάλαμο, κοιτάξτε ξανά μαζί μου τη φωτογραφία 3 (τη μεγαλύτερη από τους *Los Angeles Times*). Μας λένε ακόμα ότι το μοιραίο τραύμα ήταν το τραύμα ακριβώς πίσω από το δεξί του αυτί, αφού αυτή η σφαίρα μπήκε στον εγκέφαλό του. Δεν είναι σαφές πώς ο Sirhan Sirhan κατάφερε να τον πυροβολήσει πίσω από το αυτί, ενώ πυροβολούσε από μπροστά πάνω του. Αλλά εδώ έχουμε ένα άλλο τραύμα που προφανώς δεν αιμορράγησε, αφού το πάτωμα κάτω από αυτόν δεν γέμισε με αίμα. Βλέπουμε κάποιους ελαφρούς λεκέδες στο πάτωμα της κουζίνας, αλλά αυτοί δεν μοιάζουν με λίμνες φρέσκου αίματος. Θα πρέπει να βλέπουμε το αίμα καθαρά, αφού βρισκόμαστε στη δεξιά πλευρά. Κοιτάμε την πλευρά στην οποία υποτίθεται ότι βρίσκεται η πληγή. Αλλά δεν βλέπουμε τίποτα. Ούτε αυτή η φωτογραφία ταιριάζει με το βίντεο. Αυτό που βλέπουμε είναι πολύ, πολύ παράξενο. Κοιτάξτε προσεκτικά. Το κεφάλι του Μπόμπι κρατιέται ψηλά τόσο από τον σερβιτόρο όσο και από τον άντρα σε πρώτο πλάνο, του οποίου το κεφάλι βλέπουμε (ο άντρας με τα γυαλιά). Όμως ο άνδρας με τα γυαλιά έχει αφαιρέσει το αριστερό του χέρι στο σκοτεινό θάλαμο. Βλέπουμε το μανίκι του μανικιού του, **αλλά δεν βγαίνει χέρι από αυτό!** Κρατάει το κεφάλι του Μπόμπι με ένα χέρι-φάντασμα! Όλη αυτή η περιοχή της φωτογραφίας μεταξύ του παπουτσιού και του κεφαλιού του Μπόμπι έχει υποστεί ρετούς. Δεν έχουμε χάσει μόνο ένα χέρι, έχουμε χάσει την πραγματική άκρη του κεφαλιού του Μπόμπι και του παλτού του. Τίποτα από αυτά δεν φαίνεται πειστικό. Οι ρετουσέρ έχουν σχεδόν αφαιρέσει το δεξί του αυτί, αλλά αυτό ήταν υπερβολικό. Η τρέχουσα ιστορία δεν μας λέει ότι ο Μπόμπι πυροβόλησε το δεξί του αυτί. Θα θυμόμασταν κάτι τέτοιο, όπως θυμόμαστε την ιστορία του Βαν Γκογκ. Συγκρίνετε το αυτί του εδώ με τα αυτιά του στις άλλες φωτογραφίες. Ο Μπόμπι έχει αυτιά που εξέχουν: εξέχουν. Κοιτάξτε ειδικά την τελευταία φωτογραφία. Το αριστερό αυτί προεξέχει πολύ πέρα από τα μαλλιά του. Επιπλέον, μπορούμε να δούμε μέρος του δεξιού του αυτιού στη φωτογραφία 4. Αυτό το κομμάτι λευκού πέρα από το πρόσωπό του είναι το αυτί του. Μήπως ξαναφύτρωσε το δεξί αυτί ενώ του ξεκούμπωναν το πουκάμισο;

Για να μην ισχυριστείτε ότι αυτή η φωτογραφία 3 έχει αλλοιωθεί από το 1968, κοιτάξτε αυτή τη φωτογραφία μιας εφημερίδας του 1968. Ίδια φωτογραφία, ίδιο χέρι-φάντασμα.

Τέλος, αυτή η φωτογραφία είναι ύποπτη πέρα από κάθε έλλειψη αίματος ή ρετούς. Το πρόβλημα είναι ότι αυτό το κεφάλι δεν μοιάζει με κανένα από τα άλλα κεφάλια. Κοιτάξτε τα μαλλιά! Στις άλλες τρεις φωτογραφίες, το κόψιμο είναι πάνω από το αριστερό μάτι, ούτε κεντρικό ούτε πλαϊνό, αλλά ενδιάμεσα. Στη φωτογραφία 3, το κόψιμο είναι πάνω από τη δεξιά άκρη του δεξιού ματιού. Δεν είναι καν κοντά στις άλλες φωτογραφίες. Στη φωτογραφία 3, το πρόσωπο μοιάζει με τον Μπόμπι, αλλά στις άλλες, η ομοιότητα είναι αμφίβολη. Γιατί συμβαίνει αυτό; ρωτάτε. Επειδή το κεφάλι στη φωτογραφία 3 έχει προστεθεί αργότερα. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο έχουμε το εκτεταμένο ρετούς στα δεξιά, κατά μήκος των άκρων και στο χαμένο χέρι. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο τα σκούρα στο κεφάλι δεν ταιριάζουν με τα σκούρα στην υπόλοιπη φωτογραφία. Και αυτός είναι επίσης ο λόγος για τον οποίο προστέθηκε το σκούρο ύφασμα: η μετάβαση από το κεφάλι στο κολάρο ήταν κακή, οπότε σκέφτηκαν να προσθέσουν αυτό το σκούρο ύφασμα. Όπως βλέπετε, εξακολουθεί να φαίνεται ότι το κεφάλι του είναι αποκομμένο από το σώμα του. Αυτό οφείλεται στο γεγονός ότι η φωτογραφία είναι ένα paste up. Δεν είναι καν ένα καλό paste-up, αφού στην πορεία έκοψαν ένα χέρι, κάνοντας να φαίνεται ότι ο Μπόμπι κρατιέται από μια άδεια μανσέτα. Θα μπορούσαν τουλάχιστον να είχαν ζωγραφίσει ένα γάντζο.

Ο Μπόμπι έκανε πάντα χωρίστρα στα μαλλιά του στη δεξιά πλευρά, στη γωνία του κεφαλιού του, μια αληθινή χωρίστρα στο πλάι. Ο Τζακ έκανε πάντα χωρίστρα στα αριστερά. Αν δείτε έναν πίνακα ή μια φωτογραφία του Μπόμπι με χωρίστρα στα αριστερά, πρόκειται για μια αντίστροφη εικόνα ή ζωγραφίστηκε από μια αντίστροφη εικόνα. Το διαδίκτυο περιέχει πολλές ανεστραμμένες εικόνες.

Έτσι γνωρίζω με βεβαιότητα ότι οι εικόνες 1,2 και 4 δεν είναι το Μπόμπι. Έχουμε ακόμα περισσότερες αποδείξεις. Αν συγκρίνουμε διάφορες εκτυπώσεις της εικόνας Υαρο, θα διαπιστώσουμε ότι δεν ταιριάζουν μεταξύ τους.

Και πάλι έπρεπε να χρησιμοποιήσω μια μικρή εικόνα, επειδή η ιστοσελίδα έχει καταργηθεί πρόσφατα. Αλλά ακόμη και σε αυτό το μέγεθος είναι εύκολο να δείτε ότι οι σκιές δεν ταιριάζουν. Κοιτάξτε κάτω από το πόδι του σερβιτόρου. Στη μεγάλη φωτογραφία παραπάνω, υπάρχει μια μαύρη σκιά εκεί, αλλά όχι εδώ. Ή, μπορούμε να δούμε μια άλλη φωτογραφία που λέγεται ότι είναι από τις ίδιες στιγμές.

Το πρόβλημα εκεί είναι ότι ο φωτογράφος θα πρέπει να στέκεται μέσα σε έναν τοίχο, εκτός αν μετακινήσει το Bobby. Κοιτάξτε την πρώτη μεγάλη φωτογραφία του Yago. Ο Μπόμπι βρίσκεται ακριβώς δίπλα σε έναν τοίχο. Το χέρι του απέχει περίπου 15 εκατοστά από το σοβατεπί. Από πού τραβήχτηκε λοιπόν η τελευταία φωτογραφία; Όχι μόνο ο φωτογράφος είναι πολύ δεξιά, αλλά υπάρχει κάποιος στα δεξιά του! Δείτε το χέρι: αυτός ο τύπος πρέπει να στέκεται στα δεξιά του φωτογράφου, αλλιώς θα ήταν στο κάδρο. Είναι αυτός ο τύπος ένας άλλος τύπος-φάντασμα, που μπορεί να σταθεί μέσα σε έναν τοίχο;

Και ακόμα περισσότερα προβλήματα. Αυτές οι δύο φωτογραφίες δεν ταιριάζουν. Και πάλι, τα μέρη στα μαλλιά δεν ταιριάζουν καθόλου.

Φυσικά, έχουμε βίντεο με τον Μπόμπι να μιλάει μόλις λίγο νωρίτερα. Γιατί κανείς δεν έχει συγκρίνει τις φωτογραφίες;

Ούτε κατά διάνοια. Και πάλι, απλά μελετήστε το

μέρος στα μαλλιά. Και εδώ έγιναν πάρα πολύ

χαριτωμένες:

Βάζοντας ένα καπέλο προεκλογικής εκστρατείας στη λίμνη του ψεύτικου αίματος; Αλήθεια; Αλήθεια; Κανείς δεν σκέφτηκε ότι αυτό ήταν λίγο υπερβολικό;

Αυτή η φωτογραφία είναι επίσης μια τρομερή απομίμηση:

Δεν έχω ξαναδεί πιο προφανή συρραφή. Κοιτάζτε μόνο τα διάφορα κεφάλια στο φόντο. Είναι σαν κάποιο παιδί του σχολείου να έκοψε αυτά τα κεφάλια από το χαρτί και να τα κόλλησε με το έτσι θέλω, χωρίς να ενδιαφέρεται για το αν τα κεφάλια έχουν το σωστό μέγεθος. Δεν υπάρχει απολύτως κανένα βάθος πεδίου, καμία συνεπής προοπτική, καμία λογική σκιά και όλες οι γραμμές μεταξύ των κεφαλιών είναι ψεύτικες. Η χειρότερη είναι η γραμμή ανάμεσα στον τύπο με το παπιγιόν και τον τύπο πίσω του. Μια απόλυτη καταστροφή. Δεν πρόκειται για πραγματικούς ανθρώπους που στέκονται ο ένας μπροστά στον άλλο- είναι φωτογραφίες κολλημένες μεταξύ τους.

Κάποιοι θα πουν: "Ναι, αυτές οι φωτογραφίες είναι ύποπτες, αλλά έχουμε κινούμενο υλικό αμέσως μετά τους πυροβολισμούς, καθώς και ηχητικό υλικό και πολλούς αυτόπτες μάρτυρες. Ισχυρίζεστε ότι όλα αυτά ήταν ψεύτικα;" Ναι, σαφώς και το λέω. Αυτή ήταν άλλη μια παραγωγή του Χόλιγουντ από τους μάστορες της χειραγώγησης. Ήταν όλα σκηνοθετημένα. Ο Τζόζεφ Κένεντι ήταν ιδιοκτήτης των στούντιο RKO για πολλά χρόνια, και οι Κένεντι ήξεραν πώς να κάνουν ταινίες. Δεν βρίσκετε ύποπτο ότι θα υπήρχαν φώτα σκηνής και κινηματογραφικές κάμερες τοποθετημένες σε μια κουζίνα ξενοδοχείου; Δεν σας φαίνεται ύποπτο ότι η κινούμενη ταινία δείχνει χάος, με κόσμο να γεμίζει την κουζίνα, ενώ η φωτογραφία του Yago δείχνει νεκρική ηρεμία και έναν μόνο βοηθό σερβιτόρου στο πλευρό του; Όπως και στην περίπτωση του JFK, έχουμε διάφορες λήψεις ανακατεμένες μεταξύ τους. Χρησιμοποιούνται προηγούμενα πλάνα και ρετουσαρισμένες φωτογραφίες, καθώς και πλάνα από το θεατρικό έργο. Και αυτό το κεντρικό θεατρικό έργο ήταν τόσο καλά σκηνοθετημένο που ξεγέλασε τους περισσότερους από τους παρευρισκόμενους, αυτούς που κρατήθηκαν έξω από το κέντρο. Ο John Pilger, για παράδειγμα, εξακολουθεί να πιστεύει ότι ο RFK δολοφονήθηκε, αν και ήταν εκεί. Πιστεύει ότι υπήρχαν και άλλοι εκτελεστές εκτός από τον Sirhan Sirhan, αλλά κατά τα άλλα ξεγέλαστηκε. Άκουσε πολλούς πυροβολισμούς, είδε συμπλοκές και έγινε μάρτυρας ενός πανδαιμονίου. Ποιος μπορεί να ξεχωρίσει τη διαφορά ανάμεσα σε άσφαιρα που ρίχνονται και σε ένα πραγματικό 22άρι που πυροβολεί, μέσα σε μια κουζίνα που αντηχεί; Κανείς. Γι' αυτό χρησιμοποιήσαν 22άρι. Αν ο Πίλτζερ είχε τύχει να είναι ειδικός στα όπλα, για παράδειγμα, ίσως να μπορούσε να διακρίνει τη διαφορά ανάμεσα σε ένα άσφαιρο και σε ένα πιστόλι μεγάλου διαμετρήματος. Αλλά όχι ένα 22άρι. Κανείς άλλος εκτός από αυτούς που βρίσκονταν στο κέντρο δεν μπορούσε να ξέρει ότι ήταν σκηνοθετημένο, και αυτοί που βρίσκονταν στο κέντρο ήταν ηθοποιοί. Ήταν στο κόλπο. Οπότε όλες οι μαρτυρίες των αυτοπτών μαρτύρων δεν έχουν νόημα. Μόνο όσοι βρίσκονταν κοντά στο κέντρο μπορούσαν να δώσουν αξιόπιστη μαρτυρία, και όλοι τους πληρώθηκαν για να πουν ψέματα. Αυτή η σκηνή θα μπορούσε να είχε σκηνοθετηθεί με μόνο περίπου 20 άτομα που γνώριζαν: αρκετά για να υποδυθούν τους κύριους ρόλους και να περιβάλλουν τη δράση, κρατώντας τους ξένους σε ασφαλή απόσταση. Ο Sirhan, το απόλυτο εξιλαστήριο θύμα, είχε προσληφθεί για να παίξει σε αυτή την ταινία και παγιδεύτηκε όταν αυτή πουλήθηκε ως πραγματική. Όταν η παγίδα έπεσε πάνω του, δεν υπήρχε διαφυγή. Δεν του επιτράπηκε (με τους δικηγόρους του) ούτε καν να επικαλεστεί όπως επιθυμούσε. Τον έβαλαν στο στόχαστρο από την αρχή μέχρι το τέλος. Είτε αυτό, είτε είναι άλλος ένας ηθοποιός, που απλώς προσποιείται ότι βρίσκεται στη φυλακή. Μπορεί να σας φαίνεται αυτή η ιδέα ακόμα πιο παράξενη από όλα τα υπόλοιπα εδώ, αλλά στην πραγματικότητα είναι η πιο πιθανή. Αν μπορούν να προσποιηθούν όλους αυτούς τους θανάτους, δεν νομίζετε ότι μπορούν να προσποιηθούν ότι κάποιος είναι στη φυλακή; Δείτε την εργασία μου για τον Τσαρλς Μάνσον, όπου αποδεικνύω ότι έχουν κάνει ακριβώς αυτό.

Προφανώς υπήρχαν και άλλες φωτογραφίες που τραβήχτηκαν από ανθρώπους που δεν πληρώθηκαν από τους Κένεντι, αλλά αυτές οι φωτογραφίες έχουν εξαφανιστεί μυστηριωδώς, φυσικά. Πρέπει να υποθέσουμε ότι αυτό οφείλεται στο γεγονός ότι πλησίασαν πολύ κοντά, και μπορούσαμε να δούμε ότι ο άνδρας δεν ήταν ο Μπόμπι, ή ότι ήταν ο Μπόμπι, αλλά προφανώς προσποιούταν σκηνή θανάτου, ή οτιδήποτε άλλο. Όπως ανέφεραν οι *Los Angeles Times* το 1996, ένας νεαρός άνδρας ονόματι Jamie Scott Enyart τράβηξε αρκετά ρολά φιλμ στην κουζίνα, αλλά οι φωτογραφίες του εκλάπησαν από τον εισαγγελέα της πόλης το 1968. Το 1995, τα αρνητικά του βρέθηκαν στα κρατικά αρχεία της Καλιφόρνιας και στάλθηκε κούριερ στον Enyart για να του τα επιστρέψει. Έκπληξη, ο κούριερ έπεσε θύμα ληστείας υπό μυστηριώδεις συνθήκες και τα αρνητικά χάθηκαν και πάλι.

Το 1978 (δέκα χρόνια αργότερα!) πήραμε, με την ευγενική χορηγία του Dr. Humes και της Ida Dox, σχέδια των φωτογραφιών αυτοψίας του RFK και των ακτίνων X. Σχέδια! Δεν μπορείς να κάνεις ταυτοποίηση από κανένα από αυτά τα πράγματα, οπότε έχουμε απλώς τη συνέχεια ενός αστείου. Για άλλη μια φορά, πρέπει να πιστέψουμε τα λεγόμενά τους, τα οποία δεν αποτελούν απόδειξη με κανένα κριτήριο. Δεν έχουμε τίποτα άλλο παρά πολύ ύποπτες μαρτυρίες από πολύ αναξιόπιστες πηγές. Αν οι φωτογραφίες της αυτοψίας είναι του Μπόμπι, γιατί δεν τις δείχνετε; Μας έδειξαν τις φωτογραφίες του JFK, γιατί όχι και του RFK; Τα σχέδια από τις φωτογραφίες είναι μια παράλογη συνέχεια μιας εκστρατείας παραπληροφόρησης.

Αυτό θα εξηγούσε επίσης (και θα δικαιολογούσε, σε κάποιο βαθμό) τη συνενοχή του Rafer

Johnson και της Rosy Grier και όλων των υπολοίπων. Όλοι αυτοί οι γνώστες είναι ένοχοι για ψέματα, αλλά όχι για ψέματα σχετικά με μια δολοφονία. Δεν συγκαλύπτουν μια δολοφονία. Καλύπτουν την εξαφάνιση κάποιου που επέλεξε να εξαφανιστεί. Ένα πολύ μικρότερο έγκλημα, αν είναι καθόλου έγκλημα.

Με όλα αυτά κατά νου, ίσως θελήσετε να επανεξετάσετε όλες τις εναλλακτικές θεωρίες για τον υποτιθέμενο θάνατο του RFK. Πολλοί εξακολουθούν να προωθούν την εναλλακτική θεωρία ότι ο Sirhan Sirhan ήταν υποψήφιος Μαντζουριανός, προγραμματισμένος να σκοτώνει. Έχουμε επίσης νέα στοιχεία για 13 πυροβολισμούς, ενώ το όπλο του Sirhan περιείχε μόνο οκτώ. Βλέπετε πώς σας παραπλανούν σε νέες αντιπαραθέσεις, αλλά όλες οι αντιπαραθέσεις παλιές και νέες εξακολουθούν να περιέχουν την ίδια τελική ιστορία: Ο Μπόμπι σκοτώθηκε. Δεν τους νοιάζει αν πιστεύετε ότι υπήρξε

συνωμοσία ή όχι. Το μόνο που τους ενδιαφέρει είναι να αποδεχτείτε το τέλος. Είναι αρκετά ευτυχείς που αυτές οι αντιπαραθέσεις εξακολουθούν να προβάλλονται, αφού οι αντιπαραθέσεις λειτουργούν για να καλύψουν την αλήθεια. Αν σκέφτεστε τον αριθμό των πυροβολισμών ή τους υποψήφιους Μαντζουριανούς, δεν σκέφτεστε το πώς οι φωτογραφίες ήταν πλαστές και το πώς δεν έχουμε καμία απόδειξη για μια δολοφονία στην αρχή. Η κυβέρνηση μπορεί σίγουρα να δημιουργήσει υπνωτισμένους δολοφόνους, αλλά δεν έχει καμία ανάγκη να το κάνει σε περιπτώσεις όπως αυτή. Όταν δεν δολοφονείται κανείς, δεν χρειάζεται ένας υπνωτισμένος δολοφόνος.

Όπως ο Τζακ ήταν η πραγματική δύναμη πίσω από τον Λίντον, έτσι και ο Μπόμπι ήταν η πραγματική δύναμη πίσω από τον Ντικ. Εκείνη την εποχή, ο Νίξον δεν θα μπορούσε να κερδίσει καμία εκλογή που δεν του είχε δοθεί, και οι εκλογές του 1968 ήταν ένα δώρο -από τους Κένεντι. Οι αμφισβητίες θα πουν: "Γιατί οι Κένεντι δεν έκαναν τον Χάμφρεϊ μπροστινό τους άνθρωπο, αντί για τον Νίξον; Οι Κένεντι μισούσαν τον Νίξον". Πρώτον, δεν υπάρχει καμία απόδειξη ότι οι Κένεντι μισούσαν τον Νίξον. Ήθελαν να τον νικήσουν το 1960, αλλά αυτό δεν είναι μίσος, είναι φιλοδοξία. Ο Νίξον ήταν καλύτερος άνθρωπος για να κάνει τη βρώμικη δουλειά τους το 1968. Ήθελαν να συνεχίσουν τον πόλεμο του Βιετνάμ και ο Νίξον ήταν καλύτερος αποδιοπομπαίος τράγος γι' αυτό από τον Χάμφρεϊ. Ήταν εύκολο να πουλήσουν την ιδέα ότι ο RFK ήταν κατά του πολέμου και ο Νίξον υπέρ του, αν και αυτό ήταν ψευδές. Οι Κένεντι δεν ήταν ποτέ εναντίον του πολέμου. Χρησιμοποίησαν τον Ψυχρό Πόλεμο και τον πόλεμο του Βιετνάμ, όπως ακριβώς χρησιμοποιούν οι Μπους/Σένι την 911 και τους πολέμους στη Μέση Ανατολή. Αυτοί οι πόλεμοι οδήγησαν την οικονομία του Στρατού/της Αντικατασκοπείας και έκαναν αυτούς και τους φίλους τους πλούσιους. 2) Ήταν καιρός για τους Ρεπουμπλικάνους να πάρουν την προεδρία. Οι άνθρωποι υποθέτουν ότι οι Ρεπουμπλικάνοι και οι Δημοκρατικοί είναι αντίπαλοι, αλλά δεν είναι. Είναι σύμμαχοι. Κάποιοι άνθρωποι αρχίζουν να το αποδέχονται αυτό, καταλαβαίνοντας πρώτα από τον Ραλφ Νάντερ στα τέλη της δεκαετίας του 1990, και τώρα καταλαβαίνοντας από την πλήρη συνθηκολόγηση του Δημοκρατικού Κογκρέσου με την ατζέντα των "νεοσυντηρητικών", συμπεριλαμβανομένης της απώλειας του *habeas corpus*, του τεμαχισμού του Συντάγματος και του επικείμενου στρατιωτικού νόμου. Αλλά αυτό δεν συνέβη μόνο τη δεκαετία του '90 ή μετά την 911. Αυτό συνέβαινε καθ' όλη τη διάρκεια του 20ου αιώνα. Μήπως ο Ρούσβελτ ανέτρεψε την Ομοσπονδιακή Τράπεζα των ΗΠΑ και έφερε ολόκληρη την κυβέρνηση επί τα χείρω; Όχι, συνέχισε τις πολιτικές που ακολουθήθηκαν πριν από αυτόν, με μικρές μόνο αλλαγές. Επιδίωξε την όσο το δυνατόν συντομότερη είσοδο σε κάθε πόλεμο, όπως είχαν κάνει και οι προκάτοχοί του, Ρεπουμπλικάνοι ή Δημοκρατικοί, και μάλιστα χρησιμοποίησε κόλπα για να εισέλθει σε αυτούς (βλέπε Περλ Χάρμπορ). Στη συνέχεια έχουμε τον Τρούμαν που βομβάρδισε άσκοπα την Ιαπωνία, και φυσικά τον Αϊζενχάουερ, τον πρώην στρατηγό του στρατού.

Προσποιούμαστε ότι ο Αϊζενχάουερ προειδοποιούσε τον Κένεντι για το στρατιωτικο-βιομηχανικό σύμπλεγμα με την περιφημη ομιλία του, αλλά αυτό έχει παρερμηνευτεί όπως και η ομιλία του Κένεντι. Ο Αϊζενχάουερ δεν προειδοποιούσε τον Κένεντι ή οποιονδήποτε άλλον, αλλά παραπλανούσε. Οι τραπεζίτες έτυχε να χρειαστούν κάποιο αποπροσανατολισμό το 1960, με την έλευση του Κένεντι, και προτιμούσαν τα μάτια σας να είναι στραμμένα στο Πεντάγωνο παρά στη Γουόλ Στριτ ή στην Ομοσπονδιακή Τράπεζα. Χρειαζόταν επίσης να κρατήσει τα μάτια σας μακριά από τη CIA. Γιατί να λέμε "στρατιωτικό-βιομηχανικό σύμπλεγμα" όταν η CIA είναι πολύ πιο σύντομη; Η CIA είχε ήδη καταλάβει την κυβέρνηση των ΗΠΑ τη δεκαετία του 1950 και ο Αϊζενχάουερ το γνώριζε πλήρως. Έτσι λοιπόν πρέπει να διαβαστεί το απόσπασμα του Αϊζενχάουερ. Εξακολουθούμε να έχουμε τέτοιου είδους παραπλανήσεις όλη την ώρα. Το Πεντάγωνο είναι απολύτως πρόθυμο να παίξει το ρόλο του δόλωμα, αφού αυτός είναι ένας από τους κεντρικούς του ρόλους. Είναι απλώς ένα εργαλείο εξουσίας, αλλά οι περισσότεροι άνθρωποι το ξεχνούν αυτό. Δεν είναι ο στρατός ο κίνδυνος, αλλά οι άνθρωποι που ελέγχουν τον στρατό είναι ο κίνδυνος.

Αν εξετάσουμε την προεδρία του Νίξον, θα βρούμε πολλά περισσότερα στοιχεία. Θυμάστε όταν ο Νίξον διέταξε το FBI να αποσύρει τη διερεύνηση του Watergate, και συγκεκριμένα τις κασέτες και την αλληλογραφία του Λευκού Οίκου; Είπε ότι θα έπρεπε να το κάνουν λόγω "αυτού του πράγματος με τον Κόλπο των Χοίρων". Αυτό το απόσπασμα είναι παρμένο κατευθείαν από τη σελίδα της Wikipedia,

οπότε δεν πρόκειται για άγνωστο απόσπασμα. Είναι δημοσιευμένο εκεί, παρά το γεγονός ότι η σελίδα του Νίξον στη Wiki είναι ξεπλύματα. Κανείς δεν έχει ακόμη αναλύσει αυτό το απόσπασμα με τον σωστό τρόπο. Θα πρέπει να δείτε ότι "αυτό το πράγμα με τον Κόλπο των Χοίρων" είναι στενογραφία για το "Κένεντι".⁴ Αυτή είναι η κωδική λέξη για τον Κένεντι. Ο Νίξον λέει στη CIA και το FBI ότι δεν πρέπει να ερευνηθεί, αφού οποιαδήποτε έρευνα θα έθετε σε κίνδυνο τη συγκάλυψη του Κένεντι. Μπορεί να είναι μια απειλή για να καρφώσει, ή μπορεί να είναι απλώς μια προειδοποίηση ότι η αλληλογραφία του Λευκού Οίκου δεν είναι καθαρή από αναφορές στο μεγάλο μυστικό.

Μια άλλη σημαντική επιστολή επιβεβαιώνει αυτή την ανάγνωση. Η επιστολή του James McCord προς τον Richard Helms, που αποκαλύφθηκε στις ακροάσεις του Watergate, αναφέρει,

Ο Νίξον και τα παιδιά του μας έσπρωξαν στο χείλος του γκρεμού, αλλά τώρα υποχωρούν και ο κίνδυνος έχει περάσει. Κάθε δέντρο στο δάσος τα τελευταία δέκα χρόνια θα είχε πέσει και η γη θα είχε καεί.

Κανείς δεν μπόρεσε ποτέ να καταλάβει το νόημα αυτής της επιστολής. Αυτό που πρέπει να προσέξετε είναι το μέρος "δέκα χρόνια" του αποσπάσματος. Αυτή η επιστολή γράφτηκε το 1973, οπότε δέκα χρόνια θα μας πήγαιναν πίσω στο 1963. Και πάλι, ο Νίξον και τα παιδιά του απειλούσαν να καρφώσουν για την σκηνοθετημένη δολοφονία, κάτι που θα είχε όντως κάψει τη γη. Μπορούμε μόνο να φανταστούμε ότι η CIA είτε απείλησε τον Νίξον με ένα πραγματικό όπλο, είτε τον έπεισε ότι αυτό θα έριχνε ολόκληρη τη Δημοκρατία - βασιζόμενη στον πατριωτισμό του. Υποψιάζομαι το πρώτο.

Περισσότερες ενδείξεις για αυτό περιλαμβάνονται στις κασέτες του Λευκού Οίκου που μας έχουν περιέλθει. Το περίφημο κενό των 18,5 λεπτών δεν έχει εξηγηθεί ποτέ, αλλά είναι σαφές ότι κάτι σβήστηκε από την κασέτα αυτή που ήταν πιο σημαντικό από τα στοιχεία που έμειναν στην κασέτα, τα οποία ήταν αρκετά για να κατηγορηθεί ένας πρόεδρος. Γιατί οι κασέτες να αποθηκευτούν και να παραδοθούν σε μια κλήτευση; Γιατί δεν διαγράφηκε ή δεν καταστράφηκε ολόκληρο το σύνολο των κασετών, όπως είναι πλέον η συνήθης πρακτική στην κυβέρνηση Μπους; Για άλλη μια φορά, ο Νίξον ήταν μόνο το εξίλαστήριο θύμα. Κάποιος πιο ισχυρός από τον Νίξον χρησιμοποίησε τις κασέτες εναντίον του Νίξον: αυτός είναι ο μόνος λόγος που θα τις είχαμε τώρα. Αλλά κάτι στην κασέτα έκανε κάτι περισσότερο από το να θυσιάσει τον Νίξον. Ο Νίξον ανέφερε τον Κένεντι ως ζωντανό πρόσωπο στην κασέτα, και αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο έχουμε ακόμα 18,5 λεπτά μυστηρίου εκεί.

Αναρωτηθείτε επίσης γιατί ο Νίξον μαγνητοσκοπήθηκε, αφήνοντας τόσο προφανή στοιχεία. Η απάντηση: δεν το έκανε. Ο Νίξον δεν μαγνητοσκοπούσε τον εαυτό του. Τον μαγνητοσκοπούσαν οι Κένεντι, για προληπτικούς λόγους. Ο Νίξον παρακολουθούνταν από ψηλά, όπως ακριβώς παρακολουθείτε εσείς από ψηλά στο χώρο εργασίας σας. Γνωρίζουμε κάποιον προηγούμενο πρόεδρο που να είχε πλήρη σειρά μαγνητοταινιών των ιδιωτικών του συνομιλιών; Δεν νομίζετε ότι είναι περίεργο που ο Νίξον θα μας παρείχε αποδείξεις για τα δικά του λάθη; Και πάλι, τον παρακολουθούσε η σκιώδης κυβέρνηση, και οι κασέτες προορίζονταν για μια μορφή εξαναγκασμού. Αυτή είναι η μόνη λογική εξήγηση για την ύπαρξη των κασετών.

Όσον αφορά τον Νίξον, πρέπει επίσης να θυμόμαστε ότι οι Κένεντι είχαν ένα εφεδρικό σχέδιο, το οποίο τελικά χρησιμοποίησαν. Αυτό το σχέδιο ήταν ο Τζέραλντ Φορντ. Αν ο Νίξον γινόταν αναιδής, μπορούσαν απλά να τον πετάξουν στον κάδο και να τον αντικαταστήσουν με το σκυλάκι τους, τον Φορντ. Θυμηθείτε ότι ο Φορντ ήταν στην Επιτροπή Γουόρεν. Από την αρχή έκανε τις εντολές των Κένεντι, αν και προερχόταν από το Ρεπουμπλικανικό Κόμμα. Ο κόσμος υποθέτει ότι ο Φορντ κάλυπτε κάποιον άλλον στην Επιτροπή Γουόρεν, αλλά δεν θα ήταν ο Τζόνσον, και δεν θα ήταν ο Νίξον (αφού ο Νίξον είναι ένας από τους λίγους σημαντικούς παράγοντες που δεν έχει συνδεθεί στενά με τη δολοφονία). Όχι, η στροφή της βίδας εδώ είναι ότι η Επιτροπή Γουόρεν ελεγχόταν από τους Κένεντι. *Από τον ίδιο τον Τζακ Κένεντι.*

Ακόμα και ο Ντάλες επιλέχθηκε από τον ίδιο τον Τζακ για να συμμετάσχει στην Επιτροπή Γουόρεν. Γιατί; Επειδή με αυτόν τον τρόπο πέτυχε μια τελική συμφιλίωση με τον Ντάλες -τον οποίο πλέον είχε περαιτέρω χρήση- και απέκρουσε κάθε τελευταία υποψία ότι οι Κένεντι ήταν αναμειγμένοι σε οτιδήποτε στην Ουάσιγκτον.

Περαιτέρω επιβεβαίωση όλων αυτών είναι ότι ο Μπόμπι Κένεντι ήταν ακόμα υπουργός Δικαιοσύνης το 1964. Πολλοί άνθρωποι το ξεχνούν αυτό. Οι περισσότεροι δεν μελετούν τι έκανε ο Μπόμπι το 1964. Αν κάποιος τα σκεφτεί όλα αυτά, τείνει να υποθέσει ότι φοβόταν μέχρι θανάτου και σιωπούσε από φόβο. Αυτή είναι μια παράλογη υπόθεση, αφού ένας άνθρωπος που ζούσε μέσα στο φόβο δεν θα έβαζε αμέσως υποψηφιότητα για γερουσιαστής το 1964 και για πρόεδρος το 1968. Ο Μπόμπι δεν φοβόταν τίποτα, και ποτέ δεν έδειξε ούτε για μια στιγμή ότι φοβόταν. Και όμως, δεν ενδιαφέρθηκε καθόλου για την Επιτροπή Γουόρεν ή για οποιαδήποτε από τις έρευνες. Δεδομένου ότι ήταν Γενικός Εισαγγελέας εκείνη την εποχή, αυτό είναι διπλά και τριπλά παράξενο, αν πιστεύετε τα συνήθη ή τα εναλλακτικά μοντέλα. Ένας άνθρωπος που ήταν ικανός να μιλήσει για τα πολιτικά δικαιώματα, ένας άνθρωπος που ήταν ικανός να σχεδιάσει μυστικές επιχειρήσεις, ένας άνθρωπος που ήταν ικανός να θέσει υποψηφιότητα για Πρόεδρος, θα έπρεπε να είναι ικανός να ενδιαφερθεί για τη

δολοφονία του αδελφού του. Είναι προφανές ότι είχε ένα βήμα για να το πράξει όπως κανένας άλλος δεν είχε ποτέ. Το χειροκρότημα που του έγινε στο συνέδριο του 1964 ήταν η απόδειξη, αν το χρειαζόταν. Αλλά δεν νομίζω ότι το χρειαζόταν. Δεν είχε τίποτα να πει, και ο λόγος που δεν είχε τίποτα να πει είναι ότι ο Τζακ ήταν ακόμα ζωντανός. Πώς

ερευνάτε τη δολοφονία ενός ανθρώπου που είναι ακόμα ζωντανός; Πώς διαφωνείς με μια Επιτροπή Γουόρεν που στήθηκε για να φουσάξει νεραϊδόσκονη; Δεν το κάνεις. Απλά αποφεύγεις το θέμα, και αυτό ακριβώς έκανε ο Μπόμπι.

Στην εφημερίδα *Boston Globe* το 1998, ο Max Holland πρότεινε ότι ο Μπόμπι δεν υπέφερε από φόβο, αλλά από ενοχές. Σε ένα επιχειρήμα που μοιάζει με καθαρή παραπληροφόρηση - πιθανότατα γραμμένο από την ίδια τη CIA - ο Holland μας λέει ότι ο Bobby ήταν ένοχος επειδή οι δολοφόνοι είχαν αντιγράψει ένα σχέδιο που ο ίδιος είχε καταρτίσει για τη δολοφονία του Castro. Ο Χόλαντ μας υπόσχεται αποδείξεις γι' αυτόν τον ισχυρισμό, αλλά ποτέ δεν τις παραδίδει, αντίθετα συνοδεύει τον μονόστηλο φαλακρό ισχυρισμό του με άλλους φαλακρούς ισχυρισμούς.

Αρχίζει το επιχειρήμά του λέγοντάς μας ότι πήρε την ιδέα του από τα αρχεία που έδινε τότε στη δημοσιότητα το Συμβούλιο Ελέγχου Αρχείων Δολοφονιών. Υποτίθεται ότι πρέπει να πιστέψουμε ότι αυτό το ARRB επρόκειτο "να δημοσιοποιήσει κάθε σημαντικό τεχνούργημα και έγγραφο που σχετίζεται με την 22α Νοεμβρίου 1963 και τα επακόλουθά της". Πάνω από 4 εκατομμύρια έγγραφα. Αυτό έγινε για να "επικρατήσει η λογική έναντι της παράνοιας". Τι σχέση έχει αυτό με την ενοχή του Μπόμπι, δεν είμαστε σίγουροι, αλλά ο Χόλαντ έπρεπε να το βάλει κάπου εκεί μέσα.

Στη συνέχεια, έχουμε τη φράση για την ενοχή του Μπόμπι, που συνδέεται μόνο με τον τίτλο του άρθρου- και στη συνέχεια περνάμε γρήγορα σε μια άλλη ιστορία, για τον Φορντ και τον Κίσινγκερ το 1975, όταν η CIA βρισκόταν σε δύσκολη θέση. Ο Κίσινγκερ αναφέρεται ότι ο Μπόμπι διαχειρίστηκε προσωπικά τη συνωμοσία του Κάστρο και ότι εξαιτίας αυτού η CIA φοβάται για την ύπαρξή της. "Θα καταλήξετε με μια CIA που θα κάνει μόνο ρεπορτάζ και όχι επιχειρήσεις", λέει ο Κίσινγκερ, σύμφωνα με τον Χόλαντ.

Δύο πράγματα πρέπει να επισημανθούν εδώ. Πρώτον, ο Μπόμπι δεν ήταν στη CIA, οπότε πώς η συμπεριφορά του Μπόμπι, όποια και αν ήταν αυτή, έθεσε σε κίνδυνο τη CIA; Δεύτερον, η CIA δεν κινδύνευε περισσότερο το 1975 από ό,τι τώρα. Ολόκληρο το άρθρο του Holland έχει μαγειρευτεί για να ξαναγράψει την ιστορία. Δεν έχει καμία σχέση με την "ενοχή" του Μπόμπι και τα πάντα έχουν να κάνουν με το να πείσει τους αναγνώστες της *Globe* ότι όλα τα έγγραφα της δολοφονίας δημοσιεύτηκαν το 1998 και ότι η CIA κρεμόταν και κρέμεται από ένα σκοινί για την ύπαρξή της σε αυτόν τον σκληρό κόσμο.

Όχι, ο Μπόμπι δεν ήταν ένοχος περισσότερο από ό,τι φοβόταν. Ο Μπόμπι δεν είχε τίποτα να πει για την Επιτροπή Γουόρεν και σχεδόν τίποτα να πει για τη δολοφονία, επειδή δεν υπήρξε δολοφονία.

Από το 1963, οι Δημοκρατικοί και οι Ρεπουμπλικάνοι εναλλάσσονται, σχεδόν σαν ρολόι, προσποιούμενοι ότι διοικούν τη χώρα. Μας λένε ότι αυτό οφείλεται στην τάση των ψηφοφόρων να "διώχνουν τους αλήτες". Αλλά οι ψηφοφόροι δεν έχουν καμία τάση, αφού ό,τι κάνουν είτε είναι εντελώς σεναριακά γραμμένο είτε αγνοείται εντελώς. Ο πραγματικός λόγος που τα δύο κόμματα αλλάζουν κάθε 8 χρόνια περίπου είναι ότι αυτό είναι μέρος της συμφωνίας. Τα κόμματα δεν νοιάζονται, δεν ρωτούν και δεν λένε, ούτε για τους Βασιλιάδες ούτε για τίποτα άλλο, αρκεί να πάρουν ένα κομμάτι της πίτας. Αυτό θα πρέπει πλέον να είναι σαφές. Μπορούμε να δούμε ότι τα κόμματα και οι κύριοι παίκτες στο Κογκρέσο και αλλού δεν ενδιαφέρονται για καμία σκιάδη κυβέρνηση, ούτε από το Πεντάγωνο, τη CIA, το FBI, την Ομοσπονδιακή Τράπεζα, το CFR, τους Μπίλντερμπεργκερ, την Τριμερή Επιτροπή ή οποιονδήποτε άλλο. Αν δεν νοιάζονται για τις σκιάδεις κυβερνήσεις που ξέρουμε ότι έχουμε, γιατί να μας εκπλήσσει το γεγονός ότι τα κόμματα δεν νοιάζονται για τις σκιάδεις κυβερνήσεις που δεν ξέρουμε ότι έχουμε; Αν δεν ενδιαφέρονται για την αμόκ της CIA, γιατί θα πρέπει να μας εκπλήσσει να διαπιστώσουμε ότι δεν ενδιαφέρονται για έναν υπόγειο βασιλιά;

Πολλοί εξεπλάγησαν που οι Δημοκρατικοί έκαναν ελάχιστα ή τίποτα για να απαλλαγούν από τους υπολογιστές, αφού οι υπολογιστές τους έκλεψαν δύο προεδρικές εκλογές το 2000 και το 2004. Αλλά οι Δημοκρατικοί δεν είχαν κανένα ενδιαφέρον να απαλλαγούν από τους υπολογιστές ή από οποιαδήποτε άλλη συσκευή κλοπής εκλογών, 1) επειδή οι εκλογές ήταν στημένες με τη γνώση και τη συναίνεση των Δημοκρατικών εξαρχής -δεν ήταν η σειρά τους- 2) οι Δημοκρατικοί ανυπομονούσαν να χρησιμοποιήσουν τις συσκευές κλοπής εκλογών, πράγμα 2008, που έκαναν.

Ίσως επίσης να θέλετε να θυμηθείτε τι είδους Προέδρους είχαμε μετά τον Νίξον. Ο Φορντ, η μη

οντότητα, κυβερνούμενος από τον Ροκφέλερ αντιπρόεδρό του. Ο Κάρτερ, ο αγρότης φιστικιών που ήρθε από το πουθενά. Ο Ρέιγκαν, ο ηθοποιός. Ο Μπους, ο μυξιάρικός αντιπρόεδρος του και πρώην διευθυντής της CIA. Ο Κλίντον, ο πωλητής φιδέλαιου από το Αρκάνσας. Μπους, ο νεότερος, η μαϊμού με το κοστούμι. Δεν ήταν σύμπτωση ότι όλοι τους ήταν...

κυρίως ηθοποιοί. Όπως είπε ο Sting σε ένα τραγούδι, "Όλοι τους μου φαίνονται σαν παρουσιαστές τηλεπαιχνιδιών". Αυτό δεν ίσχυε πριν από τον Νίξον. Γιατί ίσχυε μετά τον Νίξον;

Αυτό οφείλεται στο γεγονός ότι η Προεδρία είχε γίνει μέχρι τότε μόνο βιτρίνα. Ο Τζόνσον και ο Νίξον είχαν πάρει τον ρόλο τους ημι-σοβαρά. Είχαν προσπαθήσει να ικανοποιήσουν τη φιλοδοξία τους με έναν παλιομοδίτικο τρόπο, παρά το γεγονός ότι γνώριζαν ότι όλα είχαν αλλάξει. Αλλά μετά την πτώση του Νίξον, η Προεδρία ήταν μόνο μια κενή παρωδία, και όλοι το γνώριζαν αυτό. Ήταν μια ευκαιρία για ύπνο, με τον Φορντ, για χαμόγελο και ξεφούσκωμα με τον Κάρτερ, για πόζες πάνω σε άλογα για τον Ρίγκαν. Μετά τον Ρήγκαν, η θέση τυποποιήθηκε. Ήταν απλώς μια σειρά από φωτογραφίες και κονσερβοποιημένες ομιλίες με τηλεκοντρόλ πάνω σε αεροπλανοφόρα και σε ράντζα, όπως θα μπορούσε να κάνει οποιοσδήποτε καραγκιοζοπαίχτης τσίρκου. Όλοι ήξεραν ότι πίσω από αυτό το χάρτινο ομοίωμα πρέπει να υπάρχει κάποιος, κάποιος ικανός να λάβει πραγματικές αποφάσεις. Με μισή καρδιά σκεφτήκαμε στον εαυτό μας ότι ίσως ήταν ο Χούβερ ή ο Κίσινγκερ ή ο Γκρίνσπαν ή ο Τσένι, ανάλογα με την περίπτωση, αλλά ποτέ δεν αισθανθήκαμε ικανοποιημένοι από αυτό. Σε αυτό το κενό στήνονται οι άλλες θεωρίες συνωμοσίας, από τις μυστικές επιτροπές μέχρι το CFR και την εξωγήινη εποπτεία. Πόσο πιο απλά και λογικά είναι όλα τώρα που βλέπουμε την αλήθεια. Πολλοί από εμάς επιθυμούσαμε έναν βασιλιά, ένα Κάμελοτ, και αυτή η επιθυμία μας ικανοποιήθηκε. Η κυρία της λίμνης ανέβηκε από το Χόλιγουντ κρατώντας το σπαθί Excaliber, στο θηκάρι της μυστικότητας, και οι Κένεντι αποσύρθηκαν στα όρια του Άβαλον, κυβερνώντας μας από κάτω από τα κύματα με μια μαγεία αντάξια του Μέρλιν.

Ξέρουμε ότι έχουμε σκιώδεις κυβερνήσεις. Ακόμα και οι θεωρητικοί της συνωμοσίας πιστεύουν ότι το λέει ο ίδιος ο Κένεντι, αναφέροντάς τον σε χίλια σημεία. Πώς είναι λοιπόν σοκαριστικό να ανακαλύπτουμε ότι οι Κένεντι ήταν, και εξακολουθούν να είναι, αυτή η σκιά της κυβέρνησης; Το πιο σοκαριστικό, ίσως, είναι το πόσο προφανής και λογική είναι στην πραγματικότητα η ανακάλυψη. Ένα Κογκρέσο που θα δεχόταν τις επιχειρήσεις με ψεύτικη σημαία του 911, τις Πράξεις Στρατιωτικών Δικαστηρίων, τις Πράξεις Πατριωτών, τις Πράξεις Εσωτερικής Ασφάλειας (που πήραν το όνομά τους από τις πράξεις του ίδιου του Χίτλερ), την απώλεια του *habeas corpus*, και ούτω καθεξής, δύσκολα θα κολλούσε στο να έχει έναν βασιλιά, έτσι δεν είναι;

Ένα άλλο γεγονός που το επιβεβαιώνει αυτό είναι ότι ο Κλίντον έτεινε πάντα προς τις θεωρίες συνωμοσίας πριν γίνει πρόεδρος. Δεν πίστευε την Επιτροπή Γουόρεν. Ξαφνικά, μόλις έγινε πρόεδρος, άλλαξε γνώμη. Γιατί; *Τον ενημέρωσαν*. Μόλις συναντήσετε πραγματικά έναν νεκρό Κένεντι, είναι δύσκολο να διατηρήσετε μια θεωρία συνωμοσίας για τον θάνατό του. Μόλις λάβεις ένα τηλεφώνημα από τον Βασιλιά, είναι δύσκολο να υποστηρίξεις τη δολοφονία του, με τον ένα ή τον άλλο τρόπο.

Τα πρόσφατα σχόλια του Τσόμσκι ταιριάζουν επίσης εδώ. Γιατί ο Τσόμσκι πιστεύει ότι οι δολοφονίες Κένεντι είναι ασήμαντες; Γιατί θεωρεί ότι δεν υπήρξαν σημαντικές αλλαγές πολιτικής από τον Κένεντι στον Τζόνσον; Πρώτον, γνωρίζει ότι ο Κένεντι δεν ήταν εναντίον του πολέμου του Βιετνάμ. Δεύτερον, γνωρίζει ότι δεν υπήρξε καμία αλλαγή πολιτικής αφού δεν υπήρξε καμία αλλαγή. Δεν υπήρχε Κένεντι στον Τζόνσον, υπήρχε μόνο Κένεντι, και ο Τσόμσκι το γνωρίζει αυτό. Αλλά δεν μπορεί απλά να βγει και να το πει. Οι Κένεντι του έδωσαν την ελευθερία να πει ό,τι άλλο θέλει, αφού, ως διανοούμενος, το ακροατήριό του δεν θα ξεπεράσει ποτέ το 3% του πληθυσμού. Αλλά δεν μπορεί να πει αυτά που ξέρει για τον Κένεντι. Παρόλα αυτά, το υπονοούμενο ξεφεύγει περιστασιακά, όταν υποτιμά τους θεωρητικούς της συνωμοσίας του JFK. Μόνο κάποιος που γνώριζε ότι ο Κένεντι δεν σκοτώθηκε ποτέ θα μπορούσε να απορρίψει τη δολοφονία με τέτοια αδιάφορη περιφρόνηση.

Το ίδιο μπορεί να ισχύει και για τον Alexander Cockburn. Ο Cockburn δεν είναι ο τύπος που αποδέχεται την Επιτροπή Γουόρεν. Είναι πιθανό να έχει συναντήσει κάποιους από τους "νεκρούς" Κένεντι, και έτσι να βρίσκεται σε ασυνήθιστη θέση για το θέμα αυτό. [Πρέπει επίσης να θυμάστε ότι ο Cockburn κατέστρεψε το βιβλίο της Deborah Davis "*Katharine the Great*" στο Village Voice το Πιθανότατα 1979, με εντολή της CIA].

Χρειάζεστε περισσότερα; Τι θα λέγατε για το γεγονός ότι μία από τις ελάχιστα γνωστές απώλειες από την κατεδάφιση του Παγκόσμιου Κέντρου Εμπορίου είναι η απώλεια όλων των αρνητικών του φωτογράφου του Κένεντι, Ζακ Λόου. Ολόκληρο το αρχείο, πάνω από καρέ40,000, "χάθηκε" στο WTC5 (σύμφωνα με την οικογένεια Lowe, λιγότερο από το400

πλαίσια είχαν τυπωθεί, σε βιβλία και αλλού). Και όχι μόνο αυτό, αλλά για άλλη μια φορά χάθηκαν κάτω από μυστηριώδεις συνθήκες. Η τράπεζα στην οποία ανήκαν τα θησαυροφυλάκια αρχικά ισχυρίστηκε ότι το χρηματοκιβώτιο ήταν ανεπανόρθωτο. Ισχυρίστηκαν ότι ξόδεψαν μισό εκατομμύριο δολάρια για να ψάξουν στα συντρίμια, χωρίς επιτυχία. Ξαφνικά, όταν οι αγωγές απείλησαν να τους τιμωρήσουν αυστηρά για αυτή την έλλειψη επιτυχίας, βρήκαν με κάποιο τρόπο το χρηματοκιβώτιο. Η έρευνα μισού εκατομμυρίου δολαρίων δεν μπόρεσε να βρει το χρηματοκιβώτιο, αλλά η απειλή μιας μήνυσης μπόρεσε. Χαρακτηριστικό. Η κόρη του Ζακ, η Τομασίνα, δήλωσε στον Τύπο ότι το χρηματοκιβώτιο παραδόθηκε σε εξαιρετικά ύποπτη κατάσταση, καθώς ο αριθμός ήταν απλώς γραμμένος με κιμωλία στην πρόσοψή του. Ο αριθμός αυτός δεν ταυτιζόταν με τον αριθμό που είχε στα αρχεία της. Η τράπεζα ισχυρίστηκε ότι ταυτιζόταν με τον δικό της αριθμό, αλλά δεν έδειξε κανένα χαρτί που να το αποδεικνύει αυτό. Στη συνέχεια, οι *New York Times* [27 Μαρτίου 2002] ανέφεραν ότι, αν και το χρηματοκιβώτιο είχε καεί αλλά δεν είχε καταστραφεί τρομερά, "η πόρτα του χρηματοκιβωτίου ανοίχτηκε και δεν υπήρχε κλειδαριά, παρά μόνο μια στρογγυλή τρύπα στη θέση της κλειδαριάς". Μέσα στο χρηματοκιβώτιο υπήρχαν συντρίμια.

Αυτό το τελευταίο γεγονός είναι το πιο σημαντικό, αν και φαίνεται να είναι το λιγότερο σημαντικό. Τα αρνητικά είναι κατασκευασμένα από πλαστικό, και οι θήκες θα ήταν είτε χάρτινες είτε πλαστικές. Αν η κλειδαριά είχε βγει από το βάρος μιας σύγκρουσης από ψηλά, επιτρέποντας στη φωτιά να μπει στο χρηματοκιβώτιο, τότε η φωτιά θα είχε κάψει τα πάντα. Η φωτιά δεν αφήνει συντρίμια. Αφήνει καπνό ή στάχτη. Στην περίπτωση του πλαστικού, θα είχε αφήσει μια μαύρη μεμβράνη, σαν ένα είδος συμπαγούς λακκούβας, στον πάτο του χρηματοκιβωτίου. Με πλαίσια 40,000 από πλαστικό, θα περιμέναμε μια πολύ μεγάλη λακκούβα. Αλλά η Thomasina δεν ανέφερε στάχτες ή οποιοδήποτε είδος υπολείμματος πλαστικού. Ανέφερε συντρίμια. Ακόμα και αν φανταστούμε ότι η πόρτα μπορεί να άνοιξε αργότερα με βάρος από πάνω, και ότι τα συντρίμια από το πέραν της φωτιάς φύσηξαν με αυτόν τον τρόπο, τότε θα είχαμε τόσο συντρίμια όσο και στάχτη. Αλλά υποτίθεται ότι πρέπει να πιστέψουμε ότι τα συντρίμια μπήκαν μέσα και η στάχτη βγήκε έξω, αφήνοντας ένα καμένο χρηματοκιβώτιο χωρίς καμένο περιεχόμενο; Ο χώρος μέσω του οποίου εισήλθαν τα συντρίμια ήταν αρκετά μικρός ώστε να εισέλθει μόνο μια μικρή ποσότητα συντριμμίων, αλλά αρκετά μεγάλος ώστε να διαφύγει όλο το αρχικό περιεχόμενο; Κανένα από τα συντρίμια δεν ήταν αναγνωρίσιμο ως τα υπολείμματα των αρνητικών, αλλιώς η Thomasina θα ήταν σε θέση να το αναγνωρίσει αυτό ως απόδειξη ότι αυτό ήταν το σωστό χρηματοκιβώτιο. Στην πραγματικότητα, ένα πλαστικό υπόλειμμα από τα αρνητικά 40,000 δεν θα μπορούσε να φύγει ή να βγει από το χρηματοκιβώτιο, αφού θα ήταν κολλημένο στον πυθμένα του χρηματοκιβωτίου. Πηγαίνετε να κάψετε μια μικρή ποσότητα πλαστικού σε ένα τηγάνι και στη συνέχεια δείτε αν μπορείτε να φυσήξετε το υπόλειμμα έξω από το τηγάνι. Όχι, θα πρέπει να πετάξετε το τηγάνι, αφού τα υπολείμματα πλαστικού θα έχουν απανθρακωθεί μόνιμα στον πυθμένα του τηγανιού. Είναι πολύ πιο πιθανό τα υπολείμματα να προστέθηκαν αργότερα ως μια πινελιά πραγματικότητας από κάποιον που δεν ήταν ιδιαίτερα εκπαιδευμένος στη λογική ή που δεν γνώριζε ότι τα αρνητικά είναι φτιαγμένα από πλαστικό.

Οι εναλλακτικοί θεωρητικοί χρησιμοποίησαν αυτό το νέο μυστήριο για να ενισχύσουν περαιτέρω τις ιδέες τους ότι οι Κένεντι εξακολουθούν να αποτελούν στόχο μασκοφόρων, αλλά οι ίδιοι οι Κένεντι θα έβρισκαν αυτά τα αρνητικά πιο χρήσιμα από οποιουδήποτε εξωτερικούς συνωμότες. Θα πρέπει πάντα να υποπευδύμαστε περισσότερο αυτούς που έχουν να κερδίσουν τα περισσότερα. Ακόμη και χωρίς μυστήρια ή δολοφονίες ή σκηνοθετημένους θανάτους, οι Κένεντι θα είχαν τη μεγαλύτερη χρησιμότητα για τις φωτογραφίες τους. Και με δεδομένο οποιοδήποτε μυστήριο σε οποιαδήποτε μορφή, οι Κένεντι θα είχαν και πάλι τον μεγαλύτερο λόγο να θέλουν αυτά τα αρνητικά. Ειδικά αν περιείχαν κάποια στοιχεία που θα μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν για να αποδείξουν ότι ήταν ακόμα ζωντανοί. Θα ήθελαν να αποσιωπηθούν αυτές οι φωτογραφίες, όπως ακριβώς αποσιωπούν ακόμα και σήμερα τις φωτογραφίες στο διαδίκτυο. Όπως είδατε, υπάρχουν πολύ λίγες φωτογραφίες της δολοφονίας του RFK στο διαδίκτυο. Οι περισσότερες έχουν διαγραφεί.

Τελείωσα; Ούτε καν. Ο JFK Jr. λέγεται ότι πέθανε το 1999. Ας δούμε λίγο πιο προσεκτικά αυτή την ημερομηνία. Είναι σύμπτωση ότι και οι τρεις Κένεντι πέθαναν την παραμονή των προεδρικών εκλογών; Ο Τζακ πέθανε λίγο πριν από τις εκλογές του 1964, ο Μπόμπι λίγο πριν από τις εκλογές του

1968 και ο Τζον λίγο πριν από τις εκλογές του 2000. Πόσο χρονών θα ήταν ο Μπόμπι το 1999, αν ζούσε; 74. Αυτό από μόνο του είναι άκρως ενδεικτικό, αφού το 1999 θα ήταν η αναμενόμενη χρονική στιγμή για την ανάληψη της εξουσίας από έναν πρίγκιπα. Και αυτό ακριβώς συνέβη. Προτείνω ότι ο Μπόμπι Κένεντι πέθανε κρυμμένος το 1999.

Ακόμα και όσοι με έχουν ακολουθήσει μέχρι εδώ, θα δυσκολευτούν να φανταστούν ότι ο Τζον Τζούνιор θα μπορούσε να είναι υπεύθυνος για το 911 και τον πόλεμο στο Ιράκ και τον νόμο περί στρατιωτικών δικαστηρίων και την απώλεια του *habeas corpus* και τις πατριωτικές πράξεις και ούτω καθεξής. Αλλά γιατί να διστάσετε σε αυτό; Ο πατέρας του δεν ήταν ποτέ αυτός που νομίζατε ότι ήταν (ακούστε ξανά την "ομιλία της σκιάδους κυβέρνησης στον Τύπο"), ο θείος του δεν ήταν ποτέ αυτός που νομίζατε ότι ήταν

(χρησιμοποίησε όλα αυτά τα περί πολιτικών δικαιωμάτων, όπως ακριβώς έκανε και ο Τζόνσον, για να πάρει ψήφους και να σας κάνει να πιστεύετε ότι ήταν σπουδαίος τύπος. Δεν λειτούργησε με τον Τζόνσον, γιατί λειτούργησε με τον Μπόμπι; Ρωτήστε τον εαυτό σας αυτό. Αν ο Τζόνσον ήταν πιο όμορφος, θα τον αγαπούσατε και πάλι. Θα βρίσκατε δικαιολογίες και γι' αυτόν). Και ο Τζον Τζούνιор δεν ήταν ποτέ αυτός που νόμιζες ότι ήταν. Μας λένε ότι το περιοδικό *George* ήταν ένα προοδευτικό περιοδικό, αλλά αυτό είναι απλώς μια ανοησία. Ήταν ένα γυαλιστερό, αστραφτερό περιοδικό που φιλούσε σταρ, με την απαιτούμενη αντιδραστική πολιτική. Η αλήθεια είναι ότι ο Τζον Τζούνιор ήταν πάντα ένα χαζοχαρούμενο πλουσιόπαιδο που δεν μπορούσε να περάσει τη δικηγορία και δεν ήξερε τίποτα που δεν του έλεγαν. Τώρα παριστάνει τον Κόμμοδο στον Μάρκο Αυρήλιο του πατέρα του.

Για να το αποδείξουμε αυτό, ας δούμε για άλλη μια φορά τον "θάνατο" του Τζούνιор. Αυτή τη φορά δεν έχουμε ούτε φωτογραφίες ούτε φιλμ, αλλά έχουμε ένα σωρό ανωμαλίες, ψέματα και αδυναμίες. Έχουμε μια συγκάλυψη κάποιου γεγονότος, και για άλλη μια φορά το πιο λογικό πράγμα που μπορούμε να υποθέσουμε, δεδομένου του τόπου και της μορφής και των άλλων παικτών της συγκάλυψης, είναι ότι ο θάνατος ήταν σκηνοθετημένος από τους ίδιους τους Κένεντι.

Δεν θα χτενίσω τα στοιχεία εδώ, όπως έκανα με τον Τζακ και τον Μπόμπι, αλλά παρατηρήστε ότι ο JFK Jr. υποτίθεται ότι αποτεφρώθηκε. Βολικό, αφού έτσι αποφεύγεται κάθε μελλοντική ταφή. Ακόμη και οι στάχτες του "θάφτηκαν στη θάλασσα" σε μια πολύ ασυνήθιστη τελετή. Ο Τζούνιор δεν ήταν ναύτης και δεν είχε υπηρετήσει ποτέ στο ναυτικό. Είναι σαν να φοβόντουσαν οι Κένεντι ότι οι στάχτες θα μπορούσαν αργότερα να ελεγχθούν με DNA, οπότε έχουμε τόσο την αποτέφρωση όσο και την κατάποσή τους από τη θάλασσα, σε μια διπλά προσεκτική προσπάθεια να αφαιρεθούν όλα τα στοιχεία.

Πέρα από αυτό, είναι τουλάχιστον περίεργο ότι το Πεντάγωνο ανέλαβε τον έλεγχο της "σκηνής της συντριβής" και όλων των σχέσεων με τον Τύπο από την αρχή. Οι θεωρητικοί της συνωμοσίας το εξέλαβαν αυτό ως απόδειξη ότι η κυβέρνηση εμπλέκεται σε μια δολοφονία, αλλά η κυβέρνηση θα μπορούσε επίσης να εμπλέκεται σε έναν ψεύτικο θάνατο. Ξέρουμε ότι έχουμε συγκάλυψη, αλλά η κυβέρνηση συγκαλύπτει μια δολοφονία ή συγκαλύπτει την έλλειψη πτωμάτων; Αν εδώ βλέπαμε μόνο τη συγκάλυψη μιας δολοφονίας, δεν θα υπήρχε λόγος να κρύψουν το πτώμα και στη συνέχεια να το αποτεφρώσουν. Αν η γραμμή καυσίμων είχε αλλοιωθεί, για παράδειγμα, τότε η κυβέρνηση χρειαζόταν μόνο να κρύψει αυτό το γεγονός. Η απόκρυψη του πτώματος είναι περιττή. Είναι ακόμη και αντιπαραγωγικό, αφού προκαλεί υποψίες. Μια κυβέρνηση που είχε δολοφονήσει τον JFK Jr. θα έσπευδε να δείξει το πτώμα, ως απόδειξη ότι ήταν νεκρός. Δεν θα προσπαθούσαν να κρύψουν αυτό το γεγονός, αλλά θα το προωθούσαν. Θα προσπαθούσαν μόνο να κρύψουν τις αποδείξεις του εγκλήματος.

Όχι, ο λογικός λόγος για να παίζετε τη γάτα με το ποντίκι με το σώμα είναι ότι δεν έχετε πραγματικά σώμα. Βλέπουμε τα ίδια παιχνίδια με τον Junior που είδαμε και με τον Senior. Εφόσον βλέπουμε να παίζονται πολύ παράξενα παιχνίδια με το σώμα, θα πρέπει να ξεκινήσουμε την αμφισβήτησή μας με την αμφισβήτηση του αν υπάρχει σώμα.

Πέρα από αυτό, έχουμε πολλές άλλες παραπλανήσεις. Στο διαδίκτυο έχουμε διάφορες ταινίες που προτείνουν ότι οι Μπους είναι υπεύθυνοι για τον θάνατο του JFK Jr. Κάποιοι προτείνουν ότι το έκανε ο Τζορτζ ο πρεσβύτερος και άλλοι ότι το έκανε ο Τζορτζ ο νεότερος. Αυτά είναι εξέχοντα βίντεο, συνδεδεμένα από ιστοσελίδες με την Αλήθεια του 911, οπότε τα έχω δει και τους έχω δώσει μια δίκαιη ματιά. Αυτά τα βίντεο μας λένε ότι και οι δύο Μπους ήταν άφαντοι τις ημέρες γύρω από το θάνατο, υπονοώντας ότι δεν είχαν άλλοθι ή κάτι τέτοιο. Αυτό είναι τόσο γελοίο που είναι δύσκολο να φανταστεί κανείς πώς έφτασε στη δημοσίευση. Αυτοί οι ντοκιμαντερίστες υπονοούν ότι οι Μπους ήταν οι πραγματικοί εκτελεστές ή οι πυραυλάρχες; Ή, αν υποθέσουμε ότι το αεροπλάνο ήταν σαμποτάζ, πρέπει να φανταστούμε ότι κάποιος από τους Μπους τράβηξε ο ίδιος τη μάνικα ή έκοψε ο ίδιος το καλώδιο; Νομίζω ότι αν οι Μπους ήθελαν να σκοτώσουν τον Τζούνιор, θα μπορούσαν να προσλάβουν κάποιον να το κάνει. Ακούω ότι μπορεί να έχουν κάποια χρήματα και διασυνδέσεις. Για να καλέσεις ένα τέτοιο χτύπημα δεν χρειάζεται να φύγεις από την πόλη για τρεις μέρες, να ταξιδέψεις κρυφά σε όλη τη χώρα, να ακυρώσεις ραντεβού, να φερθείς σαν κατάσκοπος και να τραβήξεις την προσοχή πάνω σου. Το μόνο που έχετε να κάνετε είναι ένα τηλεφώνημα.

Σχεδόν μισώ να σας το χαλάσω, αλλά ακόμη και η φωτογραφία του JFK Jr. που χαιρετάει είναι σκόπιμα

παρερμηγευμένη.

Κοιτάξτε πού βρίσκεται ο ήλιος στην εικόνα. Ο Τζούνιор δεν χαιρετάει, απλώς σκιάζει τα μάτια του από τον έντονο ήλιο. Αν παρακολουθήσετε το φιλμ εκείνης της στιγμής, είναι ξεκάθαρο. Μόνο στη φωτογραφία φαίνεται να χαιρετάει.

Τι γίνεται με τον Τέντι Κένεντι; Ήταν αυτός, ως νεότερος αδελφός, παραμελημένος; Ή μήπως ήταν ο σύνδεσμος της Γερουσίας, ο ορατός εκτελεστής του αόρατου αφεντικού της Μαφίας, προσποιούμενος μόνο ότι ήταν μεθυσμένος και περιθωριοποιημένος; Ή μήπως ήταν στην πραγματικότητα ο βασιλιάς, κρυμμένος σε κοινή θέα;

Όχι, ο Μπόμπι έζησε μέχρι το 1999 και ο Τέντι δεν πήρε ποτέ τη σειρά του. Μέχρι να πεθάνει ο Μπόμπι, ο Τέντι δεν ενδιαφερόταν να ζήσει υπόγεια. Ήθελε να ζήσει τη ζωή του στη Γερουσία, χωρίς να κάνει τίποτα. Αλλά όσον αφορά το Chappaquiddick, έχουμε περισσότερα στοιχεία. Εκεί, ο Τέντι ήταν το εξιλαστήριο θύμα, καλύπτοντας κάποιον άλλο. Θυμηθείτε ότι αυτό ήταν το καλοκαίρι του 1969, μόλις ένα χρόνο μετά τον ψεύτικο θάνατο του Μπόμπι. Η Mary Jo Korachne ήταν εργαζόμενη στην προεκλογική εκστρατεία του Bobby και ήταν πολύ ελκυστική. Λεπτή και ξανθιά, όπως ακριβώς άρεσε στον Μπόμπι. Υπάρχει τώρα μια φωτογραφία της στο διαδίκτυο με τον Μπόμπι και τα κορίτσια του "λεβητοστασίου". Οι άλλες νεαρές γυναίκες φαίνονται άβολα, αλλά εκείνη φαίνεται πολύ άνετη, ακόμη και σαν σύζυγος. Αυτό που μάλλον συνέβη είναι ότι η Mary Jo, μετά από ένα τζιν τόνικ παραπάνω στο πάρτι, απείλησε να πει στον κόσμο ότι οι Κένεντι δεν ήταν νεκροί και ότι αυτή ήταν η μόνη αμαρτία που δεν συγχωρήθηκε. Ο ίδιος ο Μπόμπι ήταν παρών στο πάρτι "επανένωσης", αφού επρόκειτο για περιοχή των Κένεντι, πολύ απομακρυσμένη και προστατευμένη. Κανείς από τους υπόλοιπους στο πάρτι δεν είπε ποτέ λέξη, και αυτό δεν αποτελεί έκπληξη, αφού δεν ήθελαν να καταλήξουν όπως η Mary Jo. Η Μέρι Τζο σκοτώθηκε για τον ίδιο λόγο που σκοτώθηκε και η Μέριλιν Μονρόε: δεν μπορούσε να κρατήσει το στόμα της κλειστό μετά το τέλος του σεξ και αφέθηκε στα χάπια και το ποτό της. Φυσικά υπάρχει και η πιθανότητα να την μετακίνησαν απλώς. Όπως ο JFK ήθελε τη Mary Pinchot Meyer υπόγεια μαζί του, ίσως ο RFK ήθελε τη Mary Jo Korachne υπόγεια μαζί του.

Ο Teddy δεν είχε καμία σχέση με την υπόθεση μέχρι που χρειάστηκε να χρησιμοποιήσουν το αυτοκίνητό του. Οι πανταχού παρόντες κατάσκοποι (CIA ή Μυστικές Υπηρεσίες) την έκαναν να ξεφύγει, αλλά αποφάσισαν την τελευταία στιγμή να χρησιμοποιήσουν το αυτοκίνητο ως κάλυψη. Ήταν πολύ απομακρυσμένοι και δεν είχαν πραγματικά πολλές επιλογές σε αυτοκίνητα για να τα οδηγήσουν στη λίμνη. Εφόσον η υστερία της Mary Jo ήταν της τελευταίας στιγμής, είναι πιθανό ο φόνος και η συγκάλυψη να ήταν της τελευταίας στιγμής και όχι καλά μελετημένα. Τελικά αποφασίστηκε ότι ο Teddy έπρεπε να πάρει το φταίξιμο, αφού ήταν ο πιο ικανός να το πάρει. Δεν είχε καμία πραγματική σχέση με τη Μαίρη Τζο, οπότε καμία δεν θα μπορούσε ποτέ να ανασυρθεί, όσο κι αν γινόταν έρευνα. Έπρεπε μόνο να εξηγήσουν γιατί το αυτοκίνητό του βρισκόταν εκεί, και σκέφτηκαν μια ιστορία που θα το έκανε αυτό, κάνοντάς τον παράλληλα να φαίνεται μόνο σαν αλήτης ή μεθύστακας. Φυσικά ο Τέντι δεν ήταν ποτέ στο αυτοκίνητο, οπότε δεν χρειαζόταν να κολυμπήσει έξω από αυτό ή άλλες τέτοιες ανοησίες. Οι κατάσκοποι το έριξαν στο νερό, όχι ο Τέντι. Ως Κένεντι μπόρεσε να αποφύγει την υποχρεωτική ποινή για παράλειψη αναφοράς ατυχήματος, και η οικογένεια δεν έχασε ποτέ τον έλεγχο της ιστορίας πέρα από αυτό. Πιθανότατα δεν υπήρχε πτώμα και δολοφονία ούτως ή άλλως, οπότε ο Τέντι δεν κινδύνευσε ποτέ. Η Μαίρη Τζο μπορεί να είναι ακόμα ζωντανή μέχρι σήμερα. Στην πραγματικότητα, αν κάνετε μια αναζήτηση γι' αυτήν στο [Social Security Death Index SSDI](#), δεν βρίσκετε τίποτα. Σύμφωνα με τα κυβερνητικά αρχεία, κανείς με αυτό το όνομα δεν πέθανε το 1969 στη Μασαχουσέτη.

Ο Teddy δεν αποσύρθηκε από την κούρσα του 1972 λόγω του Chappaquiddick, αλλά επειδή ο Bobby φοβόταν ότι θα κέρδιζε, και ο Bobby δεν ήθελε τον ανταγωνισμό. Ο Μπόμπι προτιμούσε να κερδίσει ο Νίξον τις εκλογές του 1972. Το Chappaquiddick ήταν ασήμαντο, εκτός από έναν τρόπο να πουλήσει εφημερίδες. Ο Τύπος δεν καθορίζει τι θα κάνουν αυτοί οι άνθρωποι, αυτοί αποφασίζουν τι θα κάνει ο Τύπος. Αυτό ίσχυε τόσο τότε όσο και τώρα.

Οι "φιλελεύθερες" θέσεις του Τέντι στη Γερουσία δεν αντικατοπτρίζουν πραγματικά τις δικές του απόψεις ή εκείνες των Κένεντι. Αυτές οι θέσεις δεν είναι τίποτα περισσότερο από πόζες. Παρατηρήστε, για παράδειγμα, ότι παρόλο που ήταν στη Γερουσία περισσότερο από οποιονδήποτε άλλον εκτός από τον Byrd, οι "φιλελεύθερες" πολιτικές του δεν κατέληξαν ποτέ σε τίποτα. Αυτό ίσχυε τόσο στα χρόνια του Κλίντον όσο και στα χρόνια του Μπους. Περιέργως, καμία από τις φιλελεύθερες πολιτικές του Teddy δεν καρποφόρησε ποτέ. Φαίνεται να είναι φιλελεύθερος και φαίνεται να είναι μια πλήρης αποτυχία. Αυτή είναι η τέλεια κάλυψη. Ένας τυφλοπόντικας μεταμφιέζεται πάντα ως το αντίθετο από αυτό που είναι. Σύμφωνα με την ευρύτερη ιστορία που αφηγούμαι εδώ για τους Κένεντι, αυτό σημαίνει ότι ο Τέντι είναι πολύ πιθανό να είναι εξαιρετικά ισχυρός, εξαιρετικά αποτελεσματικός και εξαιρετικά συντηρητικός, σε σημείο φασισμού. Εξάλλου, είναι και είναι εδώ και καιρό τα μάτια

και τα αυτιά του βασιλιά στη Γερουσία. Πόσο φιλελεύθερα μπορούν να είναι τα μάτια και τα αυτιά ενός βασιλιά;

Θυμάστε πώς ο Τέντι έβαλε ξανά υποψηφιότητα για πρόεδρος το 1980 εναντίον του Τζίμι Κάρτερ; Ο Roger Mudd τον ρώτησε γιατί ήθελε να γίνει Πρόεδρος: τριάντα δευτερόλεπτα σιωπής. Χρειάζεται ψυχολόγος για να διαβάσει κανείς αυτό το σημάδι; Ο Τέντι δεν είχε απάντηση γιατί ήξερε ότι δεν ήταν ποτέ γραφτό να γίνει Πρόεδρος. Προοριζόταν να παίξει ένα ρόλο, το ρόλο ενός φιλελεύθερου Δημοκρατικού που μιλούσε για τους μαύρους της πόλης, τον οικογενειακό αγρότη, τον χαλυβουργό...

εργάτης. Αλλά όπως επισήμανε ο Alexander Cockburn το 2009 στη νεκρολογία του Teddy, ο Kennedy δεν έκανε ποτέ τίποτα για αυτούς τους ανθρώπους και έκανε πολλά εναντίον τους. Θέλετε παραδείγματα; Η απορρύθμιση των φορτηγών και των αερομεταφορών, που ήταν τρομερή για τους εργαζόμενους. Η NAFTA και η GATT, οι οποίες ήταν τρομερές για όλους τους Αμερικανούς εργαζόμενους, εκτός ίσως από τους τραπεζίτες. Το νομοσχέδιο για τα εγκλήματα μίσους, το οποίο εκθεμελίωσε την Πρώτη Τροποποίηση. Όπως και οι υπόλοιποι Κένεντι, ο Τέντι παρίστανε μόνο τον προοδευτικό, ενώ προωθούσε τον κρυφό φασισμό από την αρχή.

Και τώρα για το τελικό γύρισμα της βίδας. Εξετάσαμε όλους τους σημαντικούς Κένεντι της δεύτερης και τρίτης γενιάς εκτός από έναν: Τον Τζόζεφ Τζούνιор, τον μεγαλύτερο αδελφό του Τζακ. Ήταν αυτός που υποτίθεται ότι θα γινόταν πρώτος πρόεδρος, μας λένε, αλλά πέθανε το 1944 σε στρατιωτικό ατύχημα. Οι περισσότεροι άνθρωποι δεν γνωρίζουν καν γι' αυτόν πια. Αποδεικνύεται όμως ότι το ατύχημα του 1944 ήταν εξίσου ύποπτο με όλα τα άλλα. Πρώτα απ' όλα, για άλλη μια φορά *γυρίστηκε σε ταινία*. Ήταν μια έκρηξη αεροπλάνου και ένα μικρότερο αεροσκάφος "έτυχε" να το ακολουθεί και να κινηματογραφεί το όλο θέμα. Αυτή η κινηματογράφηση δεν ήταν απλώς καλή τύχη, ήταν προγραμματισμένη. Το κινηματογραφικό συνεργείο τοποθετήθηκε στον αέρα από τους ίδιους ανθρώπους που τοποθέτησαν το βομβαρδιστικό στον αέρα. Με άλλα λόγια, επρόκειτο για άλλη μια παραγωγή του Χόλιγουντ, ευγενική χορηγία του Τζόζεφ του πρεσβύτερου και των στούντιο RKO. Ένα άλλο περίεργο πράγμα είναι ότι δεν βρέθηκαν πτώματα. Η έκρηξη ήταν τόσο ισχυρή που το βομβαρδιστικό έγινε κομμάτια, πέφτοντας σαν κομφετί στα αγγλικά σπίτια από κάτω, όπως μας λένε. Για άλλη μια φορά, πρέπει να πιστέψουμε ότι κάποιος πέθανε εκείνη την ημέρα. Ο Κένεντι και ο άλλος άνδρας που λέγεται ότι επέβαινε στο αεροσκάφος πιθανότατα δεν επέβαιναν ποτέ. Ομολογείται ότι το βομβαρδιστικό ήταν *τηλεχειριζόμενο*, οπότε δεν χρειαζόταν να είναι κανείς στο αεροσκάφος. Θα μπορούσαν να είχαν πέσει με αλεξίπτωτο ανά πάσα στιγμή μετά την απογείωση, και το συνεργείο της κάμερας που ακολουθούσε χρειαζόταν μόνο να απομακρυνθεί για λίγα δευτερόλεπτα. Αν αυτό δεν είναι ύποπτο, δεν ξέρω τι θα μπορούσε να είναι. Στην πραγματικότητα, δεν υπήρχε κανένας απολύτως λόγος να βρίσκονται στο αεροσκάφος. Ο μόνος λόγος για να ισχυριστεί κανείς ότι δύο άνθρωποι βρίσκονταν σε ένα τηλεχειριζόμενο βομβαρδιστικό με ένα τεράστιο ευαίσθητο φορτίο είναι για να μπορέσει να σκηνοθετήσει το θάνατό τους. Λέω ευαίσθητο επειδή ο Τζο Τζούνιор υποτίθεται ότι είχε προειδοποιηθεί ότι η βόμβα θα μπορούσε να εκραγεί κατά λάθος. Αυτό είναι άλλο ένα τεράστιο κόκκινο πανί εδώ. Ήταν μια πληροφορία που τοποθετήθηκε, έτσι ώστε οι άνθρωποι μετά να πουν, "Ω, καλά, τον προειδοποίησαν. Ήταν μεγάλο ρίσκο. Καβαλούσε δυναμίτη." Αν σχεδιάζετε ένα ψεύτικο ατύχημα, το καλύτερο πράγμα που μπορείτε να κάνετε είναι να το κάνετε να φαίνεται ότι το ατύχημα δεν ήταν τόσο απίθανο- τότε ο κόσμος είναι πιο πιθανό να το δεχτεί, φυσικά.

Αναρωτηθείτε επίσης αν ο στρατός πρόκειται να βάλει τον γιο ενός από τους πλουσιότερους ανθρώπους στην Αμερική σε μια κατάσταση υψηλού κινδύνου όπως αυτή. Ο Τζο, ο πρεσβύτερος, ήταν ένας από τους δέκα πλουσιότερους ανθρώπους στην Αμερική εκείνη την εποχή, και δεν υπάρχει καμία πιθανότητα ο στρατός να βάλει τον πρώτο του γιο σε μια τέτοια γελοία θέση, πόσο μάλλον να τον αφήσει να συμμετάσχει "εθελοντικά" σε αυτήν. Η ιστορία του στρατού είναι μια ιστορία μεγαλειωδών λαθών, αλλά όχι αυτού του είδους. Αυτό είναι το μόνο πράγμα που ο στρατός κάνει πάντα σωστά. Κρατάει τα πλούσια αγόρια μακριά από παράλογες καταστάσεις όπως αυτή, για προφανείς λόγους. Δεν υπήρχε κανένας λόγος για τον Τζο Τζούνιор να είναι στο αεροπλάνο και κάθε λόγος για να μην είναι. Τα αγόρια της ανώτερης τάξης μπαίνουν σε επικίνδυνες καταστάσεις περιστασιακά, αλλά μόνο όταν υπάρχει η δυνατότητα μεγάλης δόξας. Εδώ δεν υπήρχε καμία πιθανότητα δόξας ή ηρωισμού, παρά μόνο εξαιρετικά υψηλά επίπεδα περιττού κινδύνου. Δεν υπάρχει καμία πιθανότητα ο στρατός να επέτρεπε στον Τζο Τζούνιор να βρίσκεται πραγματικά στο αεροπλάνο. Θα του επέτρεπαν μόνο να "φαίνεται" ότι βρισκόταν σε αυτό το αεροπλάνο, υπό τις διαταγές του ίδιου του Τζο, του πρεσβύτερου.

Αυτό επιβεβαιώνεται από την εμπειρία του Τζο Τζούνιор στο στρατό μέχρι εκείνη τη στιγμή. Η πρώτη του αποστολή ήταν στην Καραϊβική, και όπως όλοι γνωρίζουμε, εκεί δεν ήταν ακριβώς το μάτι

της καταιγίδας στον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο. Στη συνέχεια στάλθηκε στην Αγγλία, αλλά ήταν "επίγειος", που σημαίνει, υποθέτω, ότι δεν είχε τοποθετηθεί σε αεροπλανοφόρο. Αντ' αυτού, του ανατέθηκε ένα από τα λιγότερο επικίνδυνα καθήκοντα για τους πιλότους: να πετάει αποστολές σε υποβρύχια. Τα υποβρύχια μπορούσαν να προσβληθούν από μεγάλα ύψη, χρησιμοποιώντας ραντάρ, πάνω από τα αντιαεροπορικά τους, και αν το υποβρύχιο δεν βρισκόταν στην επιφάνεια, δεν θα υπήρχαν αντιαεροπορικά. Όπως και με τις αποστολές του Τζον, έτσι και του Τζο έχουν γεμίσει εκ των υστέρων- αλλά, εκτός από το ότι προσφέρθηκε εθελοντικά για το ψεύτικο ρομποτικό αεροπλάνο, ο Τζο δεν έκανε ποτέ κάτι ηρωικό. Ο Τζο έλαβε μετάλλια "μετά θάνατον" για τον ψεύτικο θάνατό του, αλλά δεν έλαβε κανένα πριν από αυτό. Ήταν στην Αγγλία για λιγότερο από ένα χρόνο, και δεν μας λένε σε πόσες αποστολές υποβρυχίων πήγε, ή πόσες "σκοτωμούς" έκανε

συμμετείχε. Ο Τζον ισχυρίστηκε αργότερα ότι κάποιοι από τους συγκυβερνήτες του Τζο είχαν πεθάνει, αλλά δεν μας δίνονται λεπτομέρειες, όπως αν είχαν σκοτωθεί ενώ βρισκόταν και ο ίδιος στο σκάφος ή αν είχαν πεθάνει από τροφική δηλητηρίαση στη βάση. Εάν ο Joe είχε επιβιώσει από μια επίθεση ενώ άλλοι πέθαναν, είναι πιθανό να είχε παρασημοφορηθεί γι' αυτό με κάποιο τρόπο.

Κάτι άλλο είναι ύποπτο στο βιογραφικό του Joe. Η Wikipedia μας λέει ότι ο Τζο, ο πρεσβύτερος, είχε συμφωνήσει να υποστηρίξει τον Ρούσβελτ, αν ο Ρούσβελτ υποστήριζε την υποψηφιότητα του Τζο, του νεότερου, για κυβερνήτης της Μασαχουσέτης το 1942. Το πρόβλημα με αυτό είναι ότι ο Τζούνιор ήταν μόλις 26 ετών το 1941 και δεν είχε καν αποφοιτήσει από τη νομική σχολή. Μας λένε ότι ο Τζούνιор εγκατέλειψε τη νομική σχολή για να πάει στον πόλεμο- σχεδίαζε να εγκαταλείψει τη νομική σχολή για να θέσει υποψηφιότητα για κυβερνήτης; Όχι, αυτή η ιστορία είναι φτιαγμένη για να μας κάνει να πιστέψουμε ότι ο πρεσβύτερος υποστήριζε τον Ρούσβελτ γύρω στο 1940, ενώ η αλήθεια είναι ακριβώς το αντίθετο. Στον πρεσβύτερο δεν άρεσε ποτέ το New Deal: όλοι οι πλούσιοι το μισούσαν. Ο Ρούσβελτ τον διόρισε σε διάφορες θέσεις για να τον κρατήσει μακριά από μελάδες, αλλά όταν ο Sr. έχασε τη θέση του στην αυλή του Αγίου Ιακώβου ήταν ελεύθερος να δημιουργήσει ξανά μελάδες, και το έκανε. Πώς; θα ρωτήσετε, και γιατί θα έπρεπε αυτός και ο Τζούνιор να σκηνοθετήσουν τον θάνατο του Τζούνιор;

Για να απαντήσουμε σε αυτό, πρέπει να πάμε πίσω στο 1933 και στο πραξικόπημα των Morgan/DuPont. Αυτό το πραξικόπημα ματαιώθηκε από τον στρατηγό Smedley Butler, αλλά έχουμε κάποια περιέργα γεγονότα που έφτασαν σε εμάς. Σύμφωνα με ένορκες καταθέσεις ενώπιον του Κογκρέσου, οι συνωμότες ήθελαν να καταλάβουν την κυβέρνηση με μια μυστική μέθοδο, η οποία συνίστατο σε δύο βασικά χαρακτηριστικά. Πρώτον, ο Ρούσβελτ θα πείθονταν να προσποιηθεί ασθένεια. Η πολιομυελίτιδα του θα του επέτρεπε να το κάνει αυτό εύκολα, και το "κοινό θα ήταν εύκολο να ξεγελαστεί". Για να τον βοηθήσει στις δύσκολες στιγμές του, θα διόριζε έναν γενικό γραμματέα ως νέα θέση στο υπουργικό συμβούλιο. Αυτή η νέα θέση θα λειτουργούσε ως υποπρόεδρος ή δεύτερος πρόεδρος, με όλες τις εξουσίες του προέδρου εκτός από τον τίτλο. Εάν ο Ρούσβελτ δεν συμφωνούσε με αυτό το σχέδιο, ο στρατηγός και ο στρατός του από συνταξιούχους στρατιώτες θα αναλάμβαναν την εξουσία με τη βία. Η ιστορία αυτή είναι γνωστή, αλλά οι σχολιαστές έχουν επικεντρωθεί κυρίως στην απειλή της σωματικής βίας. Για τα υπόλοιπα δεν υπήρξε σχεδόν κανένας σχολιασμός. Αλλά είναι τα δύο σημεία που συνθέτουν το σχέδιο που πρέπει να τραβήξουν την προσοχή μας. Και πάλι, 1) η προσποίηση ασθένειας, 2) ένας δεύτερος ή σκιάδης πρόεδρος.

Αυτό συνέβη λίγα 1945, χρόνια 12 αργότερα.

Πρέπει να θυμόμαστε ότι ο Ρούσβελτ ήταν μόλις 62 ετών όταν λέγεται ότι πέθανε. Ναι, φαινόταν άσχημα στο τέλος, αλλά αν θέλεις να φαίνεσαι άσχημα, μπορείς να φαίνεσαι άσχημα. Είναι το πιο εύκολο πράγμα που μπορείς να κάνεις, ειδικά όταν είσαι πάνω από Το πώς έδειχνε ο 60. Ρούσβελτ δεν σημαίνει τίποτα, αφού η προσποίηση ασθένειας γίνεται καθημερινά από μαθητές δημοτικού. Οι συνωμότες του 1933 είχαν δίκιο: είναι εύκολο να ξεγελάσεις τους ανθρώπους σε αυτό το θέμα. Το μόνο που χρειάζεσαι είναι η επιθυμία να το κάνεις. Αυτό μας αφήνει με τον σκιάδη πρόεδρο. Στη δεκαετία που μεσολάβησε από το 1933, οι πλούσιοι τύποι όπως ο Morgan, ο Dupont και ο Kennedy είχαν αλλάξει κάπως το σχέδιο. Αντί να εγκαταστήσουν έναν σκιάδη πρόεδρο, θα ήταν πολύ πιο έξυπνο και χρήσιμο να εγκαταστήσουν έναν *αόρατο* πρόεδρο. Θα εξακολουθούσαν να έχουν δύο Προέδρους, έναν πραγματικό και έναν ψεύτικο, αλλά αυτή τη φορά ο πραγματικός θα ήταν υπόγειος. Ένας υπόγειος πρόεδρος είναι πολύ καλύτερος από έναν σκιάδη πρόεδρο, αφού ένας υπόγειος πρόεδρος δεν υφίσταται κανέναν έλεγχο και δεν απαντά σε καμία ερώτηση. Δεν χρειάζεται να εξαγοράσετε τον Τύπο σε αυτή την περίπτωση, μπορείτε απλώς να τον στείλετε σε ένα ατελείωτο κυνήγι χήνας πίσω από τον ψεύτικο Πρόεδρο.

Ένα άλλο σημαντικό πράγμα είχε αλλάξει μεταξύ 1933 και 1945. Οι οικογένειες αποφάσισαν να τοποθετήσουν έναν δικό τους στη θέση του Αόρατου Προέδρου. Το 1933, σχεδίαζαν να τοποθετήσουν τον στρατηγό Χιου Τζόνσον στη θέση του βοηθού προέδρου. Αλλά μέχρι το 1945 είχαν δει έναν καλύτερο τρόπο: να βάλουν ένα (ή περισσότερα) από τα *δικά τους παιδιά* στη θέση αυτή.

Ποιος θα ήταν αυτός ο αόρατος πρόεδρος; Ο Τζόζεφ Κένεντι Τζούνιор. (για παράδειγμα). Ήταν

νέος και δυνατός και μόλις πρόσφατα "απεβίωσε", οπότε ήταν ήδη αόρατος. Το μόνο που έχετε να κάνετε είναι να τον εγκαταστήσετε πίσω από τον Τρούμαν, μόλις ξεφορτωθείτε τον Ρούσβελτ.

Αλλά πώς έφτασαν στον Τρούμαν, ρωτάτε; Δεν τον "έφτασαν", αφού ήταν ήδη ο άνθρωπός τους. Τον τοποθέτησαν ως αντιπρόεδρο, όταν δημιουργούνταν το ψηφοδέλτιο του 1944. Ο Τρούμαν δεν ήταν η επιλογή του Ρούσβελτ, όπως είναι γνωστό. Ο Ρούσβελτ ελάχιστα γνώριζε τον Τρούμαν. Τον Τρούμαν επέλεξαν πολιτικά αφεντικά από τη Νέα Υόρκη, το Σικάγο και το Σεντ Λούις, συμπεριλαμβανομένων των διαβόητων Ρόμπερτ Χάνεγκαν και Έντουαρντ Φλιν.

Μετά την πτώση του Τομ Πέντεργκαστ, ο Χάνεγκαν ήταν ο πιο διεφθαρμένος άνθρωπος στο Μιζούρι. Έτσι, ο Τρούμαν ουσιαστικά επιλέχθηκε από μια ομάδα πολιτικών μαφιόζων, παρά τις επιθυμίες του Ρούσβελτ. Αυτό είναι γνωστό, αλλά η αμφισβήτηση πάντα σταματά μαγικά εκεί. Οι πολιτικοί μαφιόζοι δεν είναι στην κορυφή της τροφικής αλυσίδας. Η πολιτική δεν είναι σκοπός, είναι μέσο. Οι πολιτικοί μαφιόζοι εκλέγουν ανθρώπους για λόγους, και αυτοί οι λόγοι είναι οικονομικοί. Θα πρέπει λοιπόν να αναζητήσουμε τους ληστές βαρόνους που κινούν τα νήματά τους. Ψάχνουμε τον J.P. Morgan, τον Pierre Dupont και, φυσικά, τον Joseph Kennedy Sr. Αν υποθέσουμε ότι ο πρεσβύτερος δεν ήταν ήδη μέρος του πραξικοπήματος το 1933, ήταν βέβαιο ότι θα είχε ενταχθεί σε αυτό μετά το 1938, όταν το μίσος του για τον Ρούσβελτ έφτασε σε νέα επίπεδα. Επιπλέον, γνωρίζουμε ότι συναντήθηκε με τον Τρούμαν το 1944, πριν από τις εκλογές.³ Σε αυτή τη συνέντευξη με τον Joseph Casey το 1967, ο Casey λέει: "Ο Hannegan είπε ότι θεωρούσε τον Joe Kennedy τον Ιρλανδό με τη μεγαλύτερη επιρροή στη χώρα, μεγαλύτερη επιρροή από τον Jim Farley. Και έτσι ο Τζο Κένεντι κλήθηκε και ήρθε από το Ακρωτήριο για να δει τον [υποψήφιο αντιπρόεδρο] Τρούμαν το '44. Έτσι, βοήθησε στην εκλογή του Ρούσβελτ το '44".

Διαβάστε το προσεκτικά. Ο Τζο δεν συμμετείχε στην εκστρατεία του Ρούσβελτ μέχρι που το έκανε ο Τρούμαν. Προφανώς ο Τζο ενδιαφερόταν να εκλεγεί ο Τρούμαν, αλλά όχι ο Ρούσβελτ. Γιατί; Επειδή ήταν ήδη γνωστό (από πολλούς πλούσιους ανθρώπους που δεν ήταν γιατροί) ότι ο Ρούσβελτ δεν θα μπορούσε να διαρκέσει έξι μήνες στην τέταρτη θητεία του, και αυτό θα έκανε τον Τρούμαν πρόεδρο. Αν οι συνωμότες μπορούσαν να βάλουν τον άνθρωπό τους ως αντιπρόεδρο, η μισή δουλειά τους είχε γίνει. Θα μπορούσαν να του υποσχεθούν τη θέση του ψεύτικου Προέδρου, και όλη τη δόξα και τα χρήματα που συνεπάγεται αυτό, ενώ ο δικός τους άνθρωπος, ο Τζο Τζούνιор, θα μπορούσε να εγκατασταθεί ως πραγματικός Πρόεδρος.

Σκεφτείτε τις εκλογές του 1948, στις οποίες ο Τρούμαν εμφανίστηκε ως δια μαγείας από το πουθενά στη μέση της νύχτας, κερδίζοντας με διαφορά χιλίων ψήφων σε τρεις πολιτείες (Οχάιο, Ιλινόις και Καλιφόρνια). Ποιος θα μπορούσε να πετύχει μια τέτοια κλοπή εκτός από τους πολιτικούς μαφιόζους με τους οποίους είχε σχέση ο Τρούμαν; Θυμηθείτε, ο Τρούμαν ξεκίνησε με τον μεγαλύτερο πολιτικό μαφιόζο της εποχής, τον Τομ Πέντεργκαστ, και στη συνέχεια μεταπήδησε στον δεύτερο μεγαλύτερο, τον Χάνεγκαν, όταν ο Πέντεργκαστ έπεσε στον τοίχο. Θυμηθείτε επίσης ότι η δημοτικότητα του Τρούμαν το 1948 ήταν στα 30, το Δημοκρατικό κόμμα ήταν τριχοτομημένο (Γουάλις και Θέρμοντ), υπήρχαν νέες ρεπουμπλικανικές πλειοψηφίες στο Κογκρέσο και ο Τρούμαν δεν ήταν ούτε έξυπνος ούτε χαρισματικός. Η ιστορία έχει ξαναγραφτεί για να μας πείσει ότι ο Τρούμαν ξεσήκωνε τα πλήθη στις περιόδους του, αλλά αυτό είναι απλώς προπαγάνδα. Ο Τρούμαν δεν θα μπορούσε να ηλεκτρίσει ούτε μια λάμπα 15 βατ. Είχε κερδίσει την έδρα του στη Γερουσία όχι με ομιλίες που ηλεκτρίζουν, αλλά με το γέμισμα της κάλπης, και έγινε αντιπρόεδρος και πρόεδρος με την ουρά του Ρούσβελτ. Μόνο ανόητοι θα αποδέχονταν την πρόταση ότι η "νίκη" του ήταν 1948 μια εκλογική ανατροπή ή ένας θρίαμβος του αυτσαίντερ. Ήταν μια αριστοτεχνική εξαπάτηση του κοινού, που δεν ξεπεράστηκε μέχρι το 1963 και το 2001.

Αυτό καθιστά το "το χρήμα σταματά εδώ" του Τρούμαν ένα από τα μεγαλύτερα κρυφά αστεία στην ιστορία. Ο πρώτος ψεύτικος πρόεδρος των ΗΠΑ βάζει μια πινακίδα στο γραφείο του που λέει: "Το χρήμα σταματά εδώ". Αυτοί οι τύποι έχουν αίσθηση του χιούμορ, αν μη τι άλλο.

Θυμηθείτε επίσης ότι η Πράξη Εθνικής Ασφάλειας είχε τεθεί σε εφαρμογή το 1947, κοντά στο τέλος της πρώτης θητείας του Τρούμαν. Αυτός ψηφίστηκε ειδικά για να εξασφαλίσει την επανεκλογή του Τρούμαν, εγκαθιστώντας μια μυστική κυβέρνηση με επικεφαλής τη νεοσύστατη NSC και τη CIA, αλλά με άλλες μυστικές επιτροπές κάτω από αυτές. Η Πράξη Εθνικής Ασφάλειας πουλήθηκε ως μεταπολεμική αναδιάρθρωση, ενοποίηση και εξορθολογισμός των διαφόρων στρατιωτικών υπηρεσιών, αλλά αυτό ήταν μόνο το γλάσο. Το πιο σημαντικό είναι ότι ο νόμος προέβλεπε τη δημιουργία πραγματικών κυβερνητικών υπηρεσιών, που χρηματοδοτούνταν από πραγματικά φορολογικά δολάρια, έτσι ώστε η υπόγεια κυβέρνηση να μπορεί να αξιοποιεί το δημόσιο ταμείο με έναν ημι-νόμιμο τρόπο. Η υπόγεια κυβέρνηση θα μπορούσε να χρησιμοποιήσει απευθείας τα ομοσπονδιακά φορολογικά δολάρια για να κλέψει εκλογές, να διεξάγει μυστικούς ξένους πολέμους και να διεξάγει κάθε είδους μυστικές επιχειρήσεις τόσο στο εξωτερικό όσο και στο εσωτερικό. Το κάνουν από τότε, όπως

γνωρίζουμε πλέον από τα διάφορα σκάνδαλα Watergate και Ιράν-Κόντρα που ήρθαν στην επιφάνεια κατά τη διάρκεια των δεκαετιών.

Πρωτίστως, όμως, οι εκλογές του 1948 έπρεπε να κλαπούν για να προστατευθεί ο υπόγειος πρόεδρος, και ο νόμος του 1947 συνέβαλε καθοριστικά σε αυτό. Χωρίς τον νόμο, αυτές οι εκλογές έπρεπε να κλαπούν με ιδιωτικά χρήματα, αλλά μετά το 1947 μπορούσαν να χρηματοδοτήσουν όλα τα εγκλήματά τους με ομοσπονδιακά χρήματα. Από τότε οι δισεκατομμυριούχοι μαφιόζοι που είχαν καταλάβει την κυβέρνηση απέκτησαν μια αύρα αξιοπρέπειας: πληρώνονταν πλέον

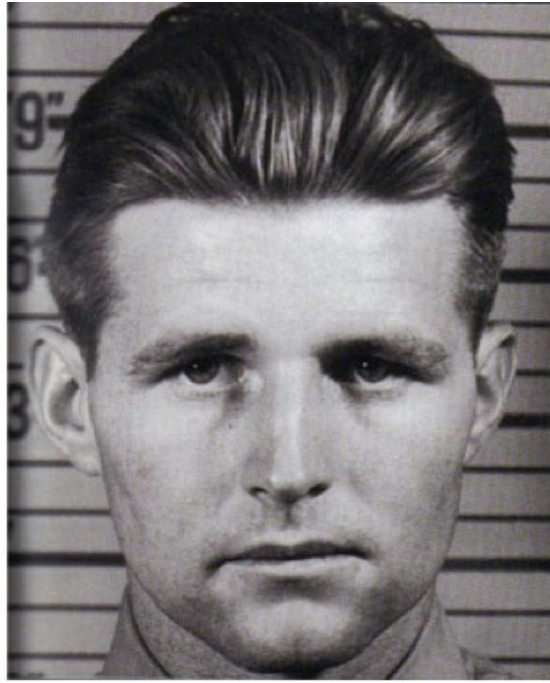
από το υπουργείο Οικονομικών και δεν χρειάστηκε να καταφύγει σε άλλες κατώτερες μορφές κλοπής και εκφοβισμού. Για παράδειγμα, η μυστική κυβέρνηση θα μπορούσε πιθανότατα να εξαγοράσει ή να εκφοβίσει τον Dewey, όπως είχε κάνει με τους υπόλοιπους, αλλά ήταν πολύ πιο αποτελεσματικό να μην χρειαστεί να ασχοληθεί με αυτό. Αν έκλεβες τις εκλογές με αρκετά πονηρό τρόπο, ακόμη και οι εχθροί σου μπορεί να μην σε υποπτευθούν.

Έτσι, η υπόγεια κυβέρνηση έπρεπε να είναι σίγουρη για τον Τρούμαν. Έπρεπε να εξασφαλίσουν την επανεκλογή του. Η μυστικότητα ήταν η πρώτη γραμμή άμυνας και οποιαδήποτε αλλαγή ομάδας θα την έθετε σε κίνδυνο. Πρέπει να είσαι σίγουρος για τον άνθρωπό σου όταν μπαίνεις μέσα. Οι πλούσιοι ήταν σίγουροι για τον Αϊζενχάουερ από την αρχή, αφού αυτοί τον συνέταξαν, και από τους 1960Κένεντι είχαν επίσης έναν από τους γιους τους στον θρόνο των μαριονετών.

Το οποίο αφήνει μόνο ένα κενό που πρέπει να καλυφθεί σε αυτό το μέρος της ιστορίας. Γιατί η αλλαγή από τον Τζο Τζούνιор στον Τζακ το 1963; Υποθέτω ότι ο Τζο Τζούνιор ήταν ένας Κρυμμένος Βασιλιάς για σχεδόν 20 χρόνια και είχε κουραστεί. Τώρα ήταν σχεδόν 50 ετών και είχε κουραστεί να κυβερνά, ακόμη και με τη βοήθεια του πατέρα του. Είχε επίσης κουραστεί να τσακώνεται με τον μικρό του αδελφό. Ο Τζο, ο πρεσβύτερος, ανακάλυψε ότι ήταν λάθος να έχει έναν γιο και στις δύο θέσεις, του βασιλιά και του προέδρου (γι' αυτό και ο Μπόμπι απαίτησε αργότερα από τον Τέντι να βγει από την κούρσα του 1972). Τελικά, ο Τζο Τζούνιор αποχώρησε και άφησε τα σκήπτρα στον Τζακ. Ο Τζο αποσύρθηκε και έζησε τη ζωή του ιδιωτικά. Όπως βλέπετε, αυτό ήταν άλλο ένα πλεονέκτημα του να είσαι ένας υπόγειος βασιλιάς. Εφόσον δεν ήσουν Βασιλιάς ούτε εκ γενετής ούτε στο επίκεντρο της δημοσιότητας, μπορούσες να αποσυρθείς όποτε ήθελες. Είτε αυτό είτε ο Τζο πέθανε το 1963 από άγνωστες σε εμάς αιτίες.

Πριν αφήσουμε τον Τζο Τζούνιор, σας παρακαλώ να παρατηρήσετε μερικές άλλες ανωμαλίες. Δεν σας φάνηκε ποτέ παράξενο το γεγονός ότι η φατρία Κένεντι είχε τόσο έναν Τζόζεφ Πάτρικ Κένεντι Τζούνιор όσο και έναν Τζόζεφ Πάτρικ Κένεντι Β'; Πώς γίνεται αυτό; Ο Joseph Patrick Kennedy II υποτίθεται ότι είναι ο γιος του RFK. Αλλά αφού υπήρχε ήδη ένας Joseph Patrick Kennedy Jr., δεν θα έπρεπε ο πρώτος γιος του RFK να ονομάζεται Joseph Patrick Kennedy III; Ο *τρίτος*; Ήταν ο *τρίτος* Τζόζεφ Πάτρικ Κένεντι, στο κάτω κάτω. Είτε αυτοί οι άνθρωποι δεν μπορούν να μετρήσουν μέχρι το τρία είτε κάτι πολύ περίεργο συμβαίνει εδώ.

Βλέπουμε περισσότερες ενδείξεις για μαθηματικά προβλήματα όταν η σελίδα της Wikipedia για τον Τζο Τζούνιор μας λέει ότι ήταν στο Ναυτικό από το 1940-1944. Το οποίο είναι περίεργο, αν σκεφτεί κανείς ότι η σελίδα της Wiki παραπέμπει σε μια σελίδα του History.com που λέει ότι ο Joe, Jr. κατατάχθηκε τον Ιούνιο του 1941. Επίσης περίεργο είναι ότι ο Joe, Jr. μας πλασάρεται ως ένας μεγάλος ήρωας πολέμου, με μια Πορφυρή Καρδιά και επτά άλλα μετάλλια, αλλά με λίγο ψάξιμο βρίσκουμε επίσης αυτή τη φωτογραφία από το ναυτικό:

Είναι περίεργο που δεν βρίσκουμε καμία εξήγηση γι' αυτό σε κανένα από τα βιογραφικά. Αυτό είναι επίσης περίεργο:

Προσπάθησαν να δημιουργήσουν μια ψεύτικη σκιά για να μην μπορείτε να διαβάσετε τον βαθμό του εκεί, αλλά αν κοιτάξετε προσεκτικά θα δείτε ότι είναι σημαιοφόρος. Αλλά ο Τζο Τζούνιор λέγεται ότι είχε παρακολουθήσει δύο χρόνια νομικής στο Χάρβαρντ μέχρι τότε. Μας είπαν ότι εγκατέλειψε το τρίτο έτος για να καταταγεί. Αν περίμενε έναν ακόμη χρόνο για να καταταγεί, θα μπορούσε να καταταγεί ως υπολοχαγός, αφού θα ήταν επαγγελματίας. Το επίπεδο εισόδου για τους επαγγελματίες ήταν λοχαγός στον στρατό και υπολοχαγός στο ναυτικό. Αλλά ακόμη και έτσι, ως κάποιος που είχε ολοκληρώσει δύο χρόνια στη Νομική του Χάρβαρντ (και ως Κένεντι), το επίπεδο εισόδου του Τζο Τζούνιор θα έπρεπε να ήταν τουλάχιστον O2. Δεν θα έπρεπε ποτέ να γίνει σημαιοφόρος. Αλλά ανεξάρτητα από αυτό, [αυτή η φωτογραφία υποτίθεται ότι είναι από τον Ιανουάριο 1944](#). Λέγεται ότι ήταν "πιλότος PB4Y Liberator, VB-110, στην Αγγλία". Επίσης, παρατηρήστε ότι υποτίθεται ότι ήταν στην εφεδρεία του Ναυτικού. Αυτό σημαίνει N.R. Αφού όμως ο Τζο Τζούνιор υποτίθεται ότι κατατάχθηκε το 1941 και είχε τα φτερά του την άνοιξη του 1942, γιατί είναι ακόμα σημαιοφόρος στην Εφεδρεία του Ναυτικού το 1944; Τον Αύγουστο του 1944, ο Τζο Τζούνιор υποτίθεται ότι είναι υπολοχαγός. Αυτός ήταν ο τελικός του βαθμός. Οπότε υποτίθεται ότι πρέπει να πιστέψουμε ότι πήρε δύο προαγωγές μεταξύ Ιανουαρίου και Αυγούστου του 1944; Ο υπολοχαγός είναι δύο βαθμούς πάνω από τον σημαιοφόρο. Οι φωτογραφίες που σώζονται δεν ταιριάζουν με την ιστορία που σώζεται.

Σας υπενθύμισα ότι ο Τζο ο πρεσβύτερος ήταν ιδιοκτήτης των στούντιο RKO για πολλά χρόνια, αλλά για περισσότερες αποδείξεις των δεσμών μεταξύ των Κένεντι και του Χόλιγουντ, αρκεί να δούμε την καριέρα κάποιου όπως ο Τζακ Βαλέντι. Οι περισσότεροι γνωρίζουν τον Βαλέντι ως τον επί μακρόν (1966 έως 2004) πρόεδρο της Motion Picture Association of America. Οι ίδιοι άνθρωποι δεν γνωρίζουν ή δεν θυμούνται τι έκανε πριν από αυτό. Ο Βαλέντι αποφοίτησε από το Χάρβαρντ το 1948. Αυτό ήταν το δεύτερο έτος της CIA, παρεμπιπτόντως, το οποίο συνδέεται με πολλές από τις πρόσφατες εργασίες μου. Το 1960, η διαφημιστική εταιρεία του Βαλέντι δούλεψε για την εκστρατεία του Κένεντι για την προεδρία. Ο ίδιος ο Βαλέντι ήταν ο σύνδεσμος Τύπου για την εκδήλωση στο Ντάλας. Ήταν στην

αυτοκινητοπομπή. Στην τελετή ορκωμοσίας του Τζόνσον, μπορείτε να δείτε τον Βαλέντι στο βάθος.

Είναι ο μελαγχρινός τύπος που κάθεται στα αριστερά σας. Σύμφωνα με τη Wikipedia,

Στη συνέχεια έγινε ο πρώτος "ειδικός βοηθός" του [Λευκού Οίκου](#) του Τζόνσον και έζησε στον Λευκό Οίκο τους δύο πρώτους μήνες της προεδρίας του Τζόνσον. [5]

Αυτό είναι περίεργο, δεν θα το λέγατε; Είχε κάποιος πρόεδρος πριν από αυτόν μια ειδική βοηθό από διαφημιστική εταιρεία; Όχι. Μας πλασάρουν την ιδέα ότι ο Βαλέντι ήταν ένας γλείφτης του Τζόνσον, ο οποίος γλύφει μπροστά στη μεγαλειότητά του, αλλά όλα αυτά είναι μια βιτρίνα. Εμένα μου φαίνεται ότι ισχύει το αντίθετο: Ο Βαλέντι ήταν μάλλον ο σύνδεσμος της μυστικής κυβέρνησης, που παρακολουθούσε τον Τζόνσον για να βεβαιωθεί ότι δεν ξέφευγε ούτε κατά διάνοια από τη συμφωνία του. Μπορείτε να καταλάβετε και πάλι γιατί ο Τζόνσον δεν θα ήθελε να διεκδικήσει δεύτερη θητεία, με τον Βαλέντι να τον παρακολουθεί όλη μέρα.

Παίρνουμε περισσότερες αποδείξεις για την πραγματική δύναμη και θέση του Βαλέντι, όταν διαπιστώνουμε ότι το 1964 ήταν ήδη ο σύνδεσμος του Προέδρου με το Κογκρέσο, "έχοντας την ευθύνη να χειρίζεται τις σχέσεις με τη ρεπουμπλικανική ηγεσία του Κογκρέσου". Τι; Πώς ένας διαφημιστής είχε τα προσόντα να το κάνει αυτό; Μας λένε ότι ο Τζόνσον τον διόρισε σε αυτή τη θέση, αλλά αυτό είναι γελοίο. Γιατί ο πρόεδρος να διορίσει τον επικεφαλής μιας διαφημιστικής εταιρείας για να χειρίζεται τις σχέσεις με το Κογκρέσο; Βγάζει καθόλου νόημα αυτό; Και πάλι, όχι. Μου φαίνεται ότι ο Βαλέντι ήταν τα μάτια της CIA στο Κογκρέσο, εκεί για να κρατάει σημειώσεις, να αναφέρει και - τελικά- να μεταδίδει εντολές από τη μυστική κυβέρνηση στο Κογκρέσο.

Το 1966, ο Βαλέντι μετατέθηκε ξαφνικά στο Χόλιγουντ και πήγε απευθείας στην καρέκλα του προέδρου της ΜΡΑΑ. Αλήθεια; Κατευθείαν από τον Λευκό Οίκο στην ανώτατη εκτελεστική θέση στο Χόλιγουντ; Και πάλι, με βάση ποια πιθανά προσόντα; Ο Βαλέντι υποτίθεται ότι ήταν διαφημιστής. Τι στο διάολο ήξερε από παραγωγή ή διανομή ταινιών; Μας πλασάρουν την ιστορία ότι στην εταιρική Αμερική, τα στελέχη εργάζονται για να φτάσουν στην κορυφή, αλλά με λίγη μελέτη διαπιστώνουμε ότι αυτό δεν ισχύει ποτέ. Μια χούφτα από κορυφαίους τύπους μεταπηδούν από τη μια κορυφαία θέση στην άλλη χωρίς προφανή προσόντα, εμπειρία ή ορθολογικό βιογραφικό σημείωμα. Το μόνο πράγμα που φαίνεται να βρίσκουμε σε κάθε βιογραφικό σε κάθε τομέα είναι οι διασυνδέσεις με τη CIA.

Ας επιστρέψουμε όμως στους Κένεντι. Αποκαλύπταμε μια σειρά από παραποιημένες φωτογραφίες και στοιχεία. Ας δούμε λοιπόν μερικές από τις άλλες γνωστές φωτογραφίες της οικογένειας Κένεντι:

Υποτίθεται ότι είναι ο Τζο Τζούνιερ, η Κάθλιν και ο Τζον. Ο Τζον φαίνεται να τους προσπερνάει γρήγορα, έτσι δεν είναι; Δεν φαίνεται καν να ξέρει ότι είναι εκεί. Δεν θα μπορούσε, γιατί δεν είναι. Είναι μια επικόλληση. Για να το αποδείξω αυτό πολύ γρήγορα, σας παρακαλώ να μελετήσετε το φως στο πρόσωπο της Kathleen και του John. Κοιτάζουν και οι δύο ευθεία μπροστά, αλλά ενώ το πρόσωπο της Kathleen είναι σχεδόν πλήρως φωτισμένο, το πρόσωπο του John είναι μόνο *κατά το ήμισυ* φωτισμένο. Βλέπετε πώς το μισό πρόσωπο του John είναι στη σκιά, ενώ το πρόσωπο της Kathleen δεν είναι; Σε μια πραγματική φωτογραφία, αυτό θα ήταν αδύνατο.

Ίσως λοιπόν να θέλετε να αναρωτηθείτε γιατί ακόμη και οι φαινομενικά ασήμαντες φωτογραφίες της φατρίας Κένεντι είναι πλαστές. Ακόμη και όταν κανείς δεν πυροβολείται ή δεν πέφτει από αεροπλάνο, οι φωτογραφίες είναι προφανώς πλαστές. Αλλά υπάρχουν και πολλές άλλες. Ας μελετήσουμε μερικές από αυτές:

Ο Τζο Τζούνιор υποτίθεται ότι είναι ο προτελευταίος. Αλλά τον έβαλαν εκεί μέσα. Το κεφάλι του είναι πολύ μικρό και οι σκιές δεν ταιριάζουν. Συγκρίνετε τον με το κορίτσι ακριβώς μπροστά του. Τώρα μελετήστε τα σκούρα στα μαλλιά της σε σχέση με τα σκούρα στα μαλλιά του. Δεν ταιριάζουν. Θα πείτε ότι αυτό οφείλεται στο γεγονός ότι αυτή έχει καστανά μαλλιά και αυτός ξανθά. Αλλά αυτό δεν ισχύει για τρεις λόγους: 1) Η πλευρά της σκιάς μιας ξανθιάς θα ήταν περίπου *το ίδιο* σκούρο με την πλευρά της σκιάς μιας μελαχρινής. Στις φωτογραφίες, τα δύο χρώματα μαλλιών δεν έχουν διαφορετική σκιά. 2) Συγκρίνετε τη φωτεινή πλευρά των μαλλιών της σε σχέση με τη φωτεινή πλευρά των δικών του. Πολύ μικρή διαφορά, σωστά; Γιατί, λοιπόν, οι ανοιχτές πλευρές των μαλλιών τους είναι ίδιες, αλλά οι σκούρες πλευρές εντελώς διαφορετικές; 3) Ο Τζο δεν ήταν ξανθός. Συμβουλευτείτε τις προηγούμενες φωτογραφίες.

Εδώ είναι ένα ακόμη ανατριχιαστικό paste-up:

Πιστεύει κανείς ότι αυτό μοιάζει αληθινό; Κοιτάξτε τον Μπόμπι. Είναι δισδιάστατος; Είναι απίστευτο πώς μπορεί να χωρέσει στο χώρο ανάμεσα στον Τζακ και τον Τέντι χωρίς να καταλαμβάνει καμία από τις διαστάσεις y. Ολόκληρο το σώμα του έχει πάχος μόνο μια ίντσα, υποθέτω.

Και εδώ είναι ένα άλλο:

Αυτή η εικόνα έχει πολλές σοβαρές ανωμαλίες, η χειρότερη από τις οποίες είναι και πάλι ο Joe, Jr. Είναι προφανές με μια ματιά ότι έχει κολληθεί εκεί. Γιατί ο μεγαλύτερος γιος να είναι έτσι μακριά από την άλλη πλευρά; Γιατί το δεξιό πέτο του κοστούμι του ταιριάζει ακριβώς με αυτό του Τζον; Γιατί όλες οι σκιές του είναι δύο αποχρώσεις πιο ανοιχτές από όλων των άλλων; Αυτή η φωτογραφία έχει αναδημοσιευτεί με πολύ κακή ανάλυση, αλλά θα έλεγα ότι ο Τζον έχει επίσης επικολληθεί εκεί, καθώς και η Ρόουζ (η γυναίκα ανάμεσα στον Τζον και τον Τζο Τζούνιор). Κοιτάξτε το φωτοστέφανο γύρω από το κεφάλι της! Και γιατί η μητέρα να είναι στην τελευταία σειρά;

Αυτό είναι επίσης ψεύτικο:

Η απόδειξη βρίσκεται και πάλι στα μαλλιά. Συγκρίνετε τα μαλλιά του Τζο Τζούνιор με του Τζον. Βλέπετε πώς οι σκιές δεν ταιριάζουν; Ούτε κατά διάνοια. Ή κοιτάξτε τις σκιές κάτω από τα πηγούνια τους. Και πάλι, τουλάχιστον δύο αποχρώσεις διαφορετικές.

Και ένα άλλο:

Ένα προφανές ψεύτικο, που δεν θα ξεγελούσε κανέναν. Ο Τζον είναι αυτός που έχει επικολληθεί εκεί πιο προφανώς, αν και νομίζω ότι όλοι είναι. Καμία από τις γραμμές γύρω από τις φηγούρες δεν είναι σωστή.

Εδώ είναι μια οικογενειακή φωτογραφία που είναι αρκετά πειστική με την πρώτη ματιά:

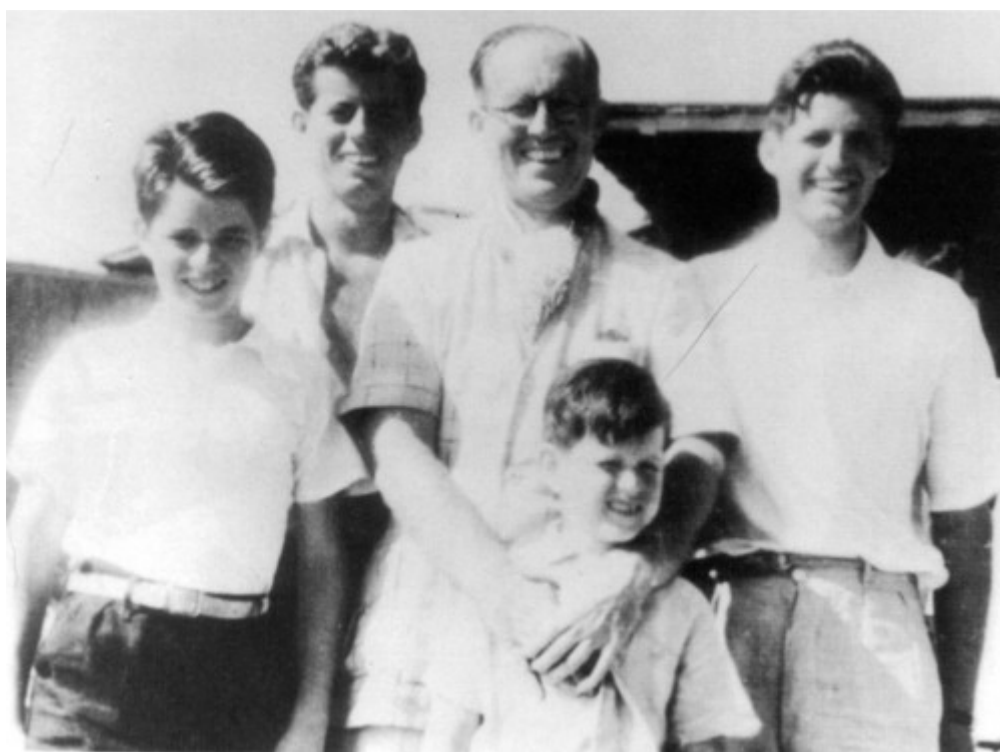
Αλλά πού είναι ο Τζο Τζούνιορ; Λέω ότι είναι πειστικό, αλλά ο Ρόουζ έχει κολληθεί και εδώ. Ο φωτισμός στο πρόσωπό της είναι διαφορετικός από την υπόλοιπη φωτογραφία. Βλέπετε πως το πρόσωπό της φαίνεται πολύ πιο λευκό από το λαιμό της; Αυτό δείχνει ότι έχει κολληθεί.

Εδώ είναι ένα με τον Joe Jr., αλλά και πάλι τον βρίσκουμε κολλημένο πολύ φτωχά.

Δεν χρειάζεται καν να μελετήσουμε τις σκιές εδώ, γιατί μπορούμε να καταλάβουμε ότι είναι κολλημένος με μια ματιά: είναι πολύ μικρός. Το κεφάλι του είναι μικρότερο από τα κεφάλια των γυναικών δίπλα του. Παρατηρήστε επίσης ότι φοράει ένα σκούρο χρώμα, ενώ όλοι οι άλλοι είναι στα λευκά. Υποθέτω ότι δεν διάβασε το υπόμνημα. Νομίζω ότι και η Ρόουζ είναι επίσης κολλημένη. Γιατί είναι πάντα στην τελευταία σειρά; Δεν θα έπρεπε να είναι δίπλα στον Τζο τον πρεσβύτερο;

Και ένα άλλο:

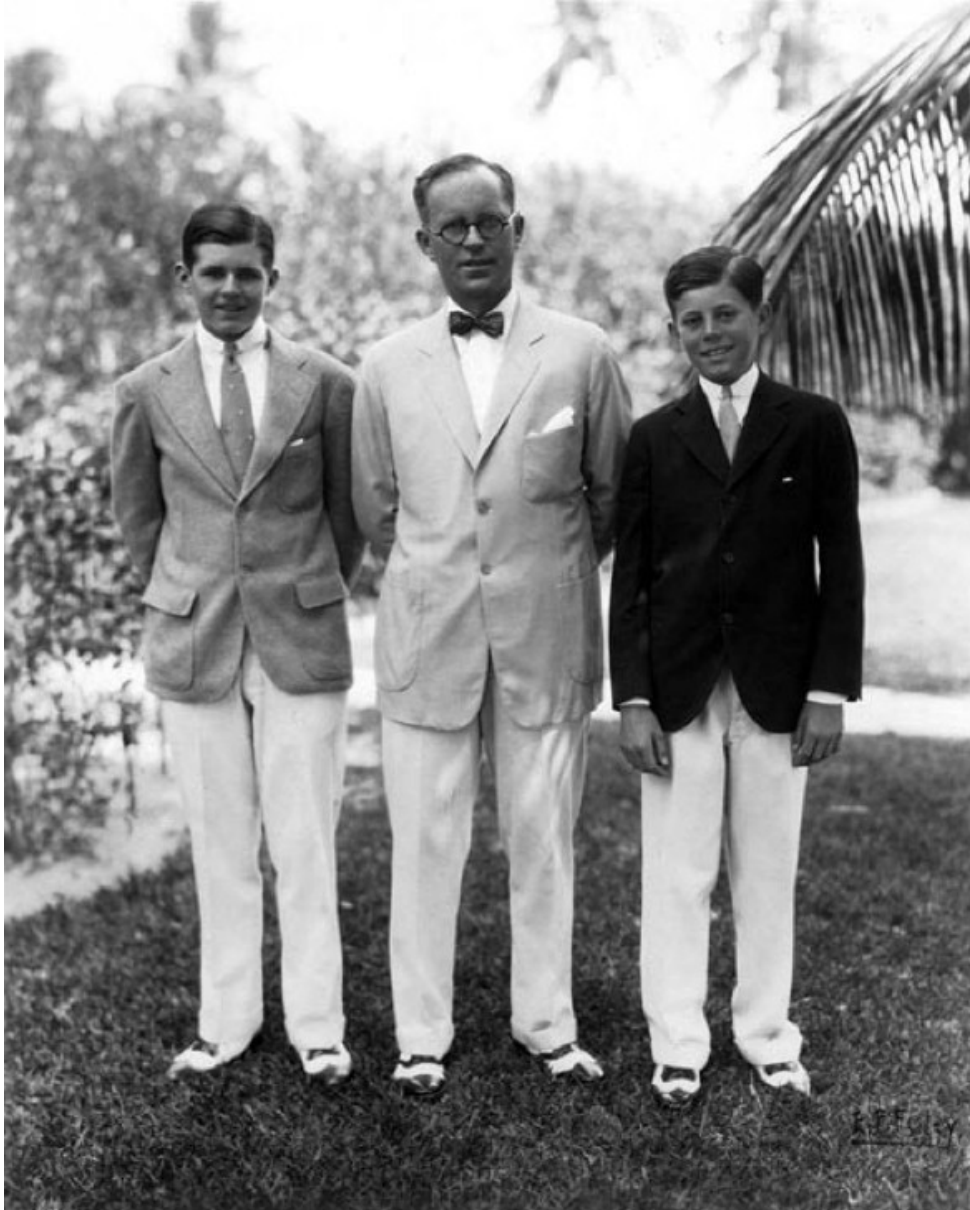

Οι σκιές του Τζον και του Τζο Τζούνιор και πάλι δεν ταιριάζουν. Αυτή είναι μια καλύτερη απομίμηση από τις άλλες, και η έλλειψη ανάλυσης κρύβει τα περισσότερα προβλήματα. Αλλά μελετήστε τα πηγούνια τους. Ο Τζο Τζούνιор είναι στραμμένος λίγο πιο μακριά από τον ήλιο απ' ό,τι ο Τζον. Το πηγούνι του θα έπρεπε να είναι πιο σκιερό, αλλά είναι λιγότερο σκιερό. Το ίδιο ισχύει και για το υπόλοιπο πρόσωπό του, το οποίο έχει φάτα που κινούνται περισσότερο στη μέση από το πρόσωπο του Τζον, ενώ θα έπρεπε να έχει λιγότερα. Νομίζω ότι ο Τζον ήταν κολλημένος σε αυτό. Και σε αυτό:

Αυτό είναι παράξενο από αριστερά προς τα δεξιά. Γιατί τα πόδια είναι όλα τόσο σκούρα; Ενώ το μωρό είναι κατάλευκο; Αλλά ας μείνουμε με τον Τζον και τον Τζο, εδώ. Κοιτάξτε τις σκιές κάτω από τα πηγούνια τους. Ο Τζον είναι ανοιχτόχρωμος ενώ ο Τζο είναι σκούρος. Δεν ήταν εκεί μαζί.

Τι γίνεται με αυτό το διάσημο;

Ψεύτικο. Και τα τρία κεφάλια έχουν διαφορετικό φωτισμό. Ο Τζο Τζούνιερ φωτίζεται από πάνω αριστερά. Ο Τζο, ο πρεσβύτερος είναι φωτισμένος από πάνω. Ο Τζον φωτίζεται επίσης από πάνω, αλλά η πηγή φωτός του είναι περισσότερο μπροστά του, έτσι ώστε να μην έχει τις γρήγορες αλλαγές στον τόνο που έχουν οι άλλοι δύο. Για να το δείτε πιο γρήγορα, κοιτάξτε τις σκιές στις κόγχες των ματιών του Joe Jr. Τώρα κοιτάξτε τις σκιές του Τζον. Δεν μπορείτε να δείτε το λευκό των ματιών του Joe Jr. αλλά μπορείτε να δείτε το λευκό των ματιών του John. Το κεφάλι του Τζο Τζούνιερ είναι και πάλι πολύ μικρό. Θα έλεγα ότι και τα τρία κεφάλια έχουν επικολληθεί. Κοιτάξτε επίσης πόσο μικρός φαίνεται ο Τζο ο πρεσβύτερος! Δεν θυμάμαι να έχω διαβάσει ότι ήταν 1,75 μ. Ο τύπος στη μέση είναι μόνο μισό κεφάλι ψηλότερος από έναν 11χρονο.

Και ένα άλλο:

Αυτός υποτίθεται ότι είναι ο Τζο Τζούνιορ στα δεξιά. Αλλά για άλλη μια φορά έχει επικολληθεί. Δεν έχει ανταύγειες στην κορυφή του κεφαλιού του, όπως οι άλλοι, και το κεφάλι του είναι πολύ μικρό. Η Ρόουζ είναι επίσης κολλημένη σε αυτό. Προσέξτε τη μύτη της. Γιατί είναι η μόνη στη φωτογραφία με λευκή μύτη; Επειδή η φωτογραφία της τραβήχτηκε με διαφορετικό φωτισμό και επικολλήθηκε σε αυτή.

Τι λες γι' αυτό;

Ψεύτικο. Το κεφάλι του Τζον είναι δύο αποχρώσεις πιο ανοιχτό από του Τζο. Επίσης, κοιτάξτε τα πόδια του Τζο. Τι συμβαίνει εκεί; Υποτίθεται ότι φοράει καλσόν;

Και ένα άλλο:

Υποτίθεται ότι είναι ο Τζο και ο Τζον. Έχεις την αίσθηση ότι είναι και οι δύο μαζί εκεί; Εγώ όχι. Ο Τζο είναι προφανώς κολλημένος σε αυτό το φόντο. Πολύ άσχημα.

Τώρα ξέρουμε γιατί οι Κένεντι χρειάστηκε να κλέψουν τις φωτογραφίες του Ζακ Λόου από το Παγκόσμιο Κέντρο Εμπορίου. Οι φωτογραφίες της οικογένειας Κένεντι είναι όλες πλαστές.

Τότε γιατί κολλάνε τον Τζο και τον Τζον μαζί; Υποθέτω επειδή δεν υπάρχουν πραγματικές φωτογραφίες τους μαζί. Τότε γιατί δεν υπάρχουν φωτογραφίες του Τζο και του Τζον μαζί; Δεν είμαι πραγματικά σίγουρος, αλλά θα έλεγα ότι ο Τζο, ο πρεσβύτερος, μπορεί να είχε δύο οικογένειες. Ο Τζο Τζούνιор δεν μοιάζει με την υπόλοιπη "οικογένεια". Έχει διαφορετικά μάτια και φρύδια, τα οποία έχουν διαφορετική κλίση από τα υπόλοιπα αδέλφια του. Μοιάζει πολύ περισσότερο με τη μητέρα του, τη Ρόουζ, παρά με τους υπόλοιπους. Έχουν τα ίδια μάτια, τα οποία γέρνουν προς τα κάτω στις γωνίες, και τα ίδια φρύδια, τα οποία επίσης γέρνουν προς τα κάτω αντί προς τα πάνω όπως τα άλλα παιδιά. Αυτό μπορεί να εξηγήσει γιατί τόσο αυτός όσο και η Rose έχουν επικοληθεί στις φωτογραφίες. Για να δημιουργήσει συνέχεια, ο Τζο, ο πρεσβύτερος, είχε κολλήσει και τους δύο σε παλιές φωτογραφίες, αλλά δεν ήταν εκεί.

Αυτό δείχνει ότι ο Joe Jr. μπορεί να ήταν ο μοναδικός γιος του Joe Sr. και της Rose. Οι παραπάνω φωτογραφίες είναι ο Joe, ο πρεσβύτερος, με την *υπόλοιπη* οικογένειά του, ενώ η Rose και ο Joe, ο νεότερος, έπρεπε να προστεθούν αργότερα. Η Rose δεν επέτρεψε να φωτογραφηθεί με την άλλη οικογένεια και δεν επέτρεψε ούτε στον Joe Jr. να φωτογραφηθεί μαζί τους. Αλλά αν η Ρόουζ δεν ήταν η μητέρα αυτών των άλλων, τότε ποιος ήταν; Κοιτάζοντας τα αδέλφια, θα έλεγα "διάφορες γυναίκες". Και μόνο η μελέτη των αγοριών μας δείχνει μια μεγάλη ποικιλία. Ο Τζακ, ο Μπόμπι και ο Τεντ δεν μοιάζουν καθόλου μεταξύ τους, όπως μπορείτε να δείτε στην παραπάνω επικολημένη φωτογραφία.

Αυτό διευκόλυνε πολύ περισσότερο την υπόγεια μεταφορά του Τζο Τζούνιор το 1944. Καθώς δεν ήταν μέλος της φυλής, δεν θα τους έλειπε. Ακριβώς το αντίθετο. Πιθανότατα θα χαιρόντουσαν να τον δουν να φεύγει (αν γνώριζαν καν γι' αυτόν). Είναι μάλιστα πιθανό ο Τζον να μην ήξερε ότι ο Τζο Τζούνιор κυβερνούσε από κάτω του μέχρι τη στιγμή που ο 1963, Τζο αποφάσισε να παραιτηθεί (ή

πέθανε). Είναι πιθανόν να σοκαρίστηκε όταν το έμαθε όπως και εσείς.

Αυτό μπορεί να εξηγήσει γιατί ο Ρόμπερτ ονόμασε αργότερα τον πρώτο του γιο Τζόζεφ Πάτρικ Κένεντι II, αγνοώντας το γεγονός ότι υπήρχε ήδη ένας δεύτερος Τζόζεφ Πάτρικ Κένεντι. Ο JPK II γεννήθηκε το 1952. Υποθέτω ότι ο Ρόμπερτ Κένεντι διαβεβαίωνε στην οικογένεια ότι ο Τζο Τζούνιор δεν ήταν ποτέ μέρος της και επομένως δεν μετρούσε. Ο Ρόμπερτ μπορεί να μην γνώριζε το 1952 αυτά που γνωρίζουμε τώρα, και μπορεί επίσης να αγνοούσε τις πραγματικές γενεαλογικές γραμμές. Ονομάζοντας τον πρώτο του γιο, απλώς συνδέθηκε στενά με τον πατέρα του και προσπάθησε να θάψει τον Τζο Τζούνιор κλέβοντας το όνομά του.

Θα απαντήσω σε μερικές ερωτήσεις πριν κλείσω. Κάποιος μπορεί να με ρωτήσει γιατί μια συμμορία τρισεκατομμυριούχων θα συμφωνούσε να βάλει τον Τζο Τζούνιор σε έναν μυστικό θρόνο, ως βασιλιά. Ο μικρός ήταν μόλις 30 ετών, στο κάτω κάτω. Αν ένα πραξικόπημα των Morgan, DuPont, Kennedy πέτυχε το 1945, όπως ισχυρίζομαι, τότε γιατί δεν έγινε βασιλιάς κάποιος από τους ηλικιωμένους; Προτείνω ότι αυτό συνέβη επειδή όλοι οι κορυφαιοί γερνούσαν και δεν ήθελαν να αντιμετωπίσουν το ενδεχόμενο εσωτερικών πολέμων όταν ένας από αυτούς πέθαινε. Ας πούμε ότι ο Τζο, ο πρεσβύτερος, είχε γίνει ο κρυφός βασιλιάς και είχε πεθάνει λίγα χρόνια αργότερα. Τότε θα γινόταν μάχη για τον αντικαταστάτη του. Για να το αποφύγετε αυτό, βάζετε κάποιον νέο στο θρόνο. Αλλά και πάλι, γιατί έναν Κένεντι; Γιατί όχι ένας Morgan ή DuPont;

Λοιπόν, ίσως ο Τζο Τζούνιор να μην ήταν ο μόνος κρυμμένος βασιλιάς. Ίσως υπήρχε μια τριανδρία ή άλλη ολιγαρχία, με τους γιους των Κένεντι, Μόργκαν και Ντυπόντ να κυβερνούν μαζί. Για να ελέγξω αυτή τη θεωρία, έψαξα τους γιους των Morgan και DuPont. Δεν μπόρεσα να βρω τίποτα για τον Μόργκαν, αλλά κοιτάζτε τι βρήκα για τον Ντυπόντ! Ήταν απίστευτα εύκολο, αφού έψαξα μόνο για άνδρες DuPont που πέθαναν γύρω στο 1944. Ο Richard Chichester Du Pont πέθανε στα τέλη του 1943. Ξέρετε τι άλλο; [Πέθανε σε αεροπορικό δυστύχημα](#). Ξέρετε τι άλλο; Το αεροπορικό δυστύχημα έγινε σε μια στρατιωτική βάση, το March Field, και για άλλη μια φορά συνέβη κάτω από μυστηριώδεις συνθήκες. Ο Du Pont ήταν 32 ετών, σχεδόν στην ίδια ηλικία με τον Joe Kennedy Jr. Ήταν ειδικός βοηθός του στρατηγού Henry H. Arnold, αρχηγού της αμερικανικής πολεμικής αεροπορίας. Ξέρετε τι άλλο; Πέθανε στις 11 Σεπτεμβρίου. Ακούστε τη μουσική της *Ζώνης του Λυκόφωτος*.

Αυτό τείνει να επιβεβαιώσει τη θέση μου για άλλη μια φορά και υποδηλώνει ότι μια βαθύτερη ανάλυση της οικογένειας Morgan θα μπορούσε να βρει τη σύνδεση με αυτήν. Η γρήγορη έρευνά μου στο Διαδίκτυο δεν ήταν σε θέση να το αποκαλύψει, αλλά βρήκα ίχνη παραπλάνησης στις γενεαλογικές ιστοσελίδες, οι οποίες είχαν φαίνεται να τρίβουν πληροφορίες, ιδίως όσον αφορά τα δισέγγονα του J. P. Morgan. Δεν νομίζω ότι ο Τζόζεφ Κένεντι και ο Ρίτσαρντ ντε Ποντ ήταν οι μόνοι Κρυφοί Βασιλιάδες. Ένας Μόργκαν πιθανότατα τους προσχώρησε, και θα υποπτευόμουν επίσης έναν Ροκφέλερ.

Με αυτό κατά νου, μπορούμε να ξαναδιαβάσουμε μια πρόσφατη είδηση που αφορά τους Ροκφέλερ. Ο Ρίτσαρντ Ροκφέλερ, γιος του Ντέιβιντ, λέγεται ότι πέθανε σε αεροπορικό δυστύχημα στις 13 Ιουνίου 2014. Προσέξτε αυτό: *αεροπορικό δυστύχημα*. Έτσι γίνεται. Αυτό είναι ένα σήμα. Η ημερομηνία είναι επίσης ένα σήμα. 13 Ιουνίου. Έχουμε ήδη δει αυτή την ημερομηνία σε ένα από τα προηγούμενα άρθρα μου ([για τη δίκη του Σίμπσον](#)). Ο O.J. λέγεται ότι δολοφόνησε τη Nicole Simpson στις 13 Ιουνίου. Τα έγγραφα του Πενταγώνου δημοσιεύτηκαν για πρώτη φορά στις 13 Ιουνίου. Η απόφαση Miranda εκδόθηκε στις 13 Ιουνίου. Η υπόθεση Catalina ήταν στις 13 Ιουνίου. Η παρέλαση του Λίντμπεργκ έγινε στις 13 Ιουνίου. Η 13η Ιουνίου είναι η ημέρα του Αγίου Αντωνίου. Ο Άγιος Αντώνιος είναι ο άγιος των χαμένων ανθρώπων.

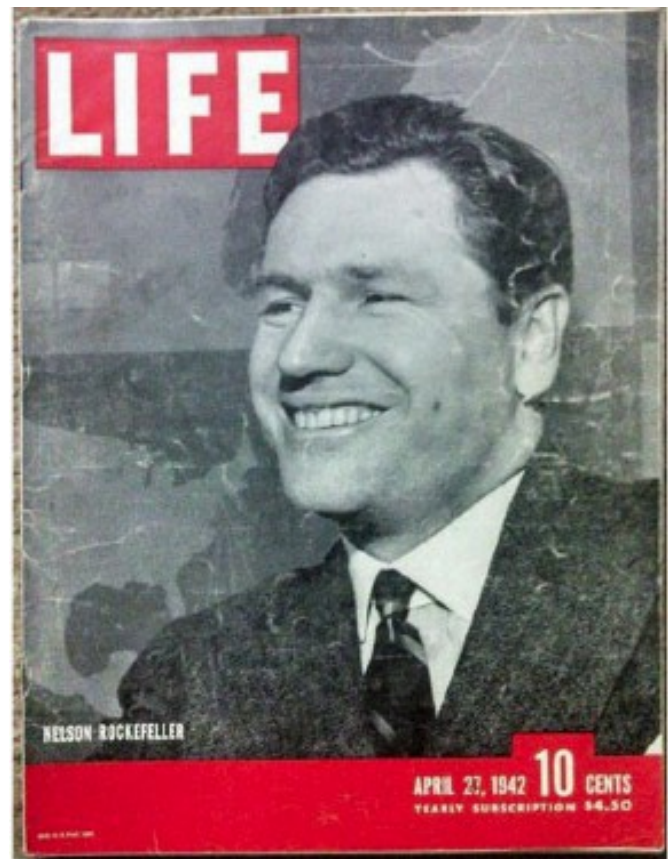
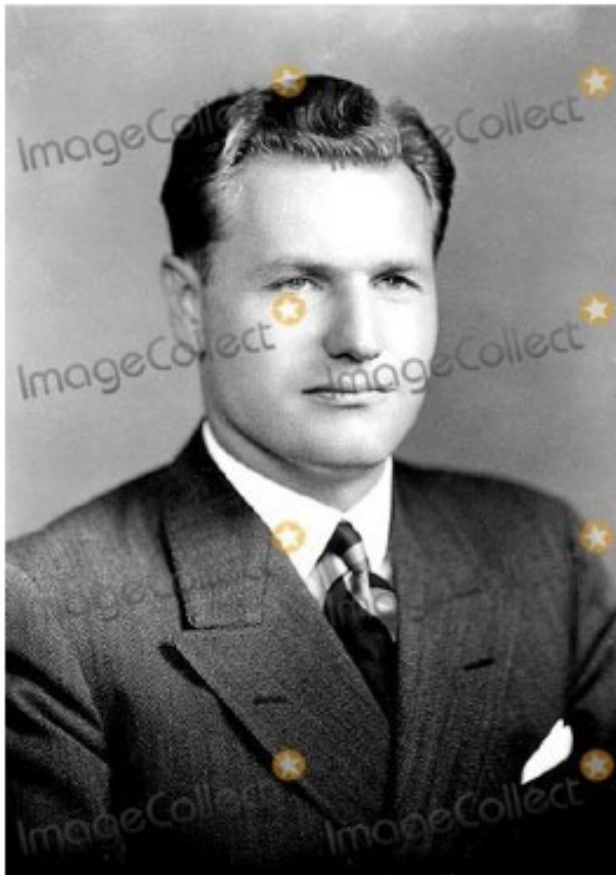
Αυτό σημαίνει ότι ήταν η ώρα για τον Ρίτσαρντ Ροκφέλερ να ενταχθεί στις τάξεις των αόρατων και να πάρει το χρόνο του στον Κρυφό Θρόνο. Αλλά ποιον Ροκφέλερ αντικατέστησε; Μπορούμε να απαντήσουμε και σε αυτό. Ο Μάικλ Ροκφέλερ εξαφανίστηκε κάτω από μυστηριώδεις συνθήκες το 1961. Το πτώμα του δεν βρέθηκε ποτέ. Ήταν ο 23χρονος γιος του Νέλσον Ροκφέλερ. Ο Μάικλ 2014, θα ήταν ο 76.

προφανώς κυβερνούσε για χρόνια⁵³.

Ποιος Ροκφέλερ κυβέρνησε από το 1945 έως το 1961; Υποψιάζομαι ότι ο πατέρας του Μάικλ, ο Νέλσον Ροκφέλερ. Θα μου πείτε ότι ο Νέλσον Ροκφέλερ είχε εξέχουσα θέση στην πολιτική τα επόμενα χρόνια, πράγμα που είναι αλήθεια. Αλλά μου φαίνεται ότι οι Ροκφέλερ χρησιμοποίησαν διαφορετικό σύστημα από τους άλλους. Οι άλλοι χρησιμοποίησαν ψεύτικους θανάτους, ενώ οι Ροκφέλερ χρησιμοποίησαν έναν διπλό.

Για να το αποδείξουμε αυτό, πάμε στο βιογραφικό του. Βλέπουμε μια μεγάλη αλλαγή το 1945. Ο Τρούμαν υποτίθεται ότι απέλυσε τον Νέλσον Ροκφέλερ από τη θέση του βοηθού υπουργού Εξωτερικών εκείνη τη χρονιά και ο Ροκφέλερ μετακόμισε από την Ουάσινγκτον. Από το 1945 έως το 1958, ο Ροκφέλερ κατοίκησε εκπληκτικά μονότονες θέσεις σε διάφορες συμβουλευτικές επιτροπές. Αυτές οι θέσεις θα μπορούσαν εύκολα να έχουν πληρωθεί από έναν σωσία, ιδίως εφόσον υποθέτουμε ότι ο σωσίας εξακολουθούσε να ελέγχεται από την οικογένεια. Στο άλλο άκρο της περιόδου, το 1961, βρίσκουμε πιο ισχυρές ενδείξεις. Η σύζυγος του Ροκφέλερ τον χώρισε στις αρχές του 1962 και εκείνος ξαναπαντρεύτηκε το 1963. *Εκείνη δεν ξαναπαντρεύτηκε.* Φυσικά αυτό ακριβώς θα περιμέναμε. Εφόσον προτείνω ότι ο πραγματικός Ροκφέλερ πέθανε το 1961, η Μαίρη Κλαρκ δεν αισθανόταν πλέον την ανάγκη να συνεχίσει το θέατρο και αποσύρθηκε από το πρόγραμμα.

Υπάρχουν πολύ λίγες φωτογραφίες του Νέλσον Ροκφέλερ πριν από το 1945, αλλά αυτές που βρίσκουμε δεν ταιριάζουν με τον μεταγενέστερο Ροκφέλερ.

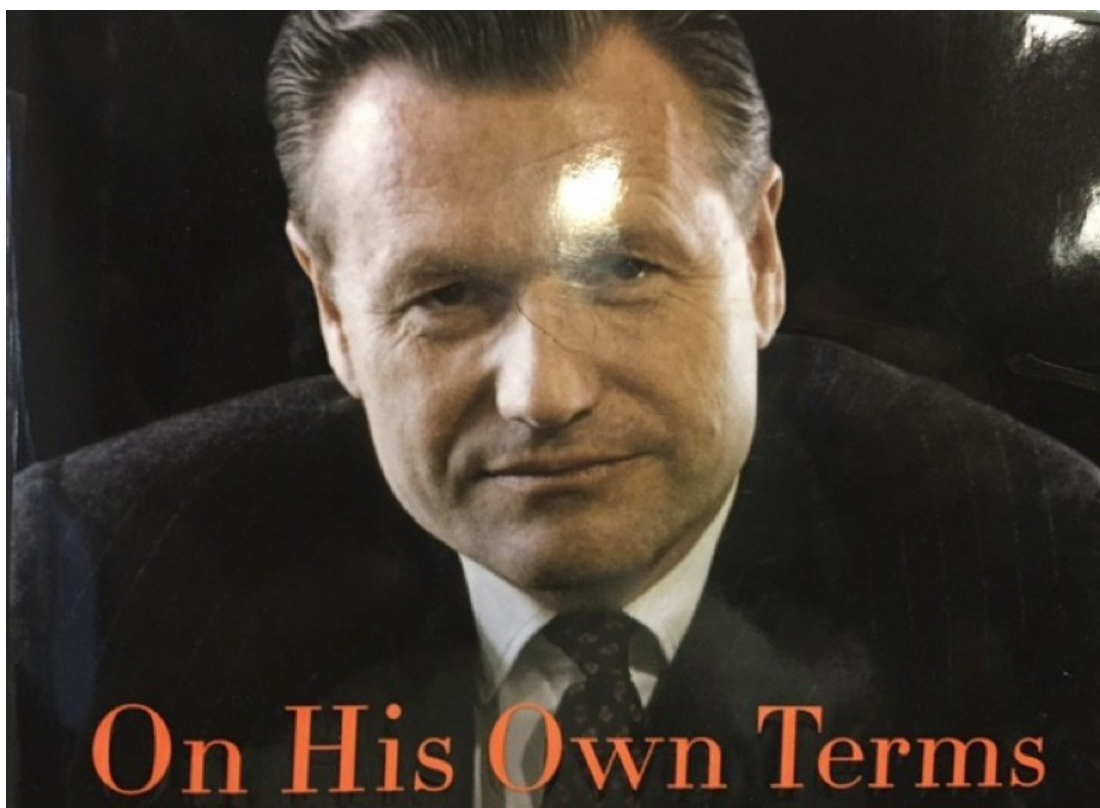
Κανένα από τα δύο δεν μας αφήνει την παραμικρή ιδέα ότι έχουμε μπροστά μας τον Νέλσον Ροκφέλερ που γνωρίζουμε από την ιστορία των ΗΠΑ. Παρατηρήστε την ελιά στο αριστερό μάγουλο. Θα πείτε ότι ο μεταγενέστερος Ροκφέλερ είχε μια τέτοια ελιά, αλλά το πρόβλημα είναι ότι ο μεταγενέστερος Ροκφέλερ είχε μια ανάγλυφη ελιά, όχι μια καφέ ελιά. Αυτή στη δεύτερη εικόνα παραπάνω έχει μπει με μολύβι για να ταιριάζει με τον μεταγενέστερο Ροκφέλερ (ή έναν από αυτούς -υπήρχαν αρκετοί

διπλά). Παρατηρήστε επίσης δύο άλλα πράγματα στη δεύτερη φωτογραφία. Παρατηρήστε τα δόντια και την ουλή κάτω από το στόμα. Θα πείτε ότι δεν υπάρχει ουλή. Σωστά, αλλά θα έπρεπε να υπάρχει. Ένας μεταγενέστερος Ροκφέλερ είχε μια εμφανή ουλή κάτω από το στόμα του.

Ουλή, όχι ελιά:

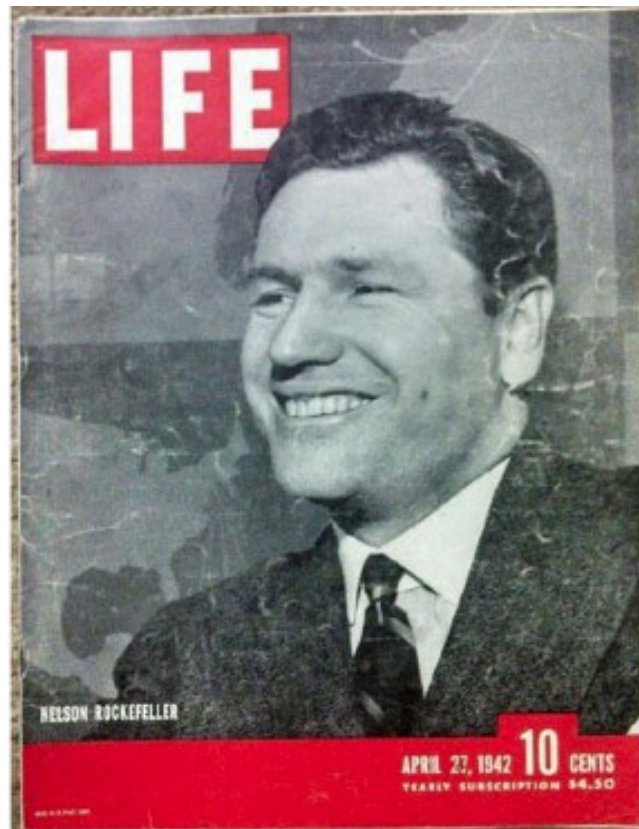
Αυξημένη ελιά, όχι καφέ, χωρίς ουλή:

Τι γίνεται με τα δόντια;

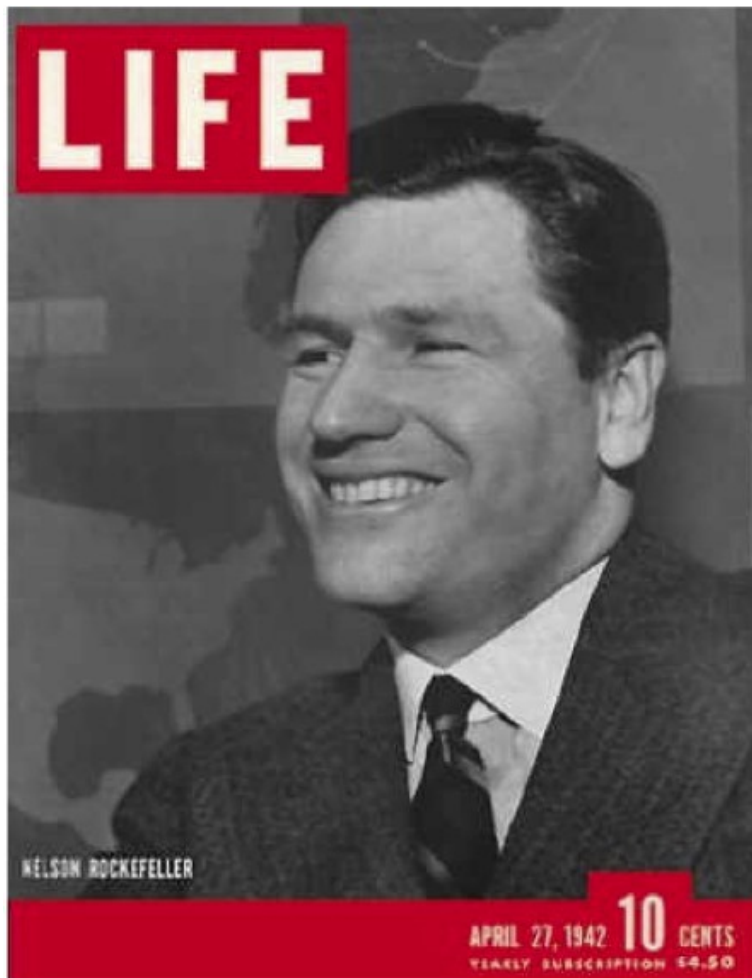

Πρώτον, ουλή αλλά όχι ελιά. Στη συνέχεια, ένα μεγάλο κενό μεταξύ του πρώτου και του δεύτερου δοντιού στην αριστερή πλευρά του προσώπου του (δεξιά σας). Συγκρίνετε με τον Νέλσον 1942 Ροκφέλερ:

Δεν υπάρχει κενό.

Θέλετε αποδείξεις ότι ο τυφλοπόντικας ήταν προγραμματισμένος;

Απλά το έβαλα στο photoshop,

σωστά; Όχι. Το πήρα από το ίντερνετ
Εδώ είναι ο σύνδεσμος:

<http://imgarcade.com/1/rockefeller-1953/>

Παρατηρήστε επίσης ότι η ετικέτα LIFE βρίσκεται μπροστά από το κεφάλι του, ενώ στην προηγούμενη φωτογραφία ήταν πίσω από αυτό. Προτείνω ότι αυτή ήταν η αρχική εικόνα, πριν την αλλοιώσουν. Με κάποιο τρόπο έχει επιβιώσει.

Για περισσότερες ενδείξεις ότι ο Νέλσον Ροκφέλερ σκηνοθέτησε το θάνατό του, [μπορούμε να δούμε την κύρια αναφορά του θανάτου](#) του το Αυτή 1979. η αναφορά είναι γεμάτη ασυνέπειες και προφανείς καλύψεις. Υπάρχουν πολλαπλές αντικρουόμενες μαρτυρίες για τον θάνατό του, καμία αυτοψία, μια βιαστική αποτέφρωση και καμία ανάκριση μαρτύρων από την αστυνομία. Η ταυτότητα της κύριας μάρτυρος Μέγκαν Μάρσακ δεν μπορεί καν να επιβεβαιωθεί, με την ηλικία της, το πραγματικό της όνομα και τη μετέπειτα ζωή της να είναι άγνωστα και φαινομενικά ανεξιχνίαστα. Ο εκπρόσωπος της οικογένειας Hugh Morrow ήταν ο Gene Rosen [βλ. φάρσα Sandy Hook] της εποχής του, μπλεγμένος σε τόσες αντιφατικές μαρτυρίες που η οικογένεια αναγκάστηκε να του κλείσει το στόμα. Μεταγενέστεροι θεωρητικοί χρησιμοποίησαν αυτό το μπέρδεμα για να προτείνουν ότι ο Ροκφέλερ ήταν με ερωμένη ή ακόμη και δολοφονημένος, αλλά προτείνω ότι η έλλειψη αυτοψίας και η γρήγορη αποτέφρωση δείχνουν ότι το πτώμα δεν ήταν ο Ροκφέλερ. Ήταν η σωσίας του.

Αλλά πίσω στους Κένεντι. Θα πίστευε κανείς ότι τρεις σκηνοθετημένοι θάνατοι μεταξύ αυτών των αδελφών θα ήταν αρκετοί, αλλά έχουμε ακόμη έναν. Η μικρότερη αδελφή του JFK, η Kathleen, λέγεται επίσης ότι σκοτώθηκε σε αεροπορικό δυστύχημα, όπως και ο μεγαλύτερος αδελφός της, ο Joe. Ήταν τρία χρόνια μικρότερη από τον Τζον και λέγεται ότι ήταν πολύ δεμένοι. Μας λένε ότι πέθανε το 1948, σε ηλικία 28 ετών. Αυτό ήταν μόλις τέσσερα χρόνια μετά το θάνατο του Joe. Το 1948 ήταν επίσης η αρχή της μοναδικής εκλεγμένης θητείας του Τρούμαν. Σύμφωνα με την ανάλυσή μου, φαίνεται ότι ο θάνατος της Kathleen ήταν ψεύτικος όπως και οι υπόλοιποι. Ήταν ξαναπαντρεμένη και πιθανότατα έτοιμη να αποκτήσει μωρό, οπότε είναι πιθανό να ήθελε απλώς να εξαφανιστεί από τα φώτα της δημοσιότητας. Τι αποδείξεις έχουμε γι' αυτό; Λοιπόν, κανένας από την οικογένεια εκτός από τον πατέρα της δεν ήρθε στην κηδεία, και αυτός ήρθε μόνο επειδή βρισκόταν ήδη στη Γαλλία, όπου συνέβη ο θάνατος. Το βρίσκετε αυτό πολύ πιθανό; Δεν το θεωρώ. Ένα αγαπημένο παιδί μιας τεράστιας οικογένειας πεθαίνει και κανείς δεν έρχεται στην κηδεία; Θα έλεγα ότι δεν ήρθαν για τον ίδιο λόγο που η Μαίρη Λίνκολν δεν πήγε στην κηδεία του Έιμπ: ήξερε ότι δεν ήταν εκεί.

Για όσους εξακολουθούν να μην πιστεύουν ότι οι Κένεντι ήταν έτοιμοι να σκηνοθετήσουν όλους αυτούς τους θανάτους, θυμηθείτε ότι δεν ήταν υπεράνω της λοβοτομής της μεγαλύτερης αδελφής Ρόουζ. Επέτρεψαν σε έναν γιατρό να ανακατέψει τους μετωπιαίους λοβούς της με ένα μαχαίρι βουτύρου σε ηλικία 23 ετών, μετατρέποντάς την σε φυτό. Αυτό έγινε επειδή "ήταν ατίθαση". Μήπως αυτή μοιάζει με κάποια που το IQ της είναι τόσο χαμηλό που πρέπει να την τεμαχίσουν και να την κλείσουν σε ίδρυμα για όλη της τη ζωή;

Όχι, υπάρχει κάτι που δεν μας λένε και εκεί.

Έχω μια τελευταία πρόβλεψη. Προβλέπω ότι πριν από το 2020, ένας άνδρας που ισχυρίζεται ότι είναι ο John F. Kennedy III θα εμφανιστεί στη σκηνή και ότι θα είναι σε θέση να το αποδείξει. Θα είναι περίπου 20 ετών και θα εξηγήσει ότι έπρεπε να παραμείνει "υπόγεια" για τη δική του ασφάλεια - λόγω των δολοφονιών του πατέρα και του παππού του. Θα αποκτήσει αμέσως φήμη, φυσικά. Θα περάσει κάποιο χρονικό διάστημα στο προσκήνιο και στη συνέχεια θα πεθάνει κάτω από μυστηριώδεις συνθήκες, που πιθανότατα θα έχουν να κάνουν με αεροπορικό δυστύχημα. Νομίζω ότι καταλαβαίνετε ότι αυτή η πρόβλεψη δεν απαιτεί καμία υπερφυσική δύναμη. Θα σας πρότεινα ότι οι περισσότερες επιτυχημένες προβλέψεις είναι αυτού του είδους: οφείλονται στο είδος της λογικής που βλέπετε σε αυτό το έγγραφο, όχι σε μαντεία ή έμπνευση.

Θα πείτε: "Περιμένετε, μου λέτε ότι ο JFK Jr. ζει ακόμα στο συγκρότημα Κένεντι στο Hyannisport;". Ναι, ανάμεσα σε άλλα μέρη. Ένα από αυτά τα μέρη είναι στο Chappaquiddick. Για απόδειξη αυτού, αναρωτηθείτε γιατί οι Πρόεδροι εξακολουθούν να κάνουν διακοπές στο Martha's Vineyard. Κάθε χρόνο, ο Ομπάμα πηγαίνει διακοπές εκεί. Γιατί να το κάνει αυτό; Όταν βρίσκεται εκεί, είναι πιθανότατα ο μόνος μαύρος σε ολόκληρο το νησί. Δεν είναι ένα συνηθισμένο θέρετρο για μαύρες οικογένειες. Και δεν είναι ο μόνος Πρόεδρος που κάνει διακοπές ή επισκέπτεται το Martha's Vineyard χωρίς λόγο. Είναι γνωστό ότι ο Κλίντον έκανε "διακοπές" εκεί, αν και δεν είχε καμία σχέση με τη Μασαχουσέτη, το Κέιπ Κοντ ή το νησί. Στην πραγματικότητα, κάθε άλλος πρόεδρος μετά τον Κένεντι

είτε έκανε διακοπές είτε επισκέφθηκε το Martha's Vineyard κατά τη διάρκεια της θητείας του - συνήθως σε ετήσια βάση. Τι νομίζετε ότι κάνουν όλοι αυτοί εκεί;

Όποιος ερευνά το Martha's Vineyard θα ανακαλύψει πολλές κόκκινες σημαίες. Για να σας δώσω ένα παράδειγμα, ξέρατε ότι ο Τζον Μπελούσι αγόρασε ένα σπίτι εκεί λίγο πριν "πεθάνει"; Είναι ακόμα στην οικογένεια, αφού λέγεται ότι τώρα είναι στο όνομα του αδελφού του (αν και ο Τζιμ δεν ζει εκεί ούτε περνάει χρόνο εκεί). Περίεργο, όπως νομίζω ότι θα παραδεχτείτε. Γνωρίζατε ότι το Martha's Vineyard είναι το μεγαλύτερο νησί στην Ανατολική Ακτή που δεν συνδέεται με την ηπειρωτική χώρα με γέφυρα ή τούνελ; Νομίζετε ότι δεν έχουν την οικονομική δυνατότητα να φτιάξουν μία; Πρέπει να πάρεις δύο πλοία για να φτάσεις στο Chappaquiddick, ή να πας με ελικόπτερο.

Μας είπαν ότι ο Teddy "διοργάνωνε ένα πάρτι" στο Chappaquiddick τη νύχτα του ατυχήματός του. Σε ποιανού το σπίτι; Δεν μας το λένε. Μας λένε όμως ότι φεύγοντας από το πάρτι, ο Ted "ζήτησε τα κλειδιά του αυτοκινήτου της μητέρας του από τον σοφέρ του, τον Crimmins". *Που σημαίνει ότι το αυτοκίνητο της μητέρας του ήταν στο πάρτι.* Δεν μας λένε ότι η Ρόουζ ήταν στο πάρτι, οπότε γιατί το αυτοκίνητό της ήταν εκεί; Αν το αυτοκίνητό της ήταν εκεί, πρέπει να υποθέσουμε ότι το πάρτι γινόταν σε άλλο συγκρότημα των Κένεντι στο Chappaquiddick. Αφήστε λίγο χρόνο για να το καταλάβετε αυτό, παρακαλώ.

Με αυτό, θα τελειώσω. Τώρα μπορείτε να καταλάβετε τον τίτλο μου. Αυτό δεν ήταν μια παράταξη που ανέτρεψε μια άλλη. Αυτό ήταν επανάσταση. Ήταν η μυστική και επιτυχής υπονόμευση και ανατροπή μιας ημι-Δημοκρατίας από μια φασιστική συμμαχία ολιγαρχών. Και αυτό ήταν μόνο μια χούφτα οικογενειών που κυριαρχούσαν στην ολιγαρχία για αρκετές γενιές. Αυτό που επέτρεψε να συμβούν όλα αυτά ήταν μια τελειοποιημένη μορφή προπαγάνδας, χρησιμοποιώντας τα τελευταία κόλπα του κινηματογράφου. Με αυτόν τον τρόπο, οι δεσμοί του Σινάτρα με το Χόλιγουντ μπορεί να ήταν πιο χρήσιμοι για τους Κένεντι απ' ό,τι οι δεσμοί του με τη Μαφία. Ή -όπως είδατε αν διαβάσατε την εργασία μου για τους φόνους της Τέιτ- οι δύο δεσμοί ήταν στην πραγματικότητα οι ίδιοι. Η ομοσπονδιακή κυβέρνηση είχε από καιρό αρχίσει την κατάληψη τόσο της Μαφίας όσο και του Χόλιγουντ εκείνη την εποχή. Οι συνεχιζόμενοι δεσμοί του Τζόζεφ Κένεντι με το Χόλιγουντ ήταν επίσης κρίσιμοι (θυμηθείτε ότι δημιούργησε τα στούντιο RKO μεταξύ των πολέμων), και μέσω αυτών οι Κένεντι είχαν πρόσβαση σε όλα τα πρωτοποριακά ειδικά εφέ, τις ψυχολογικές υπεκφυγές και όλες τις διάφορες μεθόδους πώλησης της μυθοπλασίας ως γεγονός που έκαναν την κινηματογραφική βιομηχανία ένα από τα πιο επικίνδυνα εργαλεία της άρχουσας ελίτ. Ήταν αυτό το εργαλείο που επέτρεψε στο πραξικόπημα των Morgan/DuPont/Kennedy να πετύχει εκεί που το άλλο είχε αποτύχει, και προτείνω ότι αυτός είναι ο κύριος λόγος για τον οποίο οι συνωμότες επέτρεψαν στον Kennedy να συμμετάσχει: η σύνδεσή του με το Χόλιγουντ και η ικανότητά του να πλαστογραφεί γεγονότα. Ίσως η πιο επιδραστική και σημαντική ταινία του 20ού αιώνα να μην είναι *Όσα παίρνει ο άνεμος* ή ο *Πόλεμος των Αστρων*- είναι ο πραγματικός Νονός, ή αλλιώς Η δολοφονία Κένεντι, με βραβεία Όσκαρ στον Τζο και τον Τζακ Κένεντι για το καλύτερο σενάριο, την καλύτερη καλλιτεχνική διεύθυνση, την καλύτερη παραγωγή, την καλύτερη σκηνοθεσία, τον καλύτερο ηθοποιό και τον καλύτερο ζωντανό που παίζει έναν νεκρό.

Το οποίο μας φέρνει τελικά στον λόγο για τον οποίο βρισκόμαστε στην παρανομία. Είπα παραπάνω ότι ήταν για να κυβερνηθεί χωρίς συμπεράσματα, να διατηρηθεί η μυστικότητα και να δημιουργηθεί η απόλυτη σκιώδης κυβέρνηση. Υπάρχει όμως και ένας τέταρτος λόγος που δεν ανέφερα, και η προηγούμενη παράγραφος μας οδηγεί σε αυτόν. Μόλις σας υπενθύμισα ότι η κυβέρνηση κατέλαβε όλες τις μαφίες και τις μαφίες τον τελευταίο μισό αιώνα, προκειμένου να πάρει τα κέρδη τους. Ο Τζόζεφ Κένεντι είχε εμπλακεί με τη Μαφία για δεκαετίες, και κάποια στιγμή είδε ότι με αρκετή δύναμη θα μπορούσε να καταλάβει ολόκληρη τη σκηνή των ΗΠΑ. Είδε όμως ότι μπορούσε να το κάνει αυτό μόνο με τους πόρους της ομοσπονδιακής κυβέρνησης. Χρειαζόταν τόσο τη CIA όσο και το FBI ως συμμάχους σε αυτή την κατάληψη, καθώς και το υπουργείο Δικαιοσύνης και -εάν χρειαζόταν- τον ίδιο τον στρατό. Μόλις απέκτησε τους γιους του ως πρόεδρος και επικεφαλής του υπουργείου Δικαιοσύνης, ήταν σε θέση να κινηθεί, και όντως κινήθηκε. Η πλήρης εξαγορά της Μαφίας άρχισε στα σοβαρά το 1960, με την υποστήριξη του FBI και της CIA. Αλλά το 1963 ο πόλεμος βρισκόταν στην πιο θερμή του στιγμή και η Μαφία έκανε ό,τι μπορούσε για να αντεπιτεθεί στους Κένεντι. Γι' αυτόν

ακριβώς τον λόγο η CIA και το FBI προσπάθησαν τόσο σκληρά να εμπλέξουν τη μαφία τα χρόνια μετά το ψεύτικο γεγονός.⁵ Υπήρχαν πραγματικές αποδείξεις ότι η Μαφία προσπαθούσε να πιάσει τον JFK, οπότε ήταν εύκολο να διαρρεύσουν αυτές οι αποδείξεις. Αλλά η Μαφία δεν πλησίασε ποτέ. Η σκηνοθετημένη δολοφονία χρησιμοποιήθηκε για να ξεγελάσει τη Μαφία ⁶, να ενοχοποιήσει τη Μαφία και να βγάλει τον Τζον από το στόχαστρο μέχρι να κερδηθεί ο πόλεμος.

Όπως λέω, αυτός ήταν μόνο ένας από τους πολλούς λόγους για να πάρει την προεδρία υπόγεια το 1963. Διάφοροι δισεκατομμυριούχοι προσπαθούσαν να δημιουργήσουν μια σκιώδη κυβέρνηση εδώ και πολλές δεκαετίες, με διαφορετικό μόνο βαθμό επιτυχίας. Μόνο ο Τζόζεφ Κένεντι είχε επιτυχία. Είχε ήδη εγκαταστήσει τον πρώτο του γιο, τον Τζο, ως τιτλούχο επικεφαλής αυτής της σκιώδους κυβέρνησης πίσω από τον Τρούμαν, αλλά στα τέλη της δεκαετίας του '40 και του '50 οι Κένεντι εξακολουθούσαν να πολεμούν με άλλες ισχυρές οικογένειες για τον έλεγχο αυτής της σκιώδους κυβέρνησης. Έγιναν συμμαχίες στις οποίες δεν θα αναφερθώ σε αυτή την εργασία, επιτρέποντας στους Κένεντι να εδραιώσουν τον έλεγχο από το 1945 έως το 1960, όταν ο JFK και ο RFK εγκαταστάθηκαν σε κορυφαίες ορατές θέσεις. Εκείνη τη στιγμή ο Τζόζεφ, ο πρεσβύτερος, αισθανόταν αρκετά ασφαλής με τη θέση του και τις συμμαχίες του για να επιταχύνει την κατάληψη της Μαφίας. Μέσα σε μια δεκαετία όλες οι επιχειρήσεις της Μαφίας είχαν απορροφηθεί από τις συμμαχικές οικογένειες δισεκατομμυριούχων. Αυτό οδήγησε στον περαιτέρω πλουτισμό αυτών των οικογενειών, στη συνακόλουθη πάχυνση και επέκταση των τραπεζών και στην ανάλογη επέκταση της CIA, για τους ίδιους λόγους. Στη δεκαετία του 1970, οι οικογένειες αυτές χρησιμοποίησαν αυτή την επέκταση για να καταπλακώσουν πλήρως το Κογκρέσο, θέτοντάς το σε μόνιμη κατάσταση ομότιμου μέλους. Τα δικαστήρια κατακλύστηκαν με τον ίδιο τρόπο, και μέχρι το 1980 αυτές οι συμμαχικές οικογένειες είχαν ολοκληρώσει την κατάληψη όχι μόνο όλων των κερδοφόρων επιχειρήσεων, αλλά και ολόκληρης της κυβέρνησης. Όλες οι αποφάσεις λαμβάνονταν από σκιώδεις κυβερνήτες, μερικοί από τους οποίους ήταν Κένεντι, άλλοι όχι.

Με αυτόν τον τρόπο οι Κένεντι μπόρεσαν να προχωρήσουν ακόμη πιο αθόρυβα από τους Ροκφέλερ. Λίγοι γνωρίζουν ότι η οικογένεια Ροκφέλερ είναι πολύ πιο πλούσια και ισχυρή από ό,τι ισχυρίζεται, αλλά σχεδόν κανείς δεν γνωρίζει ότι οι Κένεντι είναι ακόμη πιο πλούσιοι και πιο ισχυροί. Δεδομένου ότι η μυστικότητα ήταν αυτή που επέτρεψε αυτή την πρόοδο, μπορούμε να καταλάβουμε γιατί οι σημερινοί κυβερνήτες και οι κατάσκοποι είναι τόσο πωρωμένοι με τη μυστικότητα και τα ψέματα. Φάνηκε ότι λειτούργησε θαυμάσια από τη δική τους οπτική γωνία. Δεδομένου ότι οι Κένεντι υποτίθεται ότι είναι νεκροί, δεν έχουν καν εμφανιστεί ποτέ στις λίστες του Bohemian Grove, στις λίστες των Bilderberger, στις λίστες του CFR ή σε άλλες λίστες. Το μυστικό των Κένεντι παρέμεινε το βαθύτερο και πιο σκοτεινό μυστικό από όλα.

Το ερώτημα παραμένει: γιατί αισθάνομαι ασφαλής αποκαλύπτοντας ένα τόσο "βαθύ και σκοτεινό μυστικό"; Επειδή η κατάληψη ήταν τόσο πλήρης και τόσο επιτυχής, αυτοί οι άνθρωποι δεν έχουν τίποτα να φοβηθούν από εσάς ή από εμένα. Έχουμε φτάσει στο σημείο που άνθρωποι σαν εμάς μπορούν να σκέφτονται ό,τι θέλουν: απλά δεν έχει σημασία. Δεν υπάρχει η παραμικρή πιθανότητα να γίνει επανάσταση από το αμερικανικό κοινό ή την αμερικανική διανόηση, οπότε το να παρενοχλείτε ανθρώπους σαν εμένα είναι αντιπαραγωγικό. Ξέρουν ότι αν τα βάλουν μαζί μου, αυτό θα είναι απλώς υποστήριξη των ισχυρισμών μου. Δεν αντιδρούν γιατί δεν έχουν ανάγκη να αντιδράσουν. Δεν υπάρχει διανόηση, οπότε η "εκκαθάριση της διανόησης" δεν είναι πλέον απαραίτητη. Είναι ένα πράγμα του παρελθόντος, όπως το τσαγκαράδικο ή η βδέλλα. Ή η τέχνη.

Θα το θέσω ως εξής: οι αρκούδες πολεμούν με άλλες αρκούδες και οι αετοί πολεμούν με άλλους αετούς. Αλλά οι αρκούδες και οι αετοί δεν βγαίνουν από το δρόμο τους για να πολεμήσουν με κάμπιες και πεταλούδες. Έχουν άλλα πράγματα να ανησυχούν. Οι οικογένειες των τρισεκατομμυριούχων δεν είναι ανέμελες, ακόμη και τώρα, αλλά δεν είναι οι αλήτες της αλήθειας σαν εμένα για τους οποίους ανησυχούν. Έχουν απομείνει πολύ λίγοι που έχουν αυτί για την αλήθεια. Στο παρελθόν, ανησυχούσαν περισσότερο για τη διατήρηση του μεγάλου ψέματος, αλλά τώρα είναι απλώς ένα ακόμη πράγμα στον προϋπολογισμό, που υπάρχει επειδή υπάρχει. Το βλέπουμε αυτό από τον τρόπο με τον οποίο διαρρέουν τις δικές τους ιστορίες τώρα, συχνά μόνο και μόνο για μια κλωτσιά. Αυτό που ξεκίνησε ως ένα σοβαρό και απαραίτητο εγχείρημα είναι τώρα απλώς ένα παιχνίδι.

Δεν τους ανησυχεί πλέον η αλήθεια. Όχι, ανησυχούν για άλλες οικογένειες τρισεκατομμυριούχων, και ίσως περιστασιακά για απατεώνες τραπεζίτες και πρώην στρατηγούς. Τα πράγματα μπορούν ακόμα να

συμβούν, δηλαδή, αλλά δεν συμβαίνουν από τη βάση -και δεν τα ακούς ούτως ή άλλως. Δεν θα ξανακούσετε ποτέ ειδήσεις για κάποιο πραγματικό γεγονός. Ο μόνος τρόπος για να μάθετε για κάποιο τέτοιο γεγονός είναι να παρακολουθείτε τις δονήσεις. Για να το κάνετε αυτό, πρέπει να κάνετε αυτό που έκανα παραπάνω: να κοσκινίσετε ένα εκατομμύριο ψέματα για έναν κόκκο αλήθειας. Οι περισσότεροι άνθρωποι δεν ενδιαφέρονται αρκετά για την αλήθεια ώστε να μουν στον κόπο. Οι περισσότεροι άνθρωποι δεν ενδιαφέρονται αρκετά για την αλήθεια ακόμη και αν κάνετε όλο το κοσκίνισμα γι' αυτούς, δίνοντάς τους την δωρεάν.

† Είχα σκεφτεί ότι η εργασία αυτή γράφτηκε για πρώτη φορά το 2008 ή το 2009, καθώς θυμόμουν ότι την έγραψα στο παλιό μου σπίτι. Όμως, με λίγο περαιτέρω ψάξιμο ανακάλυψα ότι το πρώτο προσχέδιο γράφτηκε στην πραγματικότητα τον Δεκέμβριο του 2007. Μπορείτε να δείτε σημάδια αυτού στο ίδιο το έγγραφο, όπου αναφέρεται ότι το γεγονός συνέβη πριν από 44 χρόνια. Προφανώς, έπρεπε να το είχα γράψει αυτό το 2007 ή στις αρχές του Μέσα2008. σε ένα χρόνο περίπου είχα ανεβάσει την εργασία στο διαδίκτυο, αλλά δεν μπορώ να θυμηθώ αν αυτό ήταν το 2008 ή το 2009. Θα πω το 2009. Δεν μπόρεσα να βρω την εργασία στο Wayback Machine, πράγμα που είναι περίεργο. Αλλά ανεξάρτητα από αυτό, η εργασία ήταν στο διαδίκτυο για τα περισσότερα από τα τελευταία 6 χρόνια (χωρίς να συμπεριλαμβάνεται το 2013, όταν την κατέβασα ως χάρη στη γυναίκα με την οποία ζούσα μαζί), αλλά ως html, όχι ως pdf. Δεν ήταν συνδεδεμένο στο ευρετήριο ή στις σελίδες ενημέρωσης κανενός από τους ιστότοπους μου, αλλά υπήρχε χωρίς σύνδεση και χωρίς διαφήμιση, γνωστό μόνο σε όσους έδωσα τη διεύθυνση URL. Τώρα υποψιάζομαι ότι βρέθηκε από κάποιους άλλους ανθρώπους, οι οποίοι αναμφίβολα έφτασαν εκεί χρησιμοποιώντας τους σωστούς όρους αναζήτησης. Όταν πρωτοέγραψα αυτό το κείμενο το 2007, έψαξα για παρόμοιες θεωρίες και δεν βρήκα τίποτα, οπότε είναι περίεργο να βρίσκω τόσες πολλές τώρα. Όσοι προώθησαν παρόμοιες θεωρίες τα τελευταία 6 ή 7 χρόνια μπορεί να έχουν διαβάσει αυτό το έγγραφο. Υποψιάζομαι ότι κάποιος ή όλοι τους προσπαθούν να το διαστρεβλώσουν επίτηδες, περιτριγυρίζοντάς το με θόρυβο, γι' αυτό και τώρα το έχω συνδέσει στη σελίδα μου με τις ενημερώσεις και το έχω δημοσιοποιήσει. Είμαι βέβαιος ότι το έχει κάνει αυτό ο DallasGoldBug, και οι άλλοι στο youtube και αλλού μπορεί να κάνουν κάτι παρόμοιο. Δεν έχω καμία σχέση με οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο ή ιστότοπο που προωθεί παρόμοια έρευνα σε πλαστά γεγονότα, και δεν συνιστώ ούτε εμπιστεύομαι κανέναν από αυτούς. Εργάζομαι μόνος μου, με το δικό μου όνομα, και έχω ένα πλήρες βιογραφικό ως απόδειξη της ταυτότητάς μου. Κάνω τη δική μου έρευνα και δεν διαβάζω την έρευνα κανενός άλλου. Μου αρέσει να εξετάζω τα γεγονότα με φρέσκια ματιά, και γι' αυτό ίσως ανακαλύπτω πράγματα που δεν ανακαλύπτουν άλλοι άνθρωποι.

*[http://video.google.com/videoplay?](http://video.google.com/videoplay?docid=5364744251931637753&q=kennedy+speech+secret+societies+full&total=76&start=30&num=10&so=0&type=search&plindex=6)

[docid=5364744251931637753&q=kennedy+speech+secret+societies+full&total=76&start=30&num=10&so=0&type=search&plindex=6](http://video.google.com/videoplay?docid=5364744251931637753&q=kennedy+speech+secret+societies+full&total=76&start=30&num=10&so=0&type=search&plindex=6)

**<http://www.abcnews.go.com/US/Story?id=3902495&page=1>

¹Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο ο Μπιλ Κούπερ (για παράδειγμα) είχε τη δυνατότητα να βγει στα κυρίαρχα μέσα ενημέρωσης με τις θεωρίες του. Δεν ήταν επειδή η CIA δεν ήθελε να δημιουργήσει έναν μάρτυρα. Ήταν επειδή η CIA χαιρόταν να βλέπει τον Κούπερ να επαναπαυλεί τη θεωρία ότι ο Κένεντι είχε δολοφονηθεί. Δεν ήταν ποτέ η μορφή που ήταν σημαντική, αλλά το μήνυμα.

²Davis, Deborah. *Katharine the Great*.

³http://www.jfklibrary.org/NR/rdonlyres/8259F649-9A3C-4CE4-843E-8E41AFF26EC7/48804/CaseyJosephE_oralhistory.pdf

⁴Αργότερα ανακάλυψα ότι ο H. R. Haldeman είχε επιβεβαιώσει την ανάγνωσή μου. Έγραψε: "Φαίνεται ότι με όλες αυτές τις αναφορές του Νίξον στον Κόλπο των Χοίρων, στην πραγματικότητα αναφερόταν στη δολοφονία του Κένεντι". *Ημερολόγια Χάλντεμαν*, 1994.

⁵ Για παράδειγμα, στο ντοκιμαντέρ του BBC του 1978 που παρέθεσα παραπάνω, οι παραγωγοί προσπαθούν να εμπλέξουν τόσο τον Hoffa όσο και τον Trafficante. Αυτό είναι βολικό, δεδομένου ότι οι Κένεντι είχαν βάλει στο στόχαστρο και τους δύο για πολλά χρόνια, προκειμένου να κλέψουν τις επιχειρήσεις τους (και να διαλύσουν τα συνδικάτα).

⁶ Για να κλείσει άλλη μια εκκρεμότητα, είναι πλέον σαφές ότι ο θάνατος του Sam Giancana ήταν επίσης σκηνοθετημένος. Θυμηθείτε, ο Giancana είχε συνδεθεί με τους Kennedys από πολύ παλιά. Είχε βοηθήσει στην εκλογική αναμέτρηση του 1960. Δεν ήταν εχθρός των Κένεντι. Στην πραγματικότητα, ήταν σύμμαχος. Ο Μπόμπι εμφανίστηκε μόνο για να κυνηγήσει τον Τζιανκάνα. Ήταν άλλο ένα σόου. Αλλά μετά το ψεύτικο κύριο γεγονός, κάποιος στη Μαφία υποψιάστηκε ότι ο Τζιανκάνα ήταν διπλός πράκτορας. Έτσι, ο Giancana αναγκάστηκε επίσης να κρυφτεί για την ασφάλειά του, την ίδια στιγμή που το έκανε και ο JFK. Απλώς μεταφέρθηκε, πιθανότατα στη Νότια Αμερική ή στην Καραϊβική. Δεδομένου ότι ο Trafficante ήταν σύμμαχος του Giancana, έμεινε και αυτός μόνος του από τους Kennedy. Εννοώ ότι ανέλαβαν τις επιχειρήσεις του, αλλά ποτέ δεν είχαν ανάγκη να τον σκοτώσουν ή να τον μετακινήσουν. Είδα τα κατατόπια από νωρίς και συνεργάστηκε με τα νέα αφεντικά. Τους βοηθούσε ευχαρίστως να πλαστογραφήσουν τις ιστορίες τους και να επιρρίψουν τις ευθύνες όπου εκείνοι θεωρούσαν κατάλληλο.